

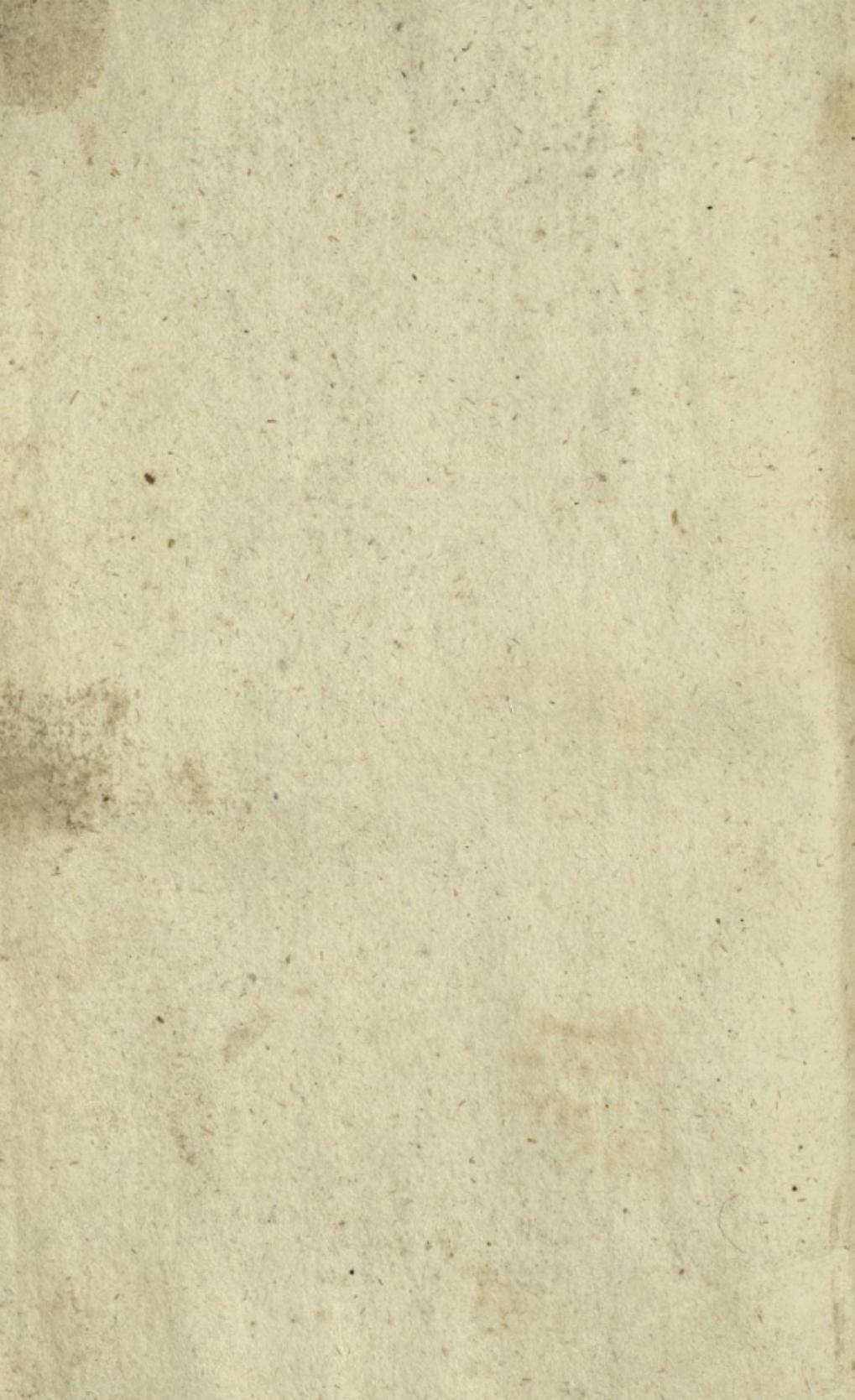

3

23 24 March

30,000

K-8618-04

si volvete ore videntur hoc isti uo.

o. n. i. uo.

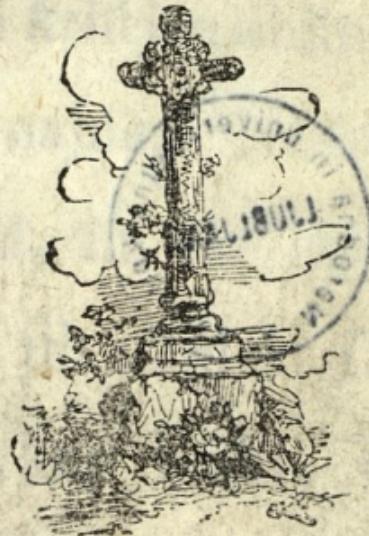
Jes sim pot, resniza ino shivlenje.
Jan. 14. 6.

VODNIK

poboshniga Kristjana

ali

nar potrebnischi molitve
v rasnih okolishinah
shivljenja.

V ZELOVZI 1845,
NATISNIL JANES LEON.

601165

VODNIK

22.10.2004

N 200416962

Predgovor.

Weliko prav lepih in prav dobrih molitnih bukviz je she med ljudí danih, v kterih poboshni kristjan obilno pasho svoji dushi najde. Nekoliko tih sim prebral, in nar lepshi molitve, ki sim jih najdel, sim v te bukvize vkup spisal, ter jih dam na svitlobo, de jih bodo brumne dushe sa vsako potrebo koj per rokah imele,

Berite jih radi in pogostoma,
vnemajte se k pravi poboshnosti
in bogoslužnosti, ino venez
vezhniga shivlenja vam ne odide.

V Gorizi 17. dan prosenca 1842.

Spisal Sht. K.

Mladi duhoven Gorishke Škofije.

Jutrajne molitve.

V imenu Boga Ozheta, ino Sina, ino sv. Duha. Amen.

Ozhe nash. Zhefshena si Marija. Verujem.

Sahvala.

Zhefshen ino hvaljen bodi vsaki zhab ino od vseh stvari Bog Ozhe, Bog Sin ino Bog sv. Duh, nar svetejski Trojiza, en sam Bog, ki si Angelje ino ljudi, nebó in semljo vstvaril; tebe sdaj pohlevno molim, ino shelim, de bi te vse ljudstva na vesoljnim svetu zhaftile, hvalile ino povishevale na vekomej. Amen.

Djanje vére.

Sposnam ino terdno vérujem, de je Ozhe, Sin ino sv. Duh moj vsgamogozhni Bog, kteri me je stvaril, mi Angelja perdrushil, de bi me varoval,

ino mi je vše dal, kar koli sim ino imam. Sposnam, de je boshji Sin sa me se vzhlovézhil, ino s svojo predrago kervijo me na svetim krishi odreshil; ino upam po njegovi milosti sadobiti, v tem shivljenji boshjo gnado, v prihodnim pa vezhno svelizhanje.

Shalost ali grevinga.

Jest vbogi revni greshnik se kesám zhes vše svoje grehe, s katerimi sim tebe, svojiga Boga ino nar vezhi dobrotnika, ki si bil do mene smiraj neskonzhno vsmilen ino dobrotljiv, rasshalil, prosim te sdaj s stertim ino pobitim serzam, kar morem pohlevno odpuszenja svojih grehov.

Terdno sklenem s twojo pomozhjo se jih pogosto ino zhifto spovedati, ter se v prihodno grehov ino vših greshnih perloshnost skerbno varovati.

Gospod! ljubim te is zeliga serza ino zhes vše, saupam v twojo neskonzhno milost, ino te prosim, odpusti mi vše moje hudobije k svoji zhafti ino

hvali, kakor tudi jest rad všim odpustím, ki so me kdaj rasshalili.

Perporozhenje.

Gospod, moj Bog! dans sa vselej prostovoljno svojo dusho ino telo, ino vse, kar imam, tebi isrozhím, de bom sanaprej ves tvoj, ino de bodo vse moje dela k tvoji zhaſti in hvali se ishajale. Torej se odpovém (kakor per ſvetim kerſti) vſi nizhémarnosti ſvetá, vſi nezhiftoſti mesá, hudizhu, njegovimu napuhu, ino všim njegovim hudobnim djanjem.

Proſhna.

Gospod, moj Bog! ponishno te proſim po ljubesni, ktero mojimu Angelju Varhu ino moji dushi ſkasujes̄h, ne perpuſti, de bi kedaj ſpet v kak ſmertni greh padel, ino posvezhejozhognado boshjo sgubil; ker dobro vém, de je boljſhi vñretí, kot tvoje preſvete ſapov'di prelomiti, in de mi nizh ne pomaga, zhe zeli ſvet perdobím, svojo dusho pa sgubím.

Gnado gospoda mojiga Jesusa Kristusa bodi vselej s menoj, in spomin ino mozh njegoviga britkiga terpljenja bodi vedno v mojim serzi, ino snaminje svetiga † krisha me varuj pred vsemi soperniki.

Svelizhana Deviza Marija, Mati boshja! bodi moja bramba danš ino vse moje shive dni; moj Angelj Varh, vši svelizhani duhovi in Svetniki nebeski, varujte me na vših mojih potah, de ne bom svojiga Boga rasshalil, ino njebove ljubesni ino gnade sgubil, de me svet ne ostlepi, ino hudizh sdaj ino ob smertni uri ne smaga. Amen.

K Angelju Varhu.

Angelj boshji, ki si mi po boshji milosti v varha odlozen, rasfvélti, varuj, vladaj ino vishaj me danš ino vselej. Amen.

Svojim Angeljem je savoljo tebe
sapovédal,
Ino na vših tvojih potah te bodo
varovali.

Molimo.

Vslishi naš, Gospod nebeski Ozhe,
 vsligamogozhni vezhni Bog! poshlji nam
 is nebes svojiga svetiga Angelja, de
 naš bo varoval, svaril, vishal ino bra-
 nil pred všim slegam. Po Kristusu
 Jezusu Gospodu nashim. Amen.

Gospod naš poshegnaj ino váruj
 všiga hudiga, ino perpelji v vezhno
 shivljenje, in vernih dushe naj pozhi-
 vajo po milosti boshji v miru. Amen.

Spovedni dan pristavi she to
 molitvizo:

Nebeskij Ozhe! dal si mi dan
 silno imeniten dan doshiveti. Ima biti
 dan ojstriga preiskanja mojiga serza,
 sgrevaniga obtoshenja mojih grehov
 ino resnizbne pokore, pa tudi dan so-
 sebniga sposnanja tvojih gnad. Ras-
 svéti me s luzhjo svojiga svetiga Duha,
 de mi bo mogozhe, stan svojiga serza
 ravno tako viditi, kakor je pred two-
 jimi vsligavidejozhimi ozhmí rasodet.

Kaj bi mi pomagalo, ako bi se islaſtne ljubesni ali is skrivniga dopadéňja nad greham drugazhiga viditi hotel, kakor sim! — Ko se spomnim na tvojo vſigavedejozhoſt, ſvetoſt ino pravizo, bi ſtrepetál pred tvojo velikooſtjo. Pa blagor mi! ker tudi vém is nauka Jefuſa, tvojiga edinorojeniga Šina, mojiga Gospoda ino Svelizharja, de ſi tudi miloſtiv Ozhe, ki sgrevanim odpuſti. Naproti prideſh moji sgrevani ſpovedi s blagimi beſedami gnade: „Potolashi ſe, tvoji grehi ſo ti odpuſheni!“ Nozheſh, de bi ſe kdo pogubil, ampak, de bi ſe vſak greshnik ſpreobernil, ino bi ſhivel.

Oh! rasveséli tudi mene danſ ſkos ſveti Sakrament pokore ſpet ſto gnado. Vſliſhi ſdihovanje ponishnoſti ino vere ſavoljo Jefuſa Kristuſa, svojiga Šina, naſhiga Gospoda ino Svelizharja, ki ſ Teboj ino ſvetim Duham edin Bog, ſhivi ino kraljuje od vekomej do ve- komej. Amen.

Jutrajna molitev dan svetiga obhajila.

Sa prezhaftitljiv dan si me to jutro sbudil, ljubi nebeski Ozhe! sakaj preljubesnjivo imam dan preprizhan biti od tvoje ljubesni, ki te je nagnila, de si svojiga Edinorojeniga sa nas vse v smert dal. Dodeli mi svojo gnado, de vse svoje misli ino obzhutleje na presveti dar obernem, kteriga vshivam, de se s Tistim popolnoma sdrushim, nad kterim ti svoje nar vezhi dopadêne imash. Obvaruj me pred vsim rasmishlenjem, de si globoko k serzu vsamem, kakoshna frezha de je, per Jesufovi misi sa gosta biti.

Boshji Gospod ino Svelizhar, Jesus Kristuf! ispolni nad menoj besedo obljube: „Ako bo kdo moj glas poslušhal, ino mi svoje serze odperl, k temu bom prishel, ino vezherjo s njim dershal.“ — Vshitek tvojiga mesa ino kervi mi naj bo posvezhen k poterdenji moje vére, k rafti poboshnosti, k

poter peshljivosti v terplenji ino k sve-
lizhanim upanji vezhniga shivljenja.
Amen.

Vezherne molitve.

V imenu Boga Ozheta, ino Sina, ino
sv. Duha. Amen. Ozhe nash.
Zhefshena si Marija. Verujem.

Moj Bog ino Gospod Jesuf Kristus!
shegnaj me po svoji milosti, ino dodeli
mi lohko nozh ino mir in pokoj. Amen.

S p o m i n .

Vsaki zhaf hozhem biti pripravljen,
ker ne v m ne dneva ne ure smerti;
nikoli ne bom posabil, de ni gershiga
ino shkodljivshiga od greha, ino de je
ni lepsi ino drashishi rezhi od kre-
posti; de bodo prelomvavzi boshjih sa-
poved v peklenским bresni vekomej
goreli, dobri pa in pravizhni po smerti

v nebesih v vezhniu shivljenji s Bogom vekomej kraljevali.

Sa tega voljo te prosim, o Bog! raskròpi temò moje Dushe, de prav sposnam svoje grehe, slasti tiste, ki sim jih danf storil, daj mi jih resnizhno obshalovati, in se jih v prihodnje skerbeno varovati. (Tú sprashuj svojo vest, potem pa moli :)

Ozhitno spoved.

Jest vbogi greshni zhlovek se spovedem tebi vfigamogozhnemu Bogu, de sim dostikrat in velikokrat se preghsil s mislico, s besedo ino s djanjem, ino sim tebe, svojiga Stvarnika ino Odreshenika, vso svetost ino neskenzhno dobroto rasshalil; vsi moji grehi so mi mozhno shal, ino me is ferza grevajo. Terdno sklenem sanaprej s twojo gnado ino pomozbjo nikdar vezh greshiti, ino se teh do sdaj storjenih grehov duhovnu, tvojimu slushabniku ino namestniku, per pervi perloshnosti zhisto spovedati.

O b l j u b a.

Obljubim, o moj Gospod! v prizho svojiga Angelja Varha nikoli vezh v kak smertin greh dovoljiti. Ako bom pa od skufbnjave premagan kdaj ali v shivljenji, ali smertni zhas v kaki greh dovoljil, prosim pohlevno tvoje velizhaščvo, daj mi gnado storjeni greh studiti, de bom prezej spet k tebi se vernil, ker v resnizi hozhem ino terdno sklenem, v tvoji sveti véri ino gnadi shiveti ino vmreti.

Sahvala ino proshnja.

Napòsled te, moj Gospod ino Svelizbar Jesus Kristus! sa vse meni, posebno dans skasane dobrote sahvalim, in te prosim, islij is nebes zhes mene svoj blagoslov, ino obváruj me to nozh po svoji milosti ino dobrotljivosti pred všim slegam.

Ponishno te tudi prosim, ako sim v kakim smertnim grehu, sa kteriga ne bi vedel, daj mi gnado ga sposnati

ino se ga poboljšhati, de se ne bom s tega sveta nepokorjen lozhil.

Zhuj, prosim te, o Gospod! smiraj nad menoj, sosebno pa v silnih nevarnostih moje smertne ure, sprejmi tistikrat mojo vbogo dusho v svoje svete roké, ino pelji jo po Angelji Varhi v frezhero domovino v nebeshki raj, kirs Bogam Ozhetam ino svetim Duham vred shivish ino kraljujesh od vekomej do vekomej. Amen.

Svelizhana Deviza Marija, Mati boshja! bodi moja bramba ino pomozhniza to nozh ino vse moje shive dni; Angelji Varh moj, vši svelizhani Duholi ino Svetniki nebeshki, várujte me, de svojiga Boga ne rasshalim, ino njegove ljubesni ne sgubím, de me svet ne oslepi, ino peklenški sovrashnik sdaj in ob smertni uri ne smaga. Amen.

K Angelju Varhu.

Angelji boshji, ki si mi po boshji milosti v varha odlozen, ressvétli, vá-

ruj, vladaj ino vishaj me to nozh.
Amen.

Varuj naf, Gospod! kot ferklo ozhés,
Pod senzo svojih perút naf ohrani.

M o l i m o .

Obiskuj, prosimo, Gospod! to stanovalište, ino odsheni dalezh prezhi
is njega vše salesovanja sovrashnika;
tvoji sveti Angelji naj v njemu prebivajo,
naf v miru ohranijo, ino tvoj shegen naj bo vselej per naf. Po Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Daj nam, vfigamogozhni Gospod!
mirno nozh ino frezhni konez. Amen.

Boshja pomozh ostani vselej per naf. Amen.

Vezherna molitev spovedni dan.

O Bog! s otroshko hvalashnostjo
se vsdigne mojo ferze she enkrat k tebi
ob ti mirni vezherni uri — k tebi, ki
si isvir vſih gnad ino milost. Ti si
mene, svojiga sgrevaniga otroka vno-

vizh savoljo saflushenja Jesufoviga svoje ljubesni sasvěstil, jest sim se pa nasprot tebi v vedno pokorshino save-sal. Poterdi moj sklep, po tvoji sveti volji ravnati, ino povelizhaj me k rafti ino flanovitnosti v dobrim s nebeskим kruham, s kterim si me dans nasitil. (Ako pa drugi dan she le k sv. obha-jilu gresh, moli:)

Prepuštím se veselju otroka, ki je s nar boljshim ozhetam spravljen, ino perzhakam, de bom jutre per boshji misi, ko bo Jesuf v mojim ferzi pre-bivalisho vsel, ino se zhusto s mojim duham sklenil, mozh k dobrimu najdel, ktero toliko shelím.

Poshegnaj, Ozhe! moje pozhi-vanje, ino issbeni is mojiga ferza vsak ostanek greshnih vtiskov, de se s novim veseljem nad tvojo sveto postavo, s novo ljubesnijo do tebe sbudim, in s tvojo gnado v sebi najdem, kar si sam dati ne morem, — lakot in shejo pravize, kterim si sladko nasitenje

obljubil, ino pripravil po Jesufu Kristu Gospodu nashim. Amen.

Vezherna molitev dan sv.
obhajila.

Vso hvalo, ktero sim ti dans, o Jesuf! per sveti misi dal, shelim sdaj hvaleshno ponoviti. Pa same besede she neso sahvala. Tvojo voljo ispolniti, tebe vbogati, svojo samoljubnost pokonzhati, to se pravi, se ti v refnizi sahvaliti. Ino to ti sdaj vnovizh obljubim. Naj ofstanem vedno v tvoji ljubesni! naj ne posabim nikdar ljubesni, ktero si mi dans skasal. Bodi vedno v mojim serzi, v kteriga ne pustim vezh nobeniga greha. Oh, naj od sdaj tako shivim, de v refnizi lohka porezhem: Ne shivim vezh jest, — Jesuf shivi v' meni. Tvoje dnašhno sdrushenje s menoj mi je saštava vezhniga shivljenja. Blagor mi! per tebi bom tam na vezhno, kír bosh ti vedno solnze isvoljenih.

Sdaj se podam k pokoji; pa moje
serze zhuje kakor po dnevi ino se
veseli v tebi, mojim Svelizharji. Amen.

M o l i t e v

sa

gnado andohti ali poboshnosti.

(Is Temasha Kempizhana.)

Gospod, moj Bog! kdo sim jest,
de se predersnem tebi govoriti? —
Spomni se, o Gospod! de sim nizh, de
nimam nizh, in de ne morem nizh. Ti
sam si dober, pravizhen ino svet; ti
vse samoresh, vse dash, vse napolnish.
Spomni se svojiga vsmiljenja, ino na-
polni moje serze s svojo gnado, ker
nozhesh, de bi tvoje stvari prasne bile.

Ne obesti od mene svojiga oblizhja,
ne odlashaj me obiskati, ne odtegni mi
obveseljenja serza, de ne postane moja
dušha, kakor suha semlja pred teboj.
Uzhi me, o Gospod! tvojo presveto
voljo storiti, uzhi me pred tvojim oz-
mi vredno ino ponishno shiveti; sakaj

ti si moja modrost, ker me v resnizi posnash, ino si me posnal, predin je svet bil, in predin sim jesi na svet rojen bil.

O dobrotljivi Jesuf! rassvetli me s svetlobo notrajne luzhi, ino ne pusti me dalej v temi serza; odverni od mene vse rasujsanje v mislih, ino pomagaj mi is skuschnjav, ktere so mi od vezh. Vojskuj se mozhno sa me, de bo mir v tvojih terdnjavah, ino velika hvala v tvoji sveti hishi, to je, v zhisti vesti.

Poshlj svojo luh ino svojo resnizo, de svetite na semljo, ker sim prasna ino pusta semlja, dokler me ti ne rassvetish. Islilj v mene od sgoraj dolj svojo gnado, ino rasmakaj moje serze s nebeshko roso; vsdigni moje od teshe grehov poterto serze, in daj mi nebeshke darove bolj premishljevati, de okusim sladkost tvojiga svelizhanja, sa posemeljsko pa nizh maral ne bom. Sdrushti me seboj s neravesljivo sveso ljubesni, sakaj ti sam si sadosti temu, ki te ljubi, bres tebe pa je vse drugo nizh.

M o l i t e v
s a d a r m o d r o s t i .

(Is Tomasha Kempizhana.)

O Bog! poterdi me s gnado sve-tiga Duha. Daj, de bom v kreposti mozhno vterjen na notranjim zhloveku, ino ozhifti moje serze od vse prasne skerbi, ino od nepotrebniga strahu, ter ne pusti, de bi se navefalo na posvetne rezhi, naj bodo she malo ali veliko obrnjane, temuzh uzhi me, de bo vse preshlo, ino jest s vsim vred. Sakaj ni stanovitniga pod solnzam, vse je nizhémarnost, in tesha duhá. O kako moder je, kdor tako misli!

Gospod! daj mi nebeshko modrost, de se bom uzhil tebe pred vsim iskati ino najti, tebe sposnati ino ljubiti; ino vse drugo po naredbi tvoje modrosti, kakor je samo na sebi, rasumeti. Daj se mi perlisovavza modro ogibati ino sopernika poterpeshljivo prenesti. Sakaj to je velika modrost, ne po vsakim vetrju besedi se obrazhati, ino perlisnje-

niga jesika hudobne sapeljivke se varovati. —

**Molitev
pred délam.**

Prósim te, o Gospod, daj nam svojo gnado per vših nashih délib. Uzhi naš, kar nam je storiti, in pomagaj nam, vše prav dostatí, de bodo vše nashe besede ino déla is tebe se sazhele, ino is tebe sazhete, tudi v tebi se konzhale, po Jesusu Kristusu Gospodu nashim.

**Molitev
po délu.**

Sahvalim se ti, o Bog! de si mi možh ino gnado dal, to delo storiti; prosim te pa tudi, odpusti mi, ako sim te per njem kaj rasshalil.

Kadar ura bije.

Moj Bog! she spet je ena ura pretekla, in nikoli vezh je nasaj ne bo, — pa kako sim jo preshivel? Spet sim eno uro blishej smerti, blishej

vezhuost! Kakoshna bi bila sa me, ko
bi mi bila sdaj sadnja ura odbila? —
Jesus! tebi hozbem shiveti ino vmbreti.
Sveta Marija, Mati boshja! profi sa
me vbosiga greshnika sdaj ino ob moji
smertni uri. Amen.

Molitev
ob skushnjavi.

Kakó bi mogel soper tebe, o Bog!
greshiti, ino hudo storiti pred tvojim
oblizhjem? Saj me vidish ti, ki me
bosh enkrat sodil! — Kaj bom imel,
zhe se grehu vdam? Pazh bi se framovati
mogel pred pametnimi ljudmi,
pred prijatli, in sam pred seboj! —
Moj Bog! s tvojo pomozhjo upam pre-
magati, zhe le resnizhno bozhem in
se perloshnosti varujem. Res hozhem,
ti pa mi pomagaj.

Molitev
po storjenim grehu.

Oh! de sim she spet ta greh storil!
Moj Bog, is ferza mi je shal! Kaj ko

bí ga ne bil! Pa odsléj nikoli vezh! —
Moja slabost mi ne smé ferza podréti,
ampak me bolj ponishniga ino skerbi-
niga storiti. Odpusti mi, Ozhe, ino
pomagaj mi!

M o l i t e v

pred branjem svetiga pisma.

(Is Tomasha Kempizhana.)

Govôri, o Gospod! tvoj hlapetz
poslужи. Ješt sim tvoj hlapetz, stor
me umniga, de bom tvoje sapovedi
sposnal. Nagni moje ferze k besedam
svojih ust, naj tezhe tvoje govorjenje
v mé, kakor rosa. Nekdaj so rekli
Israelski otrozi Mojsesu: „Govôri nam
ti, in te bomo poslужили! nikar naj
nam ne govorí Gospod, de ne vmer-
jemo!“ Ješt pa, o Gospod! ješt takó
ne prosim, ampak raji sprerokam Samuelem s ponishnimi sheljami mólim:
„Govôri, Gospod! tvoj hlapetz poslu-
ša!“ Naj mi ne govorí Mojses, ali
drugih prerokov éden, temuzh govorí

ti, Gospod moj Bog! ti, ki si s svojim svetim Duham navdihnil, ino rasvetil vse prerroke; ker ti sam, bres njih, me samoresh popolnoma poduzhití.

Oni sizér samorejo besedam glas dati, ali duhá ne dadó. Ref lepo ino dobro povedó, ali ako ti molzhish, serza ne vshgó. Oni pisma uzhé, um pa, jih rasuméti, ti odpérašh. Nam per-povedujejo skrívnosti, ti pa rasodevash v njih skriti pomén. Nam osnanujejo sapovedi, jih spolnovati pa ti pomagash. Oni nam kashejo pot, po njej hoditi pa ti mozh dajesh. Oni delajo le od sunej, ti pa uzhish in rasvetlsh serzé. Oni perlivajo od sunej, ti pa dajesh rodovitosh. Oni k ushesam govoré, ti pa nam dash njih besede uméti.

Ne Mojsej tedaj, ampak ti, Gospod moj Bog! vezhna resniza! mi govôri, de ne vmerjem, in bres sadú ne ostanem, ako sim le od sunej opominjan, od snotrej pa ne vshgan. Ti, Gospod! mi govôri, de mi ne bo k sedbi tvoja beseda, ktero bi od drugih

slíšhal, pa ne storil, sposnal pa ne ljubil, veroval, pa ne ohranil.

Sato govôri, o Gospod! tvoj hlapéz poslušha, ti imash besede vezhniga shivlenja. Govôri mi, Gospod! karkoli je k obveseljenji moje duſhe, ino k poboljšhanji mojiga zeliga shivljenja, tebi pa k sahvaljenji, hvali ino vezbni zhaſti.

Krajfhi Molitev

pred branjem sv. pisma, ali kakih drugih svetih bukev.

Gospod! kam hozhem iti? Ti imash beséde vezhniga shivljenja. Srezhen, kteriga ti sam svojo poſtavo uzhish. — Sahvalim te sa svéte bukve, ki si nam jih k poduzhenji ino potolashenji dodelil. Tvoja beseda je resniza. Daj mi gnado, jo prav umeti, ljubiti, ohraniti in spolniti.

Molitev

p o b r a n j i.

Hvala ti bodi, o Bog! de si po tem branji spet moj um rasvetlil ino

mojo voljo k dobrimu omèzhil. S' vsak-
terim ne ravnaš takо vsmiljeno. Bla-
gor pa meni, de se tvojo voljo pos-
nati uzbim! Daj mi tudi gnado, po
tvoji volji shiveti.

Angeljevo zheshenje ob svonila.

Angelj Gospodov je osnanil Marii,
in je spozhela od svetiga Duha. Zhe-
shena si Marija i. t. d.

Glej, dékla Gospodova sim, sgodi
se mi po tvoji besedi. Zheshtena si
Marija i. t. d.

Ino beseda je mesó postala, in je
med nami prebivala. Zheshtena si Ma-
rija i. t. d.

Prosi sa naš sveta boshja pbrodniza!

De bomo vredni obljud Kristusovih.

M o l i m o .

Svojo milost, prósimo, Gospod!
v nashe serza vlij, de ki smo po An-
geljevim osnanenji vzhlovezhenje Kri-
stusa tvojiga „Sina sposnali, po njega
terpljenji ino krishi zhaftitljivo vstajenje

došéshemo. Po tému Gospodu nashim
Jesusu Kristusu. Amen.

(Svezhér se perdene:)

Gospod! daj jim vezhni mir in pokoj.
In vezhna lugh naj jim svéti:
Naj v miru pozhivajo. Amen.

Molitev

p r e d j e d j o.

V tebe, o Bog! se vseh ozhi osírajo, ino ti jim dash hrano o pravim zhafi, odpreš svojo roko, ino vše, kar shivi, napolnish s veseljem.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, ino Šinu, ino sv. Duhu, kakor je bila od sazhetka, sdaj ino veseljej, ino od vekomej do vekomej. Amen.

Gospod! vsmili se naš! Kriste, vsmili se naš! Gospod, vsmili se naš! Ozhe naš i. t. d.

Molimo.

Shegnaj, Gospod! naš ino té dari, ktere smo is tvoje dobrotljive roke prejeli, po Kristusu Jesusu Gospodu nashim. Amen.

Molitev po jédi.

Gospod! vše tvoje déla ti hvalo
dajejo, ino mi tvoji otrozi te zhaftimo.
Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

Sahvalimo se ti, vfigamogozhni
Bog! sa vše tvoje dobrote, kteri shi-
vish ino kraljujesh od vekomej do
vekomej. Amen.

Premishljevanja ino molitve však dan zeliga tedna.

V n e d e l j o.

Od zhlovekova naména.

Kaj je moj namén? Sakaj me je
Bog vstvaril? — Ne sa posvetno blago,
ktero bo prah in pepél, ampak le sa
vezhno svelizhanje. Stvaril me je,
de njega, svojiga Stvarnika, zbaštím,
ino njemu nar vishji hvalo dajam. Sre-
zhen bodem, ako ne sgreshim svojiga
zila ino konza. Pa gorjé mí, ako po-
svetne rezhí bolj ljubim, kakor svojiga
Stvarnika.

Hrepenél sim po zhafnim blagi,
shelel sim bogastva zhes bogastvo, na
Boga pa se spomniti ino svojo dusho
reshiti, to je bila moja sadnja skerb!
— Zhlovek! ali je to tvoj zil? — Ti
hozhesh gore prekopati, morje pre-
plavati, vse si persadeneš sa zhafno
blago, na svojiga Boga pa zhifto po-
sabišh. Veliko si persadeneš sa po-
gubljenje, sa svelizhanje pa zelo nizh.
Ali je blagó vezh vredno, kakor Bog
ino tvojo Dusha? — Ti ishešh posvetnih
priyatlov, pa posvetni prijatli te bodo
pogubili; sakaj kdor s svetam dershi,
bo tudi s svetam vred pogubljen.

Sveta Teresija prav dobro sposna
posvetne prijatle, ter k Bogu sdihujo:
„O moj vsmiljeni, vezhni Bog! veliko
imam priyatlov k padzu, nobeniga pa
k vstajenji, kakor samo tebe, o moj Bog
ino Svelizhar!“ — Tudi jest imam ve-
liko priyatlov k padzu, k vstajenji pa
nobeniga. Bodi, ljubesnjivi Jesuf! ti
moj prijatel ino vsmiljenje moje dushe!
— S ponishnim serzam k tebi sdihuem,

o dobrotljivi nebeski Ozhe! odpusti mi moje grehe: ti si me stvaril k svoji zhaſti, jest ſim te pa rasshalil. Ne savershi me, o Gospod! po mojim sa-ſluſhenji, ker me greva. Poboljſhati ſe hozhem, le ſvojo gnado ino pomozh mi daj. Sanaprej bom ſkerbel, de ne bom ſvojiga naména iſgrefhil, ſkerbel bom tebi vſelej ſluſhit. O moj Bog! vishaj moje ferze, ino poterdi moj do-bri ſklep. Tvoja ſveta beſeda o Bog! naj bo sanaprej moja hrana; ino vir tvoje ſvete vére moja pijazha. Ti pa, moj Svelízhar Jefuf Kristus! rasfvéti mojo dušho s ſharkami gorezhe ljubesni, de bom ſvoj zil in konez ſposnal, ino ſvojimu troj — edinimu Bogu, Ožetu, Sinu ino sv. Duhu nar vezhi zbaſt ino hvalo dajal. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

V p o n d e l i k.

O d i m e n i t n o ſ t i ino v r e d n o ſ t i
zhloveshke duſhe.

Lepo je jutrajno ſolnze, kadar v ſvojim velizhaſtví veselo vſtaja, hribe

in doline perjasno posdravi ino vse s
svejimi sharkami ogreva; pa she lepshi
je zhloveshka dusha. Lepi in dragi so
sakladi zeliga sveta, pa she lepshi ino
vrednejshi je nasha po boshji podobi
stvarjena dusha. Nasha dusha je tako
imenitna, de je Bog svojim Angeljem
sapovedal, sa njo skerbeti ino jo varo-
vati. Nobena stvar ni toliko vredna,
ino tako imenitna, kakor nasha dusha,
de je sam vezhni Bog svojiga lastniga
Sina na svét poslal, njo odreshit, ino
— sveti Krifostom pravi: Zhe bi bil le
en sam zhlovek na svéti rojen, je dusha
eniga samiga zhlovecaka vredna, de se
je boshji Sin vzhlovezhil, ino jo odre-
shil. Nebesa je Bog s eno besedo vstva-
ril, sa nasho dusho pa je svojiga Sina
poslal, de jo je odreshil, in sa njo do
kaplje svojo sveto kri prelil. Ø truplo,
kako shlahtno si ti, govorí sv. Bernard,
pa she shlahtnejshi je dusha, ktera v
tebi prebiva! De bi bil kdo presveto
kri Svelizbarja Jezusa Kristusa pod kri-
shem podstrégil, s kakoschno ino s ko-

liko skerbjo bi mi to presveto kri hranili ino zhaftili! Ravno enako skerb, ino v enaki zhafti moramo tudi svojo dušbo imeti, ktero Kristuf vrednishi shteje, kot svojo lastno kri. — Satorej skérbi sa svojo dušbo, le eno samo imash; zhe pa to sgubish, je vše sgubljeno. „Kaj bi ti pomagalo, de bi zel svét perdobil, sraven pa svojo dušbo pogubil, ktera bo vekomej shivela!“ — Oh moj vsmiljeni vezhni Bog! jes sposnam, de sim dosléj kakor, step zhlovek na svéti shivel, něsim skerbel — svojo dušbo reshit. Shelim pa sanaprej sa njo skerbeti, greha se varovati, ino se vezhkrat spomniti na lepoto ino imenitnost svoje po boshji podobi stvarjene dushe. O vezhni Bog! tvoja je, ti si jo vstvaril, ti si jo od vezhniga pogubljenja odreshil, o moj Jesuf! Reshi mojo dušbo, o vsmiljeni Ozhe! sa voljo terpljenja Jesusa Kristusa, vsemi, kar imam stori s menoj, kar koli hozhesk, de bo le moja dúšha ohranjena. Vstisbi me, o moj Bog, ne

savershi miliga vpitja moje dushe, o
Jesuf. Amen.

V t v o r i k.

Od svete pekore.

„Hodite, dokler luh imate, ino
varujte se, de vas temà ne prepade.“
Jesuf Kristus.

Greshnik! le ene same vrata so
she tebi odprete, vrata svete pokore.
Pokora je nar boljshi perjatliza, ka-
tera pekleniske vrata sapré ino nam
nebeshke duri rasfvéti. Spokorjenim
nam Bog nashe grehe isbrishe, ino nam
svojo perjasno roko spet podá. Bres-
pokore ni svelizhanja, ampak le pogub-
ljenje. Greh mora kasnovan (shtra-
fan) biti, in zhe si ga sam ne kasnu-
jesh, te bo pa tisti kasnal, kteriga je
tvoj greh rasshalil. Zhe se pa savoljo
greha boshje kasni (shtrasinge) bojish,
tako pa kasnui se sam, te sveti Augustin
opominja. „Sam Jesuf Kristus, kteri
je zhistejshi bil od jutrajniga solnza,

je mile solse tezhil: ino svojo drago kri prelil sa voljo nashih pregreh: kaj pa ti odlashash, o greshna, v blati pregreh sakopana dusha? Pokoro ne storiti, Boga bolj rasshali, kakor sama pregreha, ino vsako pregreho Bog odpusti, terdovratnost pa nikdar. — Kaj nam je pa storiti, ako shelimo odpuštanje sadobiti? „Ako hozhemo frezhni ino svelizhani biti, moramo se poboljshati, svoje pregrehe objokati ino ne vezh greshiti: to bo ino je prava ino refnizhna pokora“ nas sveti Gregor lepo užhi. Bres poboljshanja svojiga shivljenja je pokora prasna ino goljusna. Kaj pomaga na persa terkati ino sdihovati: shal mi je, se kesam, zhe pa poboljshanja ni? Kaj pomaga solse prevlivati savoljo greha pa spet greshiti? Boshjo rasshaleno pravizo ne potolashi greh, ampak le pokora. Dajesh obilno vbogajme, delish miloshino (almoshino) ino upash odpuschenje svojih grehov sadobiti; tote sama miloshina bres pokore ino poboljshanja ne potolashi ser-

ditih nebés. Nebef si ne moremo s posvetnim blagam, ampak le s pravo ino resnizhno pokoro perkupiti. Eno samo rasshalenje Vezhniga saflushi vekomaj objokano biti, ino nizh Bogu bolj ne dopade, kakor sgrevano ino objokano serzé: „Begú dopadljiv dar je shalofti poln duh; potertiga ino ponishniga serza, o Bog! ne bosh sanizheval!“ — Satorej, o greshna dusha! kako dolgo bosh she spala v svojim pregreshnim spanji? Prebudi se, vstani is greshniga spanja, ino delaj pokoro! Poglej ljubo solnze boshje milosti, kako milo ono tebe k pokori klizhe! kmalo, kmalo bo v boshji gnadi shlo; Bog vé, zhe bo sa te drugo jutro spet veselo vstalo, ali ne: pojdi, poverni se nasaj k svojimu Ozhetu, ino spomni se, de bo morde kmalo tvoje pregreshno shiviljenje konez vselo, — vezhnost pa — bo vekomaj ostala. Pojdi, zhlovek! k globozhini morja, sazhni morje po kaplizi prelivati, morje bo do kaplje prelito, nesrezhne vezhnosti pa she ne

bo konez. De bi vsak taushent let ena
 ptiza h globokimu morji priletela, le
 eno kapljo vode popila, ino serno
 peska posobala, morje bi popito bilo,
 pesek posoban, nesrezhne vezhnosti
 she konez ne bo. Vsak dan dvanajstkrat,
 vsako nozh dvanajstkrat ura bije po
 turnih ino po hishah, bije, klizhe, ino
 vabi te k pokori; ti pa, o greshni
 zhlovek! sladko spish v svojim gresh-
 nim spanji! „Vstani, poglej na uro!
 tvojo sadnjo pot v vezhnost bo kmalo
 milo milo odpela! — Tamkaj ni no-
 bene ure, de bi te k pokori klizala,
 ni tam ure, de bi tebi milost kasala;
 tote je ura, ktera neprenehama klizhe
 — nikdar — nikdar — to je njen
 nevsmiljen glaf!“ — Ja nikdar ne bo
 konez veselja, pa tudi nikdar konez
 terpljenja. Satega voljo, ljubi bratje!
 delajmo pokoro, naš Jezus lepo opo-
 minja, dokler je she dan, „pride temna
 nozh — smert — ino ne bomo mogli
 vezh dobriga storiti.“ Kaj odlašhamo?
 Solnze she v boshji gnadi gre, storimo

pokoro, poboljshajmo se, le k Ozheti
se obernimo ino sdihnimo rekozhi:

S globozhíne se glasím

K tebi, o Gospód! krizhím,

Vslíshi moj'ga vpítja glas,

K men' obérni svoj obrás!

Zhe bosh vše pregréhe bral,

O Gospód! kdo bó obstál?

Samo tvoje vsmíljenjè

Potoláshi mene she.

Moja dušha hrépení,

Ino k tebi prit' shelí,

Vlaki dan, in vlako nozh

Upam v tvojo le pomòzh.

Ti si Ozhe vsmíljenja,

Nozhesh smerti greshnika;

Sbrisal meni bosh, o Bog!

Mojih grehov velik dolg. Amen.

Ozhe nash. Zheslena si Marija.

V s r é d o .

Od zhasa ino njego ve v'rednosti.

Hitro tezhe voda po gladkim po-
toki, she hitrejshi mine nashiga shiv-

Ijenja dragi zhaf. Noben strel tako naglo ne pade, tudi blisk tako naglo ne shvigne, kakor dragi zhaf mémo naš hití. Premisli tedaj vrednost ino dragoto minejozhiga zhafa. — Veliko je vredna dragota, ki se ji diamant pravi, tote she vrednishi je našiga shivljenja zhaf, s katerim se srežna vezhnost kupi. Zhaf našiga shivljenja je sam Jesuf Kristus s svojo presvetoto kervijo odkupil, in kdor dragi zhaf sgubi, sgubi svoje svelizhanje. Kratek je zhaf shivljenja na semlji, pa neskonzhno dolga je vezhnost. Eno leto proti vezhnosti se ravno toliko posna, kakor solnzhin prah, ki na semljo pade, kakor kapljiza, ktera is veje v globozhino strashniga morja kane. — „Kaj so vse léta našiga shivljenja, ino vse léta, kar svét stoji, pred ozhmi Vezhniga? Nizh vezh, kakor vzherajshni dan, kteri je pretekel.“ Oh, kako strashno se tedaj goljfamo, ako le sa kratek zhaf posvetniga shivljenja sker-bimo, na vezhnost pa posabimo! Kaj

ti bodo pomagale vše tvoje slabe misli, besede ino djanja; k zhimú bo prevsetniku velizhaſtno blago ino krafno stanovanje, kadar mu bo smertni svon rahlo pél: „Neumnesh! ſhe danſ bo tvoja dusha tebi vſeta; zhigavo bo, kar si pripravil?“ — Tvoji dnevi ſo kratki, ſtevilo tvojih réſizov je v boshji oblaſti. Kdo med nami bi samogel prerajtati, koliko ur, dni ino morebiti lét drasiga zhafa je ſhe marfikteri s med naſ sapravil? Petdefét lét komej ſploh shivimo, pol téh preſpimo, zheterti del v mladoſti vezhkrat satrátim; in ſhe zelih petnajſt lét drasiga zhafa nam ſkorej ne oſtane, de bi prav v dobro obernili. Kako malo je pa to proti dolgi vezhnoſti, ſa ktero tukej ſluſhimo. Vše, kar na dragim zhafih ſgubimo, ne moremo vezh popraviti, ker zhaf mine, kakor ſhvigajozh blisk, kakor derézha voda, in ſe ne poverne vezh nasaj. Pershla bo ura, ura britkoſti, kir bomo mile folſe prelivali, ino ſdihvali po vſaki minuti

sgubljeniga zhafa, pa bo vse preposno. Milo sdihuje, kakor sveti Gregor pishe, terdovratni greshnik na smertni postelji: Vezhni Bog! le eno majhno zhafa daj mi she shivéti! Gospod, do jutre she! pa vsa njegova groshnja, vse njegovo sdihovanje je preposno.

Gorjé nam, klizhe sv. Bernard, dnevi minejo, pa nobedin se ne spomni na preshlahten zhaf! „Si ti pretezheni zhaf sgubil, misli resnizhno na prihodin, ino v dobro obernri prizhejozhnoft. „Ni hujshiga, kakor spomin v hudo obernjeniga zhafa, pa tudi ni veseljshiga, kakor v dobro obernjen zhaf.“

Satorej hozhem jest sanaprej ta kratki zhaf svojiga shivljenja tako oberniti, de bo Bogu k zhasti, in moji dušhi k svelizhanji. O Bog! poterdi moj sklep ino bodi moj pomozhnik!! Amen.

Ozhe nash. Zheshe na Marija.

V zhetertik.

Jesuf sgled poterpljenja.

Semlja, solsna dolina, polna britkih teshav ino nadlog. Teshave ino

nadloge so nashe sestre, ktere nas per
 rojstvi zhakajo, ino nas sprejmijo skos
 nashe zelo shivljenje do mersliga, ti-
 higa groba. Terpljenje, teshave ino
 nadloge od Boga pridejo, ino kar nam
 Bog da, le vsemimo radovoljno is nje-
 govih svetih rok, ino spómnimo se, de,
 kar Bog stori, vse prav naredí. Ne
 branimo se terpljenja, ono nam je po-
 trebno. V terpljenji si flushi zhlovek
 nebeshko krono. Njiva mora biti orana,
 povlazhena, de se sél satêre, ino lepo
 shito prirafe; ravno tako bo tudi zhlo-
 vek v terpljenji in teshavi poskušan,
 ako hozhe nebeshko krono prijeti. Ka-
 kor se poskušha slató v rasbeleni pezhi,
 pravi moder Sirah, ravno tako se tudi
 pravizhni v revah ino nadlogah posku-
 ſha, ino si nebeshko krono flushi. —
 Terpljenje ino teshave so zhloveku k
 svelizhanji, ako jih le voljno terpi,
 ker: „Ne savershi ſhibe, te sveti Augu-
 ſhtín opominja, de ne bosh savershen
 tudi ti od délesha nebeshkiga kral-
 jestva.“ Terpimo voljno po isgledi Je-

susa Kristusa! On, zhitnejšhi od jutrajnega solnza je vezhi terpljenje imel, kakor so vse tesbave zeliga sveta. „Poglej njegovo s ternjem kronano sv. glavo! poglej njegove s sheblami prebodene roké ino nogé! poglej njegovo sveto sa naš krishano truplo! poglej, on je terpel; ti pa se branish tvoj luhok krish sa voljo Jezusa nositi? Spomni se, de le terpljenja pot pelja v nebesa.“ Dusha, ktera ne terpi, tudi ne ljubi, ino mi nar vezhi ljubesin do Jezusa pokashemo, kadar voljno svoj krish objamemo, ino sa njim hodimo. „O vi vši, ki vas teshave ino nadloge tepejo, ki tukej mémo krisha hodite, poglejte name, ali je bolezhina ino shalost vašha vezhi, kakor moja?“ Tako klizhe Jezus is svetiga krisha všim nepoterpesljivim. Sa tega voljone bodi nevoljen v svojim stani, reven vboshzhik! poglej na Jezusa, tudi on je réven rojen — terda slama v jaſlizah je bila njegova posteljiza, slabe plenize so bile njegova odéja. — Terpi

volnjo, réven bolnik, ino ne preklinjaj milosti boshje! poglej na krishaniga Jesusa, ino poglej, ako je tvoja bolezina taka, kakor je njegova, ino spomni se, „de si v grehih spozhet, ino de te je mati v grehih rodila.“ Ti she vender eniga ali drusiga perjatla imash, de tebi, zhe drusiga ne, she vender hladne vode podá; Jesus she tega ni imel. Na mestu hladne vode njemu shelzha podajo! ino njegova smertna postelja je bila teska bruna svetiga kriša!! Poterpimo voljno, „sej je terpljenje pot v nebeshko kraljestvo, ino kriš je kluzh svetiga raja.“ Sam Jesus nas klizhe ino opominja k terpljenji, rekozh: „Kdor hozhe sa menoj priti, naj vsame svoj kriš, ino naj hodi sa menoj.“ O tako stópimo vši, ki teshko terpimo tukaj v solsni dolini, k Jesusovimu kriši, obrishimo si svoje solsne ozhi, ino poglejmo, koliko nash Gospod, nash Svelizhar terpi. Le ternje je njemu semlja rodila, in mi hozhemo roshize bres ternja tukaj

na semlji imeti? Teshek krish je nje-
 mu svét sa plazhilo dal, ino mi hozhe-
 mo bres vsga terpljenja biti? Kdor ne
 terpi s Jesusam; se tudi ne bo enkrat
 s njim veselil. — O sa tega voljo ti,
 ki si od sovrashnikov hudo preganjan,
 sadeni voljno svoj krish, nesi ga sa
 Jesusam, ino rezi: Ozhe, odpusti jim,
 sej ne vedó, kaj delajo! Ti, ki svo-
 jiga terpljenja teshko breme komej no-
 fish, pojdi s Jesusam na oljsko goro,
 ino moli: Ozhe, ljubi ozhe! vsemi kelh
 terpljenja od mene, pa ne moja, am-
 pak tvoja sveta volja naj se sgodi!!
 Tako tudi mi storimo, ino térpimo vol-
 njo vše, kar nam Bog poshlje, in zhe
 bomo svoje kratko terpljenje, svoj krish
 voljno objeli, po isgledi Jezusa Kri-
 flusa terpeli, ino svojo terpljenje ino
 muke Bogu darovali: o tako bomo, ka-
 dar se bo pred nashimi ozhmi smrazhilo,
 veselo s Jesusam sdihnili, re-kozhi:
 „Dokonzhano je! Ozhe, v tvoje presve-
 te roke isrozhim svojo dusho!“ Amen.
 Ozhe nash. Zheshena si Marija.

V p e t é k.

O d s m e r t i.

„Prah si bil, ino v prah se bosh povernil.“ I. Mojs. 3., 19.

Te besede so resniza, ino sadenejo vsakiga zhloveka, naj bo she zesar ali berazh, naj bo imeniten ali born: vsak mora! v mreti; kakor sveto pismo pravi: „Prah si bil, ino v prah se bosh povernil.“ Zhlovek od shene rojen, pravi poboshni Job, le kratko zhafa shivi, ino je mnogim nadlogam podvershen. „Moji dnevi so preshteti, ino tih mersel grob me zhaka!“ Res, kamorkoli se obernemo, stojimo na grobi! Ondi, kir mati svojiga otroka doji, se na grobi godi! Ondi, kir perjatel svojimu perjatlu svestobo vezhne perjasnosti priséshe, se na grobi godi. Kamorkoli se obernemo, vidimo, de je nashenje pokóp, ino nasha hisha mersel grob!! Vse, karkoli milo solnze ogréva, vse bo prah in pepél. „Smert na nobeniga ne posabi; ona na všake vrata poterka,

sdaj na kraljéve, drugikrat na kmetovske, tudi ne posabi revniga vboshzhika na terdi flami. Ona ne shteje lét, ne gleda bogastva, stare pokosi, ino mlade poséka. Vmreti moramo vši, to naš laštna pamet uzhí, to nam prizha novih grobov veliko shtevilo, to nam osnanuje mertvashkih svonov šalostni glas; ali kdaj? kjè? ino kako? to nam je modra previdnost boshja perkrila, de bi však dan v dobro obernili, ino tako shiveli, kakor bi sadnji dan nashiga shivljenja bil. Vmerli bomo, morde she letaš, lohka she dans, in kdo vé, zhe ravno to uro ne? „Bódimo tedaj perpravljeni, naš ljubi Jesus opominja, ki ne vémo ne ure, ne dneva, kdaj bo Vezhni naš poklizal.“ Smert zhaka zhloveka povsod, na polji, kakor domá, na poti kakor v postelji. Ker naš smert povsod salesiti vtegne, ino vše, kakor senza mine; o tako ne veshimo prevezh svojiga serza na posvetno blago. Kaj nam ostane od vsega nashiga blaga po smerti? Nizh drusiga,

kakor štiri voske dile, en rastergan pert, ena voska hishiza, to bo vse tvoje premoženje. „Goli smo perfhli na svét, ino goli pojdemo spet is tega sveta.“ Zhlovek, kadar tebe lakomna mifel obhaja, vsemi mertvashko glavo v roke, glej! te bele kostí so bile tebi podobne, njim bosh ti podoben. Kadar tebe hude shelje krívizo delati filijo, in kadar v tvojim ferzi pregreshno posheljenje vftaja, o tedaj le hitro pomisli na smert, ino vse skushnjave te bodo sapustile. Kadar silno hrepenish po zhašnim blagi, o spomni se besedi: „Kaj pomaga zhloveku, ako zeli svét sadobi, dusho pa sgubí?“ O posvetni zhlovek! ne daj se slepiti od goljušniga svetá, kteriga bosh mogel skorej sapustiti; spomni se, de smert ne shira, sploh pobira, nizh ne zhaka starostí. Drugi bodo to vshivali, kar si s trudam perdobil, te v trohljivo trugo djali, v semljo, de bosh tamkej gnil; tote vftati in podati se bosh mogel k sodbi shiv. Satorej, o zhlovek! delaj sad

pokore, in sapuſti greshni stan; oh, ne zhakaj smertne ure, ker ne věſh sa tisti dan: danſ meni, jutre tebi, sna biti sodni liſt isbran. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

V ſabotō.

Sahvala ſa vſe dobrote.

Gospod! kaj je naſhe kratko ſhivljenje, kaj ſo naſhe léta ino dnevi? Ko bi trénil, minejo, kakor derézha voda tezhejo naſhe ure, ino nobedin ſe ne ſpomni vezh na nje. Pol ſvojiga popotvanja ſim morde ſhe dopopótval! moja popotna paliza je ſhe ſlabá, ino me komej podpíra. Koliko duſnih ino teléſnih dobrot ſim ſhe jeſt, ne hvaleshna ſtvar! ſe tvoje neſkonzhno vſmiljene roke prejel. Kolikokrat ſi ſhe ti, o Gospod! ſvoje lepo prijasno ſolnze zhes mene revniga ſijati puſtil? Kaj ſim jeſt bil, predin ſi me is temne nozhi is nizh na ſvetlo poklizal? Kaj ſim bil, ino kaj bom mordé v kratkim? Bom li ſhe — o jeſt strohljiva ſtvar!

tvojo věsokost, o Vezhni! slovil? Bodo li moje kosti mirno pozhivale sraven mojih rajnkih? Vmerl bom, tote moja dusha bo shivela. Shivel bom, pa kako? Oh! Ozhe nebeshki! pregrehe mojih mladih lét me toshujejo. Koliko ur svelizhanja sim s hudim potratil? Gospod! kako bom obſtal per ojstri fodbi? Moje greshne kosti she trepezhejo, ino moje uſta so vſterméle. Greshil sim, o Bog! dolgo zhafa ſpal, leſhal v blati ſtrashne hudobije, ino tvoj mili glas, ki me je k pokori klizal, ga něsim hotel poſluſhati. Gospod! ti poſnaſh moje ſgrevano ſerzé, odpuſti mi mojo hudobijo, ino reſhi me od ſtrashne dushne temnote. Moja dusha te ſloví, o Vezhni! ſposna ſvojo slabost, isgreva ſvojo hudobijo, greshí, trepezhe, ſvet greshí, ſtorí pokoro, ino tebi, o neſhonzhna dobrota! zhaſt in hvalo pôje. Reſhi me, o vſmiljeni Ozhe! od vezhninga pogubljenja. Tvoja ſveta gnada naj bo moja bramba, proti hudim, ino tvoja ſveta beseda moja hrana. O pre-

Ijubesnjivi Jesuf! odsihmal naj bo moje
ferze polno hvaleshnosti do tebe, le po
tvoji sveti volji shelim shiveti, ino smi-
raj s teboj sklenjen biti. O preljubes-
njivi Jesuf! zhe le tebe imam, tako
vse imam, zhe pa tebe nimam, nizh
nimam. Tedaj hvali, o hvali moja du-
sha Gospoda! ino vse, kar je v meni,
naj hvali njegovo presveto imé! Hvali
Gospoda moja duša, in nikar ne po-
sabi njegovih dodrot. Amen.

Ozhe nash. Zheshena si Marija.

M o l i t e v.

Zhetertik vezher.

Moj Ozhe! ako je mogozhe, vse-
mi ta kelh od mene; vender ne moja,
ampak tvoja volja naj se sgodi. — Sha-
lošna je moja duša do smerti. Njegov
pot pa je bil, kakor kervave kaplje
tekozhe na semljo. Ozhe nash i. t. d.

Svojimu lastnimu Sinu ni Bog per-
sanefil,

Temuzh ga je sa vse nas v smert dal.

M o l i m o .

Prósimo te, o Gospod! osri se na svoje verno ljudstvo, sa ktero se je nash Gospod Jesus Kristus voljno greshnikam v roke dal, ino svojo drago kri na lésti svetiga krisha prelil, kteri shivish ino kraljujesh Bog od vekomej do vekomej. Amen.

M o l i t e v v p e t i k ,
v s p o m i n K r i s t u s o v e s m e r t i .

Gospod Jesus Kristus! Sin shiviga Boga! ki si na krishi visézb rekel: „Ozhe! odpusti jim, sej ne vedò, kaj delajo.“ Daj, de bom is ljubesni do tebe všim svojim sovrashnikam persanéfil. In ki si rekel tolovaju: „Danš bosh s menoj v raji!“ Daj mi gnado tako shiveti, de bom ob smertni uri ravno te beséde slíshati vredin. In ki si svoji materi rekel: „Shena, glej tvoj sin!“ potem pa uzenzu: „Glej tvoja mati!“ Daj, de bom vsej svoje shive dni svojim starshem ljubesin ska-

soval. Ino ki si rekel: „Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil?“ daj mi v vsaki stiski rezhi: Ozhe! vsmili se me! Odreshenik, perskozhi svojimu flushabniku, kteriga si s svojo dragokervijo odreshil. In ki si rekel: „Shejin sim!“ daj, de bom shéjin prave modrosti, kreposti, ino vezhniga sve-lizhanja. In ki si rekel: „Ozhe! v tvoje roke isrozhim svojo dusho;“ vsemi k sebi mojo dusho, kadar se bo od telésa lozhila. Ino ki si rekel: „Dopolnjeno je!“ daj, de frezhno svoj ték dokonzham, véro ohranim, ino krono pravize sadobim. Amen.

Tri boshje zhednosti.

Djanje vére.

Vérujem v tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Sin ino sveti Duh! kteři si vše svaril, kteři vše ohranish ino vishash, kteři dobro plazhash ino hudo

shtrafash. Verujem, de se je Sin boshji vzhlovezbil, de naš je s svojo smertjo na krishi odresbil, in de naš sveti Duh s svojo gnado posvezhuje. Verujem in terdim use, kar si ti, o Bog! rasodèl, kar je Jesuf Kristus uzhil, kar so aposteljni pridigvali, ino kar nam sveta Rimška katolska zerkov sapoveduje varovati. Vse to vèrujem, ker si ti, o Bog! vezhna ino neskonzhna resniza ino modrost, ki ne moreš ne goljsati, ne goljsan biti. O Bog! stóri mozhnejšhi mojo véro.

Djanjo upanja.

Upam in se sanesem na tvojo neskonzhno dobroto ino milost, o Bog! de mi bosh po neskonzhnim sa слушенији svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem shivljení sposnanje, pravo obshalovanje ino odpuschenje mojih grehov, po smerti pa vezhno svelizbanje dal, in dodelil tebe od obližhja do obližhja gledati, ljubiti ino bres konza vshivati. Upam tudi od tebe, ker si

ti to obljudil, kteri si vfigamogozhen,
svest, neskonzhno dobrotljiv ino vsmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubesni.

O moj Bog! ljubim te s vfiga svojiga serza, shes vse, ker si narvezhi dobrota, neskonzhno popolnoma ino vse ljubesni vredin; ljubim te tudi sató, ker si do mene ino do vseh stvari neskonzhno dobrotljiv. Voshim si iszeiiga serza, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar sveteljski slushabniki ljubili, ino te she ljubijo. S njih ljubesnijo sklenem svojo nepopolnoma ljubesin; povikshaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj ino bolj. Ker te tedaj resnizhno in is serza ljubiti shelim, ino si to terdno persadennem; mi je is serza shal, de sim tebe svojo neskonzhno dobroto, ktero zhes vse ljubim, tebe, svojiga Stvarnika, Odreshenika ino Posvezhvavza rasferdil. Shal mi je, de sim greshil, de sim tebe, svojiga vfigamogozhniga

Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozheta rasshalil. Terduo sklenem, vse grehe ino vse hude perloshnosti sapustiti, storjene grehe zhesdalje bolj obshalovati, ino nikdar vezh soper tvojo sveto voljo ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otroka, in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskonzhnim saflushenji tvojiga boshjiga Sina, nashiga Gospoda ino Svelizharja, Jezusa Kristusa. Amen.

Keršanska ozhitna spoved.

Vbogi, greshni zhlovek se odpo-
vém hudizhu, vsimu njegovimu vda-
janju, svetvanju ino djanju. Vérujem
v Boga Ozheta, in Sina in svetiga
Duha. Térujem vse, kar sveta ker-
šanska katolska cerkev sapoveduje
verovati. S to sveto katolsko vero
prizham, in se spovem Bogu vsigamo-
gozbnimu, Devizi Marii njegovi zha-
stiti Materi, ino vsim ljubim Svetni-
kam, ter se obtoshim, de sim se od
svojih mladih dni do sdajne ure dofti-

krat in velikokrat pregreshil, s mislijo, s besedo, s djanjem in s samudo veliko dobrih del; kakor se je vse sgodilo na skrivnim ali ozhitno, vedama ali nevedama; soper defet bosbjih sapóved, v sedmérih poglavitnih grehih, na potérih pozhutkih mojiga telésa; soper Bogá, soper mojiga blishnjiga, in soper svelizhanje moje vboge dushe. Ti ino vši moji grehi so mi mozhno shal, in me is serza grevajo.

Sa to tebe, vezhniga milostiviga Bogá, pohlevno prosim, de mi svojo boshjo milost dodelish, mojimu shivljenju toliko odloga dash, de se bom mogel spovedati ino spokoriti; tvojo dobroto ino prijatelstvo sadobiti, ino po tem revnim shivljenji vezhno veselje in svelizhanje dosezhi. Sato poudarim na svoje greshno serze, in rezhem s ozhitnim greshnikam: O Gospod, moj Bog! bodi milostiv meni vbogimu greshniku. Amen.

M o l i t e v**sa stanovitnost v zhednosti.**

Váruj me, prosim, Gospod nebeskí Ozhe! sdaj in vselej, de ne padem v kako pregreschno navado, de mi ne bo treba v starosti hudobije svojih mladih lét objokvati; temuzh de vsak dan v zhednostih zhesdalje bolj rasem, ino s mirno in zhilsto vesijo tebi slushim. Brani me vseh mojih sovrashnikov, ki moji dušhi ali telesu salesvajo, in me v grehe sapeljati ino v hudobijah suzhitи shelé. Pred vsim drugim ti perporozhim zhilstost svojiga telesa, de ne bom le nikoli v nizh pregreshniga dovoljil, temuzh tudi s nobeno nezhilsto mislijo, she meni pa s ostudnim govorjenjem ga oskrunil. Daj, de bom v ponishnosti ino vbogljivosti svojim starshem ino naprejpostavljenim slushil, in dodeli mi gnado, de bom v vseh rezhéh le tvojo sveto voljo spolnoval, ino voljno perpravljen k poklizu bil, kteriga si mi namenil. Sa vse te

te prosim po Jezusu Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Mili sdihljeji k Bogu sa ker-shansko zhednošt.

Moj Bog! verujem v tebe, storim mozhnejshi mojo vero. Upam v tebe, poterdi moje upanje. Ljubim tebe, dopolni mojo nepopolnama ljubesin. Shal mi je, de sim greshil, pomnoshi mojo shalošt.

Zhaſtim te, ki si moj Sazhetik; poshelim te, ki si moj konez.

Hvalo ti prepévam, ki si moj vedni dobrotnik; na pomozh te kli-zhem, ki si moja terdna bramba.

Moj Bog! naj me tvoja modrost visha, tvoja praviza vdershuje, tvoja milost tolashi, tvoja vſigamogozhnošt brani.

Tebi posvezhim vſe svoje misli, besede, djanje ino terpljenje, de bom v prihodnje le na tebe mislil, od tebe govoril, le tvojo voljo spolnoval, le

sa te terpel. Gospod! hozhem vse, kar koli ti bozhesk, in savoljo tega, ker ti bozhesk, kakor ti bozhesk, in kolikor bozhesk.

Prosim, rassvétli moj um, ushgi mojo voljo, ozhisti moje ferzé ino posvéti mojo dusho.

Moj Bog! dodéli mi mozh, de bom vše dosdajne pregrehe in hudobije sam v sebi shtrafoval, de bom sanaprej vše skushnjave premagal, bersdal svoje hude strasti, in se v keršanskijh zhenostih vadil.

Napolni moje ferzé s ljubesnijo do tvoje dobrotljivosti, s studam do mojih napak, s ljubesnijo do mojiga blishnjiga ino s sanizhevanjem svetá.

Daj, de bom svojim naprejpostavljenim v pokorshini podloshin, poln ljubesni de sovrashnikov, svešt prijatlam ino sanesljiv podloshnim.

O Bog! daj mi mozh, de bom nizhémärne veselja ino radoſti s satajenjem samiga sebe, lakomnost s radoſtnoſtjo do vbosih, jeso s poterpe-

shsijivoſtjo, lenebo s gorezbnostjo v dobrim premagal.

Daj mi rasumnost v opravilih, ferzbnost v nevarnostih, poterpeshljivost v nesrezhi, ino ponishnost v frezhi.

„Stori, o moj Gospod! de ne bom rasmishljen v molitvah, de bom smérin v jedi in pijazhi, natáñzhin v vših opravilih, ino stanoviten v vših dobrih sklepih.

Daj mi stanovitno sheljo, všelev ohraniti zhifto ino mirno vest, navdihni me s ponishnostjo v sunajnim, s poboshnostjo v obnašhanji, ino s ravnim ino spodobnim vedenjem. Stori, de bom zhesdalje bolj natorne posheljenja moril in satíral, tvoje svete sapovedi spolnoval, in si tako svelizhanje saflushil.

Podúzhi me, o moj Bog! ino pokasbi mi, kako majhina je semlja, kako neismerno je nebó, kako kratek je zhas, ino kako dolga je vezhnost.

Daj, de se bom, tvoje sodbe bojézh, k smerti dobro pripravil, pekla se ógnil, ino nebesa sadobil, po ne-

skonzhnim saflushenji mojiga Gospoda
ino Svelizharja Jesusa Kristusa. Amen.

M o l i t e v,
kadar v zerkve pridešh.

Pokrōpi me s isopam, o Gospod!
in bom ozhišben; operi me, in bom
bolj bēl, kakor sneg. Pazh strashen
je ta kraj! Šaresf hisha boshja je tu,
pa vrata nebeshke! — V ta svét kraj
gredozh vše druge skerbi sunej puſtim.
Nizh drusiga nozhem tukej premishljje-
vati, kakor twojo pravizo, o Gospod;
ſamo ſ teboj ſe shelim pogovarjati.

M o l i t e v
prédin is zérkve gresh.

Operi me, o Bog! zhesdalje bolj
od moje krivize, in ozhiſti me od moje
pregrehe. Ne puſti, de bi v tolikh
grehih is twoje bifhe domu ſhel, kakor
ſim va - njo priſhel. Persanesi mi, de
ſim te s tako majhno zhaftjó in s tako
ſlabo gorezhdostjo zhaftil, hvalil in

molil. — Sdaj sapušham tvoj svet tempelj, tebe pa ne sapuštim, saj si mi, kodar bom hodil, vprizho. O de bi vender nikoli ne posabil, de je tvoje sveto oko vedno nad menoj odperto, — de bi nikoli nizh ne storil, kar bi tvoj zhift pogled shalilo. Sdaj grem tje, kamor me tvoja previdnost klizhe; vodi me ti na potu mirú in perpelji me po smerti v nebeshki tempelj.

Molitve per sveti Maſhi.

P r e d M a ſ h o .

O vſmiljeni, milostivi Bog! Ozhe vſe tolashbe, ki nesi samo enkrat svojiga edinorojeniga Šina, Jefusa Kristusa, v nashe svelizhanje v terpljenje ino smert dal, ampak si hotel, de se ta tebi tako prijetna daritev vsaki dan v tvoji zerkvi ponovlja; daj nam gnado, te proſimo, de bomo to zhudapolno ino

svelizhansko skrivnost tvoje milosti andohtljivo, spodobno, s zhaftjó ino polni ljubesni obhajali, ino njeniga sadú doleshni postali. Amen.

Per sazhetku.

Gospod, nash Bog! zhigar mozh je neprezenljiva, ino zhaft nesapopadljiva, zhigar vsmiljenje je neismereno, ino milost neisrekljiva; ti, o Gospod! poglej milostivo na nas, ter skašhi nam ino vsim, ki snami vred sdaj tukaj molijo, svojo obilno milost ino vsmiljenje. Poprimi ino reshi nas, vsmili se ino varuj nas s svojo gnado, o Bog! ker si nas k molitvi sdrushil ino sedinil, ker si objlubil, de bosh vslishal té, ki bodo is zeliga ferza na te upali, in k tebi klízali: vslishi sdaj k nashimu pridu proshnje svojih sluhabnikov, in daj nam v tem shivljenjí tebe sposnati, v prihodnim pa vezhno svelizhanje dosezhi.

Gospod, nash Bog! ki si v nebesih réde (verste) Angeljev ino Ar-

hangeljev si v flushbo svoje zhafti napravil, storil, de se s nashim vhodam v cerkev tudi tvoji sveti Angelji sdrušijo, de bodo s nami vred daritev svete mashe tebi, svojim Bogu, darovali, in twojo dobrotljivost zhaftili, hvailili in molili. Sakaj tebi gre vsa zhaft, hvala ino slava, Ozhetu, Sinu ino svetimu Duhu. Amen.

Gloria.

Zhaft Bogu na visokosti, in mir ljudem na semlji svete volje! Vsigamogozhni, zhaftiti Ozhe! res dolshnost je in dobro, in tvoji svetosti in velizhaftvu spodobno, de te hvalimo, florimo, zhaftimo, molimo, se ti sahvalimo, ino povishujemo tebe, samiga praviga Boga, in ti s skesanim in ponishnim serzam svoje pohlevno sposhtovanje skasujemo, ker si nam dat svojo resnizo sposnati.

Gospod nebes ino semlje, ino slesherne vidne ino nevidne stvari, ki sedisih na sedeshu zhafti, ino v prepade

gledash; ki nimash sazhetka, ki si nevidljiv, ne sapopadljiv, nepopisljiv, nespremenljiv; Ozhe Gospoda nashiga Jezusa Kristusa, velikiga Boga, in terdniga nashiga upanja, ki je podoba twoje dobrotljivosti, beseda shiva, pravi Bog od vekomej, modrost, shivljenje, posvezhenje, mozh, luh prava; is kteriga, kakor is Ozheta, sveti Duh is - haja, Duh resnize, oshivljajozha mozh, isvir posvezhenja, po kterm te vse s pametjo ino umam obdarene ino pokrepzhane stvari zhaftijo.

Tebe, o Gospod! prosim, ker ti sam si dober, ino pohlevne proshnje vselej vslishish, poglej milostivo na me, revniga greshnika, svojiga sprideniga slushabnika, ino ozhisti mojo dusho ino moje serze od hude vesti.

Vsigamogozhni, vezhni Bog! ki si zhloveka v stanu svetosti ino pravizhnosti po svoji podobi vstvaril, in smert, ki je po savidu hudizha na svet prishla, s oshivljajozho prizhejozhnostjo svojiga edinorojeniga Sina, Jezusa Kristusa,

smagal: ki si ſ' nebef poſlanim miram
fvet rasveſelil, ſa zheſar voljo ſo te
angeljiske trume zhaſtile, rekozhe:
Zhaſt Bogu na viſokofti, ino mir lju-
dém na ſemlji ſvete volje! napolni ſto
ſveto voljo ſvojiga miru naſhe ſerza,
ino ozhisti naſ od vfe hudobije ino
svijazhe. Amen.

List ſvetiga Pavla do Rim- ljanov, 12.

Bratje! proſim vaſ per vſmiljenji
Boshjim, de ſvoje teleſa daste v ſhiv,
ſvét in Bogu dopadljiv dar, de bo
vaſha flushba po pameti. In ne ravnajte ſe po tem ſvetu, ampak pono-
vite ſe ſponovljenjem ſvojiga uma,
de ſposnate, kaj je dobra, dopadljiva
ino popolna volja boshja.

Ljubesin bodi bres hinavſhine,
ſovrashite hudo, dershite ſe dobriga.
S bratovſko ljubesnijo ſe med ſeboj
ljubite. S poshtovanjem pridite eden
drugimu naproti. Ne bodite léni v

oskerbovanji; bodite gorezhi v dubu; flushite Gospodu; v upanji bodite veseli, v nadlogi poterpeshljivi, v molitvi stanovitni; v potrebah svetim podelujte; ptuje radi sprejémajte. Dobro jim voshite, kteri vas preganjajo; blagoslovite, in nikar ne kolnite. Vefelite se s veselimi, in jokajte s jokajozhimi. Bodite ene misli med seboj; nikar si vifozih rezhi ne domishljujte, ampak k niskim se ponišajte. Ne bodite sami per sebi modri. Nikomur ne vrazhujte budiga sa hudo; persadevajte si sa dobro, ne le pred Bogom, ampak tudi pred všimi ljudmi. — Ne daj se budimu premagati, temuzh premagaj hudo s dobrim.

E v a n g e l i .

Velikokrat ino po mnogih potih je nékedaj Bog govoril Ozhetam po prerokih, in sadnjizh tiste dni nam je govoril po Sinu, kteriga je postavil deleshnika vših rezhi, po kterim je stvaril tudi svét; kteri, ko je svetlobo

zhaſti in podoba bitja njegoviga, ino vſe
ſe besedo ſvoje možhi nosi, je ozhi-
ſhenje od grehov opravil, ino ſedí na
defnizi velizhaſta na viſokosti.

To pa je vezhno shivljenje, de
ſposnajo tebe, ſamiga praviga Boga,
in Jefuſa Kristuſa kteriga ſi poſlal.

Ne framujem ſe Evangelija: ker
je boshja mozh k svelizhanji vſakimu,
kteri véruje.

Gospod! h komu pojdemo? Ti
imash besede vezhniga shivljenja, ino
mi vérujemo ino ſposnamo, de ſi ti
Kristuſ, „Sin shiviga Boga!

Ako bote vi v moji besedi ostali,
bote ſa rēſ moji uženzi, ino bote
reſnizo ſposnali, ino reſniza vaf bo
proſte storila.

Kdor moje ſapovedi ima, in te-
dershi, tifti je, kteri meně ljubi.

Blagor tiftim, kteri boshjo besedo
poſluſhajo, ino jo ohranijo.

M o l i m o .

Gospod! ki zhloveshki rod tako
možhno ljubish, vlij v naſhe ſerze

svojiga boshjiga sposnanja zhusto luh,
ino rasvetli nash um , de bomo resnize
svetiga Evangelija prav sposnali : tudi
vsädi v nashe serza strah svojih svetih
sapoved , de vse poshelenje mesá sa-
térshi duhovno shivljenje perzhnemo ,
ino vse po tvoji sveti volji , kar tebi
dopade , mislimo ino delamo . Sakaj
ti si rasvetlenje nashih dush ino teſel ,
Kristuf , nash Bog ! tebi slovimo hvalo
na vekomej . Amen.

V e r a.

Vérujem v eniga famiga Boga,
 Ozhéta vfigamagozhniga , stvarnika
 nebés ino semlje , vših vidnih ino ne-
 vidnih rezbi . Ino v eniga Gospoda
 Jezusa Kristusa , Sinu boshjiga edino-
 rojeniga , kteri je rojen is Ozheta od
 vekomej ; kteri je Bog od Boga , luh
 od luhhi , pravi Bog od praviga Boga ;
 rojen , pa ne stvarjen , eniga bitja s
 Ozhetam , po katerim je bilo vse stvar-
 jeno . Kteri je savoljo naf in savoljo
 nashiga svelizhanja is nebes prisbel .

In je od svetiga Duha is Marije Divize meso poftal, in se vzhlovezhil. Krishan je bil tudi sa naf pod Ponzijam Pilatam, terpel ino vmerl, ino v grob poloshen. Tretji dan je od smerti vftal; shel je v nebesa, sedí na desnizi Boga Ozhetu vfigamogozhniga. Od ondod bo prishel sedit shive in mertve; ino njegoviga kraljestva ne bo konza. Verujem tudi v svetiga Duha, Gospoda ino oshivljavza, kteri is Ozhetu ino „Sina“ is - haja; kterimu gre enaka zhaft ino hvala, kakor Ozhetu ino „Sinu“; kteri je po prerokih govoril. In v eno, sveto, katolsko ino apostoljsko zerkev. Verujem en kerst v odpuschanje grehov, perzhakujem vstajenje mertvih ino vezhno shivljenje. Amen.

Per Darovanji.

Gospod, vfigamogozhni Bog! ti sam si svet, ino darove hvalesnosti tistih, ki te s pravo goreznoftjo ishejo, ino na pomozh klizhejo, milostivo sprejemash; eberni, te prosimo, svoje

uſbesa k nashim proſhnjem , deſi ravno ſmo revni grefhni ki , ino poglej miloſtivo na dar , ki ti ga s maſhnikam vred na tvojim ſvetim altarji opravljam . Opravizbi naſ , o vſmiljeni Ozhe ! de ti bomo ſa ſvoje grehe tebi prijetne darove darovali , miloſt pred teboj doſegli , in de bom naſh pohlevin dar tebi vſejej dopadljiv ; dobri duh tvoje miloſti flanuj v naſ ino v vſimu tvojimu ljudſtvu . O Bog ! sprejmi , otmi , vſmili ſe naſ , ino obvaruj naſ ſvojo gnado .

Vezhni , dobrotljivi Gospod ! ki ſi vſe vſtvaril , vſemi miloſtivo fvojo ljudſtvu , ki ſe tebi daruje ; podeli ſlehernimu , kar mu je v svelizhanje potrebno ; pelji vſe k popolnosti , in ſtori jih vredne ſvojiga kraljefta .

Povsdignimo ſvoje ſerza k Bogu ! hvalimo Gospoda ! Spodobi ſe in je prav , de tebe , o Gospod ! povelizhujemo , zhaſtimo , hvalimo , molimo , ino hvale prepévamo v vſakim kraji tvojiga gospodarſta . Ti ſi nejsrekljivi , nepreſegljivi , nevidljivi ino nesapopad-

ljivi Bog, ki si smiraj nespremenljiv,
ti ino tvoj [ednorojeni] Sin s svetim
Duham vred.

Ti si naš is nizh všvaril, in ker
smo s grehom od tebe odpadli, si naš
sovet vsdignil, in něši popred perjen-
jal, de si nam sovet nebesa odperl,
ino vezhno [shivljenje perdobil. Sa vše
to ti hvalo slovimo, ino tvojimu edino-
rojenimu [Sinu, ino svetimu Duhu, sa
vše, kar věmo], ali ne věmo, sa vše
tvoje ozhitne, ino nam nesnane dobrote.

S a n k t u s. ☩

O nar, vishji ino nesapopadljivi
Bog! kralj neběs in semlje, vše zhafti,
hvale ino povelizhanja vredin! jest prah
semlje — pa delo tvojih rok — te v
ti sveti hishi molim, povishujem ino
zhaftim savoljo tvojih neskonzhnih po-
polnamost. Tudi se ti, kar le samo-
rem, sahvalim sa vše do sdaj od tebe
prejete dobrote in gnade. Daj, de ti
bom vselej ino povsod vredno slushiti,

ino po tem shivljenji v nebesih s všimi
 Svetniki vedno peti mogel: „Svet,
 svet, svet! Gospod, Bog vojsknih trum!
 tvoje zhaſti je polna semlja ino nebo.
 Zhaſt tebi na vishavah! Blagoslovjen,
 ki pride v Gospodovim imenu; zhaſt
 tebi na vishavah.

Spomin sa shive.

Proſim te, miloſtivi Ozhe! po Je-
 ſusu Kriſtuſu, Gospodu naſhim, sa zelo
 sveto! Rimsko katolſko zerkev, sa na-
 meſnika kriſtuſoviga na ſemlji, vidniſa
 poglavarja ſvete zerkve, Rimſkiga
 Papeſka J., sa Paſtirje Gorilſke zer-
 kve, Viſhji - Šhkofa J., sa vſe ſhkofe,
 viſharje ino vladize tvoje verne zhede,
 sa naſhiga Zefarja, tvojiga fluſhabnka
 J., sa mir in ſpravo vſih kerſhanskih
 knesov (firſhtov), ino sa vſe, kteři
 v tebe vérujejo, upajo, ino te ljubijo.

Podeli, o Gospod, vezhni kralj
 nebēſ in ſemlje! mojim starishem, bra-
 tam, ſestram in ſorodnikam, mojim

spovednikam, dobronikam, prijatlam
in neprijatlam, kar všeš, de jim je
potrebno ino koristno na dušhi ino na
telesi. Podeli nedolshnim stanovitnost,
resnizhnim spokornikam odpuschanje
grehov, vdovam ino sirotam brambo,
vboshzam pomozh, popotnikam srezhin
dohód v domazhijo, shaloštnim tolashbo,
pravizhnim, de od poti resnize ino
zhednosti ne sájdejo, hudobneshem pa
ino greshnikam, de se spet na pot
zhednosti vernejo, ino pravo pokoro
storé.

Prosim te, preljubesnjivi Sveli-
zhar! po molitvah Ozhakov, po saſlu-
shenji Prerokov, po proshnjah Apo-
steljnov, po stanovitnosti muzhenikov
(marternikov), po veri sposnovavzov,
po zhistrosti deviz, ino proshnjah vſih
Svetnikov, ſosebno pa prezhitte in
svelizhane Devize Marije, ino vſih
tistih, ki ſo ti od vekomej dopadli;
po tebi, Jefuſ Kristuſ! ki ſi tisti ve-
zher pred svojim britkim terpljenjem
ino grenko smertjo s svojimi uženzi

velikanozhno jagnje jedel, svoje pre-sveto teló ino kriš v podobi kruha in vina ; jim vzbítí dal, ino žravno to v spomin svoje ljubesni do naš ino našbiga odreshenja sapovedal obhajati: prosim te, o dobratljivi Jesuf! persanefi mi vse moje hudobije, in kar sim se kedaj nad tem nar sveteljšim Sakramentam pregreshil; vse to sbrishi s ljubesnijo, s ktero si se nam podáril. Ushgi moje serzé s nar bolj gorezho ljubesnijo ino sheljo tega nar zhaftljivšiga Sakra-menta.

Per povsodigvanji svetiga reſhniga Telefa.

Bodi zhesmeno, pravo Kristusovo teló, rojeno is Marije Devize, ki si sa naš greslnike britke muke (marte) terpelo, ino na sveti krish bilo perbito! bodi nam popotniza v vezhno shívlenje ob nashi smertni uri. O presladki, o dobratljivi, o milostivi Jesuf! vsmili se me. Amen.

Per povsdigvanji svete refhne
kerví.

Bodi zhefhena nar drashji, is svete strani mojiga Gospoda, Jesusa Kristusa, prelita Kri, ki vše madeshe isvirniga, ino vših djanskih grehov ispéresh! ispéri, posvéti ino varuj mojo dušho v vezhno shivljenje. Amen.

Po povsdigvanji.

O Jesus! Sin shiviga Boga, moj neskonzhno ljubesnjivi Bog! kteri si is ljubesni do mene krishan biti, ino na krishi vmbreti hotel, molim, ljubim, zhaftim te s Bogom Ozhetam ino svetim Duham, kar morem, ino is serza shelim, de bi te vši ino povsod, ino zhes vše, sdaj in na vekomej zhaftili, ljubili ino molili.

V tebe vérujem, v tebe upam, ino ljubim savoljo tebe vše, kar ti ljubish. Serzhno se kesám, de sim te kedaj rasshalil. Persanesi, odpusti mi vše nemarnosti ino pregrehe. Glej, sana-

prej je moje serzé perpravljeno, na tanko tvoje svete sapóvedi spolnovati. Tvoj sim ino bom vekomej; ravnaj me vselej ino popolnoma po svoji sveti volji.

Nebeski Ozhe! osri se na svojiga preljubesnjiviga Šina, Jezusa Kristusa, kteriga ti v dar hvaleshnošti, sposhtovanja ino sprave darujem. Po njegovih solsah, potu ino kervi, po njegovih stokih in sdihljejih, trudenji in muzhenji, bolezhinah ino shalosti, po njegovim neskonzhnim saflushenji vsmili se mene ino vših, sa ktere je vmerl, ino dodeli nam gnado te popolnishi ljubiti, tvojo sveto voljo sposnati ino spolnovati sdaj ino na vekomej. Amen.

Spomin sa mertve.

Po ravno temu tvojimu preljubesnjivimu Šinu te profsim, o milostivi Ozhe! sa verne dushe svojih rajnkih staršev, bratov, sester, sorodnikov, in prijatlov, ki so mi posebno perporozhene, sa ktere hezhesk, de profsim;

dovolji jim odpuschenje vših grehov, ino daj jim vezhni mir in pokoj, de te bodo vso neismerno vezhnošt blagoſlovile, hvalile in zhaſtile, ker ti gre vſa zhaſt ino hvala od vekomej do ve- komej. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

Vſe svoje ſaúpanje ſtavim le v tebe, o moj Bog! ino tvoja nefskonzhna dobrotljivoſt je sazhetik mojiga veselja; is tvojih rok perzhakujem svelizhanje ino vſe, in v tebe samiga svoje ozhesa vpéram, na svoje laſtne mozhi, trudenje ino kreposti ſe pa ne sanasham, ampak le na ſaſluchenje preſladkiga Jefusa, po kterim upam odpuschenje svojih grehov, ſtanovitnoſt v tvoji gna- di, smago ſkuſhnjav, ino vſe tisto od tebe sadobiti, kar me je ſam Sveli- zhar po Gospodovi molitvi profiti uzhil.

Jagnje Boshje.

Jagnje boshje, ktero odjemljefi grehe sveta, vſmili ſe naſ!

**Jagnje boshje , ktero odjemljesh grehe
sveta , vsmili se naš!**

**Jagnje boshje , ktero odjemljesh grehe
sveta , daj nam mir !**

**(Sdaj malo poštój, obúdi v svojimu serzu
gorezho sheljo Kristusovo teló vshiti,
potem pa moli:)**

**Oh milostivi Gospod , Jesuf Kristus !
jest nehvalešni greshnik , zhervizh
ino prah semlje , te shelím sdaj po duhu
vshiti , ker něsim vredin , de pridesh
pod streho mojiga greshniga serza. Bodi
milostiv meni greshniku , ino spravi is
mene , kar zhertish ; pripravi si v meni
prijetno ino vredno prebivalishe. Oh ,
Gospod ! se vé de shelím , od gorezhe
shelje ino ljubesni do tebe kopernéti ,
in tebi popolnama dopasti . Glej ! vši-
mu se odpovém , rasun tebe ; pridi v
moje serze , oh ! pridi , ino oshivi mojo
dušho s svojó prizhejznoſtjo , ter jo
s svojo gnado oblagodári . Amen.**

Obhajilo.

Gospod! nésim vredin savoljo tvojiga neskonzhniga velizhaftva — savoljo svoje tolike nehvalešnosti — savoljo svojih breshtevilnih grehov in hudobij — de prideš pod streho mojiga greshniga serza, temuzh rezi le besedo, ino bo osdravljenja moja vboga dušha.

Teló Gospoda našega Jésusa Kristusa ohrani mojo dušo v vezhno shivljenje. Amen.

O sveta vezherja, per kteri se Jésus Kristus prejéma, spomin njegoviga terpljenja in njegove smerti obhaja, dušha s gnado napolnuje, ino nam sastavo vezhniga shivljenja dajè. O Bog! poklizhi tudi mene k ti vezherji, ino storí me vredniga, jo vshiti.

Sdihljéji.

Duša Kristusova! posvéti me,
Teló Kristusovo! svelizhaj me,
Kri Kristusova! napôji me,

Voda desne strani Kristusove! opéri
me,

Terpljenje Kristusovo! poterdi me,
O dobrotljivi Jesuf! vslishi me,
Od tebe lozbiti se ne pusti me,
Peklenškiga sovrashnika váruj me,
Ob uri mojo smerti poklizhi me,
In sapovej mi k sebi priti,
De te bom s tvojimi svelizhani hvalil,
Hvalil sdaj in na vekomej. Amen.

Po obhajilu.

Ozhisi, te profim, o Gospod!
mojo dušho od vseh hudobij ino nepo-
polnamost, okrepzhaj jo s nebeshko
mozhjo, ino osalshaj jo s krepostjo.
Dodeli, de bom vselej le to shelel,
kar ti je prijetno in dopadljivo. Vse-
lej ino povsod naj se tvoja sveta volja
iside. Shelim vsim posvetnim rezhém
odmreti, ino savoljo tebe biti sanizhe-
van ino preganjan na tem svetu, de
bi moja dušha ino moje serzé le v tebe,
neskonzhno ino vezhno, zhes vse sa-

sheljéno dobroto , bila vedno obernjena
ino vkorenjénena. Amen.

S h e g e n .

Shegen Boga vfigamogozhniga,
Ozheta , Sina ino svetiga Duba pridi
nad mene , starishe , brate , sestre , ino
vse verne kriftjane , in oftani vedno
s nami. Amen.

P o m a f h i .

Vfigamogozhni , vezhni , neismer-
ni , vsmiljeni Bog ! pred tvojim oblizh-
jem sim stal , in te zhaftil. Satorej
hvali , o hvali moja dusha Gospoda ,
ino vse , kar je v meni , naj hvali nje-
govo sveto imé !

O moj Bog ! ljubim te , ki si me
is nizh všvaril , ino k sebi obernil moje
pota ; daj de ne bom nobene švarí , ki si
jih sa me všvaril , ljubil , rasun tebe.
O Bog ! moje rasvetljenje ino sveli-
zhanje , ne le sa to , ker si me všvaril ,
te ljubim , temuzh tudi sa to , ker si
mi pamet ino um dal , tebe in sebe

prav sposnati, in ker si me s luzhjo
 svete vére rasfvétíl. Po ti luzhi spo-
 snam tebe, ediniga praviga Boga,
 Ozheta, Sina ino svetiga Duha. Spo-
 snam tebe milostiviga plazhavza vših
 pravizhnih, ino pravizhnishiga mashe-
 vavza vših hudožnih. V ti luzhi vidim,
 o vezhni Bog! tvojo neismerno milost
 ino neprezenljivo ljubesin, ker si svo-
 jiga lastniga Sina v terpljenje in smert
 dal, de si greshniga slushabnika re-
 shil. V ti luzhi se mi snani tvojiga
 edinorojeniga Sina neisrekljiva ljube-
 sin, ker je, de bi zhloveka reshil,
 framotno na lesu svetiga krisha vmerl.
 V ti luzhi mi svéti zhudapolna dobrot-
 ljivost svetiga Duha, kteriga gnada v
 moje serze vlítá, me tvojiga deleshnika,
 ino sodeleshnika tvojiga preljubesnji-
 viga Sina storí. Kaj ti bom, o moj
 Bog! sa vše te neskonzhne dobrote
 povernil, kakor de te ljubim, in tvoje
 svete sapovedi vedno svesto spolnovam.
 Amen.

Druge molitve per sveti Maschi.

Pred Mascho.

To daritev svete Mashe ti podarím,
o nar sveteljski Trojiza! k hvali in zha-
sti tvojih neskonzhnih popolnamost, v
sahvalo sa vse prejete gnade in dobrote,
ino v odpuschenje svojih grehov; tudi
te prosim, dodeli mi po ti tebi nar
prejetnishi daritvi vse gnade, ki so mi
potrebne na dushi ino na telesi, de
bom vselej svesto ino stanovitno tebi
flushil. Vsmili se tudi sa vse verne
dushe v vizah, ino storji jih delesbne
sadú te svete Mashe.

O prefveta Deviza Marija, vsi
Angelji ino Svetniki nebeski, spro-
site mi gnado od Boga, de bom vredno
ino saflushno vam k zhasti, sebi pa
k svelizhanji to sveto Masho slishal.
Amen.

Per sazhetku.

O Bog, nebeshki Ozhe, vse zhafti
 ino hvale vredin! is globozhine svoje
 revshine jest vbogi greshnik vpijem k
 tebi, ino milosti prosim. Sposnam ino
 se spovem' tebi, svojimu vfigamogozh-
 nima Bogu, prezhisti Devizi Marii,
 vsim Angeljem ino Svetnikam, de sim
 greshil, ino tebe, svojiga Boga, vso
 svetost ino neskonzhno dobroto hudo-
 reshalil. Is ferza mi je shal, in
 terdno sklenem, sanaprej rajshi vmreti,
 kakor tebe s kakim smertnim greham
 vezh rasshaliti; v refnizi hozhem svoje
 shivljenje poboljshati, sapustiti hozhem
 vse hudobne navade, ino tebi vedno
 svesto slushtiti. Sato te sdaj s stertim
 ino pobitim ferzam s masnikam vred
 prosim: **Gospod!** vsmili se me; **Jesuf**
Kristus! vsmili se me; **Gospod!** vsmili
 se me.

G l o r i a.

Zhaft Bogu na visokosti, in mir
 ljudem na semlji svete volje. Hválimo

te, zhaftimo te, mólimo te, povishujemo te, hvaleshni smo ti savoljo tvoje velike zhaftí. Gospod Bog, kralj nebeshki, vfigamogozhni Ozhe!

Gospod Jesuf Kristus, edinorojeni „Sin Ozheta, pravi Bog! Jagnje boshje, ki odjemljesh grehe sveta, vsmili se naš; ki odjemljesh grehe sveta, vsemi našho proshnjo; ki sedish na desnizi Ozheta, vsmili se naš! Ker sam ti si svét, sam ti Gospod! ti sam nar vikšti Jesuf Kristus! s svetim Duham vred v zhafti Boga Ozheta. Amen.

M o l i m o .

O milostivi, dobrotljivi Ozhe, Gospod nebés in semlje! dodeli nam v bogim greshnikam vse dobrote in gnade, ki te jih ta masnik, tvoj, slushabnik, sebi in nam profi. Vslishi milostivo tudi mojo pohlevno molitev, ktero s njim tebi, svojimu Bogu, darujem, po Jesusu Kristusu; Gospodu nashim, ki s teboj in s svetim Duham enaki Bog

shivi in kraljuje od vekomej do veko-
mej, Amen.

**Lift svetiga Pavla do Rim-
ljanov, 11.**

O visokost bogostva, boshje mo-
drosti in snanja! kako nesapopadljive
so njegove sodbe, ino neisvédne nje-
gove pota! Sakaj, kdo je sposnal mi-
sel Gospodovo, ali kdo je bil njegov
svetvaviz? Ali kdo mu je pred kaj
dal, de bi se mu povernilo? Saj je
vse is njega, ino po njem, ino v njem:
njemu bodi zbast in hvala vekomej.
Amen.

Evangeli svetiga Matevsha. 28.

Tisti zhaf je Jesuf rekel svojim
uzhenzam: Dana mi je vsa oblast v
nebesih ino na semlji. Torej pojrite,
in uzhite vse narode, ino kerhujte
jih v imenu Ozheta, in Sina ino sve-
tiga Duha. Uzhite jih dershati vse,

karkoli sim vam sapovedal. In glejte !
jeft sim s vami vse dni do konza sveta.

V é r a.

Vérujem v Boga Ozheta vfigamo-gozhniga, stvarnika nebes in semlje. In v Jezusa Kristusa, Sinu njegoviga ediniga Gospoda nashiga. Kteri je spozhét od svetiga Duha, rojen is Marije Devize. Terpel pod Penzijam Pilatam, krishan bil, vmerl ino v grob poloshen. Doli je shel pred pekel, tretji dan od mertvih vstal. Gori je shel v nebesa, sedí na desnizi Boga Ozheta vfigamo-gozhniga. Od ondod bo prishel sódit shive in mertve. Vérujem v svetiga Duha; sveto katolshko zerkev; sveso (gmajno) svetnikov; odpuschenje grehov: vstajenje mesá; in vezhno shivljenje. Amen.

D a r o v a n j e.

Vsemi sveti Ozhe, vfigamogozhni vezhni Bog ! ta prezhisti dar, ino s

djim vred moje zelo serzé, vše pozhutke
mojiga telesa, ino vše moží moje dushe.
Vsemi moje molitve ino shelje, de bom
po ti presvéti daritvi vslíshan, po Kri-
stusu Gospodu nashim.

L a v a b o.

O Bog! ki si fama zhiflost ino le-
pota, omij me bolj in bolj, ino ozhibsti
me od vših mojih grehov s svojo gnado;
— daj mi nedolshnost ino svetost, ki
jo neomadeshano jagnje, ki se bo sdaj
na altarji darovalo, od mene terja.

Usemi, sveta Trojiza! to daritev,
ktero ti darujemo v spomin terpljenja,
vstajenja ino vnebohoda Jezusa Kristusa:
k zhaſti svete Marije vselej Devize, ino
vših svetnikov. Naj profijo v nebesih
sa naſ, ki obhajamo njih spomin na
semiliki, po ravno tistim Kristusu Go-
spodu nashim. Amen.

Orate Fratres.

S ponishnim serzam te proſim, o
Bog! vsemi ta dar is maſhaikovih rok

v hvalo in zhaſt svojiga imena, tudi k pridu naſhimu ino vſe svoje svete zerkve. Amen.

Posveti o Bog! to daritev, ino s njo tudi naſhe ferze, ktero ti s vſimi vjegovimi nagnjenji ino sheljami darujemo. Daj nam vſelei svesto svojo voljo ſpolnovati, in fe vſiga greha ogibati. Sa to te proſimo po Jeſuſu Kristuſu Gospodu naſhim. Amen.

S a n k t u s.

Vefelim fe, o moj Svelizbar! — tiste slave, ki ſo ti jo dan tvojiga ſlovitiga vhoda v posemeljsko Jeruſalem ljudjé prepévali, in ki ti jo ſhe ſmiraj ne-prenehama v nebesih Angelji ſlovijo; dovolji, te proſim, de ſmém tudi jeſt svoj glaf s njimi sdrushiti, in peti:

„Svet, ſvet, ſvet, Gospod Bog vojſknih trum! tvoje zhaſti je polna ſemlja ino nebó. Zhaſt tebi na viſhavah! Blagoflovljen, ki pride v Gospodovim imenu; zhaſt tebi na viſhavah!

Pred povsdigvaniem.

O moj preljubesnjivi Odreshenik! is zeliga serza se ti sahvalim sa tisto britko shalost, ktero si v vertu na Oljski gori obzhutil, ker si v duhu previdil vse svoje bolezbine, safranovanje sahpotvanje, ino vse svoje britko terpljenje. Daj mi gnado, de bom vse teshave tega revniga shivljenja prenesfil, ino de bom vredin, s teboj nebeshkimu Ozhetu darovan biti.

O nar dobrotljivshi Gospod! ki si sa odreshenje pregreshniga sveta svoje sveto telo na terdi les krisha perbiti dal, podversi, te prosim, vse moje pozhutke in mozhi svoji sveti volji, de bom na tanko tvoje presvete sapovedi spolnoval, v pravim strahu ino s preserzhno ljubesnijo s teboj vselej skljennen. Amen.

Per povsdigvani svetiga reshniga Telefa.

O Jesuf, jagnje boshje, ki odjemljesh grehe svetá! ti si moj Sve-

lizhar , moj Bog , in moje vše. O Jesuf ! věrujem v tebe ; o Jesuf ! upam v tebe ; o moj Jesuf ! is zeliga serza te ljubim.

P'er povsdigvanji svete refhne Kervi.

O prava , shiva kri mbjiga Odreshenika Jezusa Kristusa ! sa moje sve-lizhanje si bila prelita ! Snar ponish-nishi zhaftjo te molim , ino prošim s sgrevanim serzam odpuschenja svojih grehov. O Jesuf ! tebi shivim . O Jesuf ! tebi vmerjem . O Jesuf ! tvoj sim shiv in mertev .

Po povsdigvanji.

Bodi tavshentkrat zheshen , o mi-lošivi Odreshenik ! po ti nekervavi daritvi , ki jo sdaj mashnik , tvoj flu-shabnik , na altarji všpomin kervave daritve opravlja , ktero si ti sam na svetim krishi svojimu nebeshkimu Ozhetu dopernesel .

S Angelji vred, ki okoli tvojiga trona stojé, zhaftim tvojo presveto s ternjem kronano glavo, tvoj sveti sapluvani obras, tvoje svete s grenkim shelzhem napojene usta, tvoje s terdimi shebli prebite roké, tvoje svete na krish perbite nogé, tvoje sveto vse rasmesarjeno, s ranami pokrito teló, is kterih je presveta kri szurkama tekla, ino tvojo v britko shaloft vtopljenou dushe. Neskonzhno te sahvalim sa tvojo neismerno ljubesin, is ktere si se radovoljno tolikimu terpljenju podvergel, de bi revni greshni svet od pogubljenja odreshil, ino ga svelizhal; shelim te ravno tako gorezhe ljubiti, ino vse k tvoji zhafti in hvali oberniti. Bodi mi milostiv, o Jesuf! —

Spomni se, o milostivi Bog! vernib dush mojih rajnkih flarishev, bratov in sester, ino vseh, kteri so mojim proshnjem perporozheni; daj jim vezhni mir in pokoj. Amen.

Vsmili se, o dobrotljivi, nebeshki

Ozhe! tudi naš vbosih greshnikov, ker saupamo na twojo neskonzhno milost; vsemi naš po tem revnim shivljenji v drushbo vših svojih isvoljenih, ne savoljo nashiga saflushenja, ampak is svoje milosti, ino po neskonzhnim saflushenji Jezusa Kristusa Gospoda nashiga. Amen.

Ozhe našb.

Moli Ozhe nash, potem pa rezi:

Reshi naš, o Gospod! po svoji neskonzhni milosti od všega budigaj ino na proshnjo prezhiste Devize Marije in vših Svetnikov nam daj mir v nashim shivljenji. Braui naš pred všim, sovrashniki, de naš v smote ne sapeljejo, ino od tebe ne odvernejo. Amen.

Jagnje boshje.

Jagnje boshje, ktero odjemljesh grehe svetá, vsmili se naš!

Jagnje boshje, ktero odjemljesh grehe svetá, vsmili se naš!

Jagnje boshje, ktero odjemljesh grebe
svetá, dodeli nam svoj mir!

O b h a j i l o.

O Jesus! moje edino perbeshalishé, sposnam, de bres gnade tvojiga sve-
tiga Duha ne morem ne moliti, ne
brumno shiveti, tudi ne nar manjshi
dobro storiti; smiraj sim v nevarnosti,
v kaki greh pasti; sa tega voljo se
mozhno bojim, te sprejeti. Pridi tedaj,
te prosim, v duhu v mojo revno dusho,
ker vboge in revne rad tolashish; pridi,
ino ispodi is nje vse hude posheljenja
ino greshne navade. Pridi, daj mi
svoje nebeshke darove, ino vishaj me
na vseh mojih potah. Amen.

K poslednim molitvam.

O moj preljubesnjivi Svelizhar!
sahvalim se ti sa neisrezheno gnado,
de hozhesh s menoj sklenjen biti. Ne
sapusti me vezh, o Jesus, ino daj, de
se jest nikoli vezh prostovolnjo od tebe

ne lozhim. Stóri tudi, te profim, de bom s twojo sveto gnado vših tudi nar manjshih grehov se mogel ogibati, de bom vse reve in teshave veselo ino poterpeshljivo prenesel, de bom tebe vselej posnemal, svoje serze pogostoma k tebi povsdigoval, ino vedno sa teboj hodil. Amen.

K s h e g e n.

O sveta trojiza! naj ti bo prijetin ta dar, kteriga smo ti pernesli, in dodeli nam, svojim nevrednim slushabnikam, po ti sveti daritvi gnado ino milostivo odpušbenje vših grehov. Po Jezusu Lristusu Gospodu nashim. Amen.

Shegnaj naš všigamogozhni Bog, Ozhe, Sin ino sveti Duh. Amen.

E v a n g e l i s v e t i g a J a n e s a . 1.

V sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v sazhetku per Bogu.

Vse je po nji storjeno^o, in bres njè^o ni nizh storjeniga. V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. Ino luzh v temi svéti, in temà je ni sappadla. Bil je zhlovek poslan od Boga, kterimu je bilo Janes imé. Ta je prishel v prizhevanje, de je prizheval od luzhi, de bi vši vérovali po njem. On ni bil luzh, ampak de di prizheval od luzhi. Bila je prava luzh, ktera rassvetli vsakiga zhlovec, kteri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni sposnal. V svojo lastino je prishel, in njegovi ga néso sprejéli. Kolikor pa jih ga je sprejélo, jim je dal oblast bosh-jim otrokam biti, njim, kteri vérujejo v njegovo imé; kteri néso is kervi, ne is volje mesá, ne is volje moshá, ampak is Bogá rojeni. In Beséda je mesó poftala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njéno zbašt, kakor zbašt edinorojeniga od Ozbeta), polna milosti in resnize.

Po sveti Maſhi.

Moj Bog! is ferza se ti sahvalim sa to veliko gnado, de sim bil sdaj per nekervavi daritvi svete mashe, v kteri se ti je sam tvoj edinorojeni Sin Jesuf Kristus daroval. Daj, de bom njéniga sadú deleshin, ino varovaj me dans ino vselej, de ne bom nizh govoril, nizh storil, nizh shelel, ino nizh mislil, kar bi me utegnilo ob njega pripraviti, temuzh de bom tvojo sveto voljo smiraj bolj sposnal in spolnoval, in nikoli od poti resnize safhel. Amen.

Molitev pred pridigo.

Moje serzé je pripravljeno ino sheljno slishati tvojo besédo, jo Gospod! Poschlji mi svojo luzh resnize, de moj um rasvetli, ino mojo terdovratno voljo omezhí, de bom s veseljem tvoje sapóvedi spolnoval. Omêzhi moje serzé, de boshja beseda, ki jo bom dans slishal, is ust boshjiga namestnika, ne pade na terdo ſkalo, ampak v

**dobro semljo, de obilni sad dobrih del
obrodi.**

„Sveti Duh! kteri nas s svojo sveto
gnado rasvetljujesh, ushgi v mojim
serzu oginj boshje ljubesni, de po Je-
susovih naukih svesto shivim, ino vezh-
no frezho doséshem. Amen.

Molitev po pridigi.

Pohlevno te sahvalim, o nebeskki
uzhenik, Jesus Kristus! ker si tako
shlahtno seme svetiga nebeskiga nauka
na njivo mojiga serza usejat. Prosim
te, dodeli gnado, de boshja beseda,
ktero sim slishal, obilni sad dobrih del
obrodi, de s njimi vezhno shivljenje
saflushim. Prosim te, o Jesus! dodeli
mi gnado, de vselej po tvojih naukih
svesto shivim, in se nikdar vezh od
tebe ne lozhim. Amen.

Molitev, kadar ne moresh k ozhitni flushbi boshji iti.

Ti vésh, o moj Bog! kako rad
bi shel v zerkev, te sdrugimi kristjani

vred môlit in zhaftit. Pa v take okolbine si me djal, de moram domá oſtati, Tvoja volja je tedaj, de te tukaj sam hvalim in zhaftim; — tvoja volja se sgôdi! — Ti me vidish povsod, — ſliſhish tudi tukej, kakor v zerkvi, mojo molitev ino moje sdihovanje. — K tebi povsdigujem svoje ſerzé, in te molim, hvalim in zhaftim s všimi ljudmi in Angeljzi. — Danſ fizér nobene pridige ne ſliſhim; pa tvoj sveti Duh mi govori tudi po moji vefi k ſerzu; tvojo besedo in tvojo voljo tudi najdem, kadar svete bukve berem. Danſ ne morem biti per sveti maſhi; pa Jefusa vidim pred ſeboj na krishi; tudi tukej si lohka ſponnim njegeviga terpljenja ino vmiranja, — tudi tukej lohka premiſhljujem njegovo ljubesin, in njegovo daritev, — in ſe is ljubesni do njega Bogu darujem.

Oh! kolikrat ſim hodil v zerkve le is navade! kolikrat ſim bil v nji veſ rasmifhljen! Kolikrat ſim ſhe! is njè domu bres ſadu od svoje molitve in od

boshje besede! Kolikrat sim bil per sveti mashi, ko nizh mislil něsim, kaj se na altarji godi! Dobrotljivi Bog! mozhno se tega kešam, ino terdno ti obljudim, posihmal flushbo boshjo k vezhnemu pridu si obrazhati; — takó hozhem per nji biti, de se bodo vſi sokristjani nad menoj sgledovali, ino tvoji Angelji veselili. Amen.

Molitve k Sakramentu svete pokore.

Pred sprashevanjem visti.

(Narpoprej storí sveti krish, in klizhi pred sprashevanjem vdši s nasledno molitvizo Boga na pomozh.)

Vef oframoten klezhim pred tronam tvojiga Velizbaſta, o veliki Bog! nar pravizhnishi masheváviz vſih greshnikov, ker te shelim potolashiti, in

se spet s teboj spraviti. — Studi se
 mi moje dosdájszino pregreszno shiv-
 ljenje — vest me pezhe, ne da mi vezh
 s notrajniga mirú — Oh! kako nesre-
 zhin je zhlovek, kteriga boshja jesa
 sadene! — Oh, vboga dusha moja!
 trudi se, sebi tako dragi mir perdobit!
 — Ali kako bom sam is sebe bres tvoje
 pomozhi, o moj Gospod! mir sadobil?
 — Oh joj! bres tebe sim lohka gre-
 shil, — tote bres tebe se ne morem
 spet na pravo pot verniti. Ti sam sa-
 moresh ta véliki zhudesh storiti, ino
 moje ranjeno serze osdraviti, — in
 mojo, v svoje pregrehe sakopano du-
 sho sopet k shivljenji obuditi. — Oh!
 vsmili se me! stóri ta zhudesh svojiga
 vsmiljenja. Res je, moji grehi so veli-
 ki, — tote she vezhi je tvoja milost;
 — saj si obljudil, de ga bosh vtola-
 shil, kdor bo na te saupal, — de ga
 bosh vslishal, kdor te bo profil, de ga
 bosh opravizhil, kdor se bo sopet k tebi
 vernil. — Opravizhi me tedaj, ker k
 tebi perbeshim, — ker te prosim, —

ker na te vše svoje saúpanje stavim,
o trofht greshnikov! — Rasvétli moj
um, de bom vše svoje grehe sposnal,
— daj mi serzhno shalost, jih studiti,
— daj mi serzhnost, se jih na tanko
in zhifto spovedati, — terdin sklep, se
poboljshati, — in pravo gorezhnost,
sa - nje popošnoma sadostiti. — Sa té
gnade te prosim, in jih upam od tebe
sadobiti, ker si ti moj Bog ino moje
vsmiljenje.

(Sdaj sprashuj svojo vest, ako si greshil
1. soper deset, boshjih ali pet
zerkvenih sapoved; 2. ako si kriv
eniga ali vezh poglavitnih, laftnih
ali ptujih, soper svetiga Duhá, ali
v nebó vpijozhih grehov; 3. ali si
greshil s pozhutkami svojiga telesa;
4. ali s posheljenjem svoje dushe;
5. ali nisi dolshnosti svojiga stanú
v nemar pushal.

Po sprashevanji vesti premishljuj
neskonzhno velizhaſtvo Bogá, svojiga Gospoda, ki si ga rasshalil,
njegovo pravizhnost, ino njegove

breshtevilne dobrote; premishljuj svojo nevrednost, shtevilo ino hudo-bijo storjenih grehov. Obudi serzhno shalost zhes svoje dolgé, ino rezij:)

Shalost ali grevina.

Oh! moj Bog! kolikokrat sim te rasshalil! — kako velike — kako ostudne grehe sim storil! — Jeft nevredna avar sim se spuntal soper Narvishiga! — peshiza prahú soper Vsigamogozhniga! — vmerjozhi zhlovek soper nevmerjozhe Bitje, svojiga Boga! — Bil sim ti sepokorin! — v nemar sim pushal tvoje svete sapovedi, — sanizheval sim te, kakor kako nizhemarno rezh! — In to sim jeft storil, ki sim le sa to vstvarjen, de bi tebi, svojimu Bogu, slushil, — te zhasil, — in ljubil? — O napzhinost! — o predersnost! O neskonzhna hudobnost! — Kefám se zhes svoje grehe, o Gospod! is zeliga serza mi je shal, de sim te rasshalil; zhertim, sovrashim ine studim vse svoje pregrehe in hudo-

bije; — oh! de bi jih le nikoli ne bil storil! oh! de bi tebe, neskonzhna dobrota! nikoli ne bil rasshalil! — Ni mi sa pekel, ki sim ga saflushil, — (oh! savoljo svojih grehov sim taushent peklov vrédin!) — ni mi sa nebésa, ki sim jih sgubil, — (ker taki nehvaleshnik, kot sim jest, ni tòlikiga plazhila vredin!) — shal mi je, ker sim tebe, o moj preljubesnjivi Bog! kteriga is zeliga serza ljubim, tebe, vso svetost ino neskonzhno dobroto, rasshalil, — tebi samimu sim greshil; — to me pobíje, — me osramotí, — de sa vsmiljenje vpijem!

Sklép ali naprejvsetje.

Ako mi sdaj, o Gospod! persanefesh, ti obljudim, v prihodnje nikoli vezh greshiti, — terdno ti obljudim, — raji vmreti, ko te soperet kedaj rasshaliti. — Ne obljudim samó, ko druge krate; — ogibal se bom greha, — v skushnjavah bom nepremakljiv stal,

— kadar mi bo duh slabél, bom molil,
 — kadar me bodo tovarshi soper v
 grehe vabili, se jim ne bom vdal. —
 Tudi perloshnost v greh se hozhem
 skerbno in varno ogibati: — ogibal
 se bom tistih oséb, (ali pershón) ki bi
 me lohka v greh sapeljale, — popu-
 fhal bom tiste kraje, kír bi se le po-
 hujshati vtegnil, — ino krajzhase in
 veselíze, ki néso bres greha. — Po-
 praviti hozhem tudi, o moj Bog! vse
 hude nasledke storjenih grohov; — sim
 komú kaj smaknil? — mu bom po-
 vernal! — sim koga sašhpotval? —
 ga bom sa odpusbenje profil! — sim
 koga sovraſhil? — se bom s njim spra-
 vil, in sanaprej lepo s njím ravnal!
 — sim koga pohujshal? — mu bom
 dober sgled dajal! — Vse to storiti,
 o Gospod! terdno sklenem. Ali bom
 pa tudi vse to spolnil? — Bom! ker
 se ne na samiga sebe, ampak na tebe,
 o Bog! sanesem, in na twojo vsiga-
 mogozhno gnado, ki vsako rezh slah-
 zhá, in ki jo vsakterimu gotovo pode-

lifh, kteri v tebe svoje saupanje flavi,
ino te ponishno sa - njo profi.

(Ako morash she na spoved zhakati,
moli sdaj sedem psalmov od pokore,
ino po tem te nesladne molitvize.)

Molitev pred spovedjo.

Gospod Jesuf Kristus! ki si v svoji sveti zerkvi greshnikam v prid Sakrament svete Pokore postavil, in mashnikam oblast dal, grehe odpofhati ino perdershevati, ter si obljubil, de bosh njih fodbe v nebesih potordval, — glej! sdaj stopim pred mashnika, tvojiga na semlji namestnika, de sadobim tako veliko gnado. — Oh, Gospod! rassvetli ga, de me bo prav sposnal ino moji vbogi dushi pomagal, — meni pa daj ponishnost ino ferzbnost, de se bom zblisto ino na tanko vseh svojih grehov spovedal, de no bom is framote kakiga smertniga greha samolzhal, ali se is oshabnosti isgoverjal, in de bom voljno nalosheno pokorø opravljal.

K prezhifi Devizi Marii.

O Marija, Mati boshja! sladko perbeshalishé greshnikov! poglej milostivo na me, revniga greshnika, ki ishem svoje svelizhanje v predragi kervi tvojiga preljubesnjiviga Sina Jésusa Kristusa, — sprosi mi tako britkost dushe, kakor si jo ti na gori Kalvarii pod svetim krishem obzhutila. — Oh! ti si pregrehe svetá, ki néso bili tvoje, objokvala! — in jeft studim tako malo svoje lastne grehe in hudo bije! —

K Angelju Varhu.

O sveti Angelj Varh! sprejmi me pred sodni stol milosti, ino veséli se nad meno revnim greshnikam, ki se spokoriti shelím. Oh, moj Bog! zhe se prav ne spokorim, kako bom posmerti pred tvojim sodnim stolom pravize obstatи mogel? — Oh! de ne bom takrat savershen in pogubljen preljubesnjivi Angelj Varh! profi sdaj sa

me, de sadobim odpuschenje vseh svojih
grehov.

K svetim Patrónam.

Preljubesnjivi moji nebeski Besedniki! besedite sa me per Bogu], de mi v resnizi persanese; de se resnaizhno spokorim in poboljšham, in v nobeni greh vezh ne padem; — ampak de bom do sadnje ure sa svoje grehe sadostival.

— Sa tega voljo vtisnite mi shivo v moje serzé té bosede, ki so jih she toliko spreobernile: „O nedolshnost! o Pokora!“ pa te: „O Pokora! o Pekel!“

(Sdaj stopi s stertim in pobitim serzam ponishno v spovednízo, poklekni, in kadar se spovednik k tebi obrenejo, rezi:)

Profim, duhovni ozhe! sa sveti shegen, de se svojih grehov prav in zhistro spovém.

(Potem stóri sveti krish, in móli ozhitno spoved tako le:)

Jest v bogi greshnik, se spovém
 Bogu všigamogozhni mu, Marii Materi
 boshji, všim ljubim svetnikam, ino
 njim zhaftitljivimu masniku! Boshjimu
 namestniku, de sim po svoji sadnji spo
 vedi, ki sim jo opravil pred — (tukej
 povéj zhas sadnje spóvedi), velikokrat
 in obilno greshil v mislih, s besedami
 in djanjem; posebno se pa obtóshim,
 do sim i. t. d. (Sdaj sazhni praviti
 svoje grehe.)

Spóved se ſkléne:

Ti in vši moji drugi grehi, ki se
 jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam
 storil, ali pa kriv bil, de so jih drugi
 storili, so mi is ferza shal, ker sim
 Bogá, njega samo sveto in preljubes
 njivo dobroto s njimi rasshalil. Terdno
 ſklénem nizh vezh ne greshiti, ino
 vših perloshnost v greh se varovati.
 Prosim jih duhovni ozhe, svelizhavne
 pokore ino svete odvése.

Sahvala po spovedi.

(Prédin pokoro ismolish.)

Zhaſt in hvala ti bodi, o Bog! sa tvojo neskonzhno miloſt! — Spovédal ſim ſe, in upam, de ſi mi vſe moje grehe odpuſtil. To upam, ker ſi ſam obljudil, de bosh v nebesih odvesal, kar tvoji nameſtniki na ſemlji odveſhejo, upam, ker ſe mi je veſt upokojila, in me vezh ne grise in ne pezhe. — Oh prevelika dobrota! Oh neskonzhna miloſt! — Vezhniga peklenſkiga ognja ſim bil ſavolj svojih hudobij vredin, — in ſama ferzhna ſhaloſt in zhifta ſpoved ſte te potolashile! — O Bog, neismerna dobrota! neskonzhno te sahvalim! — Hvali, moja duſha! svojiga Gospoda, ki te je k ſhivljenju obudil, in peklu otēl, nad kterim ſi viſela. — Oh! kako me je beseda: „Jefš te odveshem“ oſrezhila! — Ta me je od ſmerti k ſhivljenju obudila, pogubljenju otēla, in mi svelizhanje perdobila. Po nji ſim

spet posvezhejozho gnado boshjo dobil,
 ino sgubljeno saflushenje, — ona mi
 je sopet nebesa odperla, — in storila,
 de samorem spet saflushno shiveti, in
 se svelizhati. — O saréf boshja beseda!
O v refnizi neskonzhna dobrota mojiga
 Boga! — Ker me she ena sama nje-
 gova beseda tako posvezbuje, ino tola-
 shi, kaj bo she le, kadar bom vedno
 s njim shivel, — ga vedno gledal, —
 ljubil, — in ga vshival? — O moj
 Bog! jest hozhem v nebesa priti; —
 nikoli nozhem vezh greshiti, — sa-
 storjene grehe hozhem sadostiti in se
 pokoriti; — grehe si mi odpustil, in
 s njimi saflushene vezhne shtrafinge,
 tote ne zhafnih. — Ojstro se hozhem
 sa té s satajenjem samiga sebe ino mert-
 vénjem pokoriti. Nar poprej ti, o
 Gospod! darujem dobre dela, ki mi
 jih je tvoj mashnik v pokoro naloshil,
 — s saflushenjem Jésusa Kristusa vred
 ti jih darujem, — potem si jih hozhem
 she drusih prostovoljno sam naloshiti,
 in si posebno persadevati, vše teshave,

stiske in reve tega shivljenja in svojiga stanu poterpesljivo prenašhati; sato de, dans peklu otet, bom ob svoji smertni uri, ako bo le mogozhe, tudi od viz reshen. Amen.

(Sdaj opravi ti od spovednika nalošeno pokoro, pa moli:)

Molitev po storjeni pokori.

O vezhni Bog, nebeski Ozhe! vsemi to majhino pokoro v odpuschenje mojih grehov. Skleni jo, o milostivi Bog! s saflushenjem vseh pokor, ki so jih tvoji nar sveteljski slushabniki k zhafti in hvali tvojiga nar sveteljsrega imena kedaj opravliali. Prosim te, o milostivi Gospod! po saflushenji britkiga terpljenja edinorojeniga Sina, po proshnjah njegove presvete Matere Marije ino vseh Svetnikov, vsemi jo v popolno sadostenje mojih pregreb. Vse, kar mi v resnizhni pripravi, k pravi in popolni shalosti, h zhisti in odkrito serzni spovedi manjka, isrozhim presladkimu serzu tvojiga edino-

rojeniga Šina, Jezusa Kristusa, ki je sáklad vših dobrót, kteriga obiluošt popolnoma popravi ves moj dolg ino pomanjkanje. To presladko serze naj popravi vše moje samude, sanikarneski ino pomanjkanje moje v tem svetim **Sakramantu**, oh! naj mi bodo v nebesih ravno tako vši moji grehi odpuszeni, kakor mi jih je tvoj namestnik po tvojim povelji tukaj na semlji odpuštil.

O moj Angelj Vrah! nési te prosim, té moje djanja ino sdihleje k Bogu, bodi moj besednik per njem, in váruj me pred všimi peklenškimi sovrashniki: de mi boshja gnada s twojo mogozhno pomozhjo zblisto in mirno vest, odpuszenje mojih grehov, odpuszenje tudi vših saflushenih shtrafing ino vedno stanovitnost v dobrim podeli; de bom tukaj na semlji le njemu slushil, kakor sim dolshan, in se vredniga storil, po tem shivljenji k njému v nebesa priti, ter ga v drubbi Angeljev in Svetnikov zhafliti in vshivati ve-komej. Amen.

Sedem Pſalmov od pokore.

I. Pſalm 6.

(Ker David pred svojimi sovrashniki nikjer ni bil varin, je letá pſalm sloshil in molil. Ta sveti mosh se je bal, de bi se ne bil Bog zhes-nj rasserdil, sato s sgrevanim serzam k Bogu sdihuje in sa vſmiljenje proſi.
— Ta pſalm je ſléhernimu v nauk, kako ima nadloge terpeti, sam febe tolashiti in svoje grehe obshalovati.)

Gospod! nikar me ne ſhtrafaj v svojim ſerdu, in ne tepi me v svoji jesi.

Vſmili ſe me, o Gospod! sakaj slab ſim; osdravi me, o Gospod! sakaj moje koſti ſe tréfejo od strahú.

In moja duſha je ſilno omamljena; ali kakó dolgo, o Gospod! (boſh od-laſhal pomagati?)

Gospod! obern se, (k meni) in
réšhi mojo dusho; pomagaj mi sa tvoje
milosti voljo.

Sakaj mertvi zhlovek ne misli na
te; v grobu pa kdo te bo hvalil?

Trudin sim od sdihovanja, vše
nozhí se na svoji pôsteji silno jokam,
in svojo posteljo s folzami mozhim.

Od silne notranje shalosti so moje
ozhí otemnéle; med všimi svojimi sov-
rashniki sim se postaral.

Beshite od mene vši, kteri hudo-
bijo dopernashate, fakaj Gospod je glaf
mojiga jokanja vslíshal.

Gospod je mojo proshnjo vslíshal,
Gospod je mojo molitev prejél.

Vši moji sovrashniki se imajo fra-
movati in silno prestráshiti; verniti se
imajo, in sdajzi se framovati.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, in Sinu
in svetimu Duhu; kakor je bila od sa-
zhétko, sdaj in vselej, in na vše vezh-
ne zhase. Amen.

II. Psalm 31.

(David sposná v velizih nadlogah svojo
hudobijo, jo obshaluje, ſtraſinge
sa pokoro vsame, in odpuſtenje sa-
dobi. — V tem psalmu uží David
s svojim sgledam vše greshnike, kakó
pokoro dělati.)

Blagor jim, kteřim ſo pregrehe
odpuſhene; in kterih grebi ſo sakriti.

Blagor zhloveku, kterimu ni Go-
ſpod greba sarajtal, in v kteriga ſerzu
ni nobene golifije.

Sato, ker ſim molzhal, ſo moje
koſti od vſakdajniga vekanja oſlabéle.

Ker je bila tvoja roka nozh in dan
tehka na meni, ſim fe v ſvoji teshavi
ſemtertje obrazhal, ker me je tern
bodel.

(Tedaj) ſim ti ſvojo pregreho
ſposnal, in ſvoje nepravize néſim sa-
krival.

Rekel ſím: Hozhem ſoper ſamiga
ſebe ſvojo krivizo pred Gospodam ſpos-

nati; in ti si mi hudobijo mojiga greha odpustil.

Sato bo slehern poboshen o pravim zhasu k tebi molil; de povodenj velikih vodá blis njega ne pride.

Ti si moje perbeshalishe v britkosti, ktera me je obdala; o ti moje veselje, reshi me od njih, kteri so me obsuli.

Hozhem ti (odgovori Bog) sastopnosti dati, in te poduzhiti na poti, po kteri bosk hodil; vedno hozhem na te gledati.

Nikar ne bodite, kakor konj in meseg, ktera pameti nimata.

Vkrôti, (o Bog!) s ujsdo in bêrsdamí zheljusti njib, kteri se k tebi ne perblishujejo.

Zhes hudobniga (pride) veliko shib; njega pa, kteri v Gospoda upa, bo vsmiljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu pravizhni, od veselja poskakujte in rasglasujte svoje veselje vši, kteri ste dobriga serza.

Zhašt bodi Bogu i. t. d.

III. Psalm 37.

(Ko je David v velikih nadlogah bil, je popisal ostudnost svoje pregrehe v podobi hude in velike bolénsni; on vsame vse nadloge sa pokoro, nozh in dan zhes svoje grehe shaluje in sa odpuszenje profi. — Letá psalm je posebno koristna molitev sa vse resnizhne spokórnike.)

Gospod! ne shtresuj me v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jési.

Ker tvoje pshize v meni tizhé, in tvoja roka je teshka nad menoij.

Savoljo tvoje jese ní sdravja na mojim mésu; moje kostí nimajo pokoja savolj gréhov.

Sakaj moje hudobije so mi glavo prerasle; in me tlazhijo, kakor teshka butara.

Moje rane so gnjiti in smerdéti sazhele savoljo moje neumnosti.

Réven sim in vef pobit; zel dan shaloflin okoli hodim.

Ker moje lédje je polno smotnjáv ;
in na mojim mesu ni nizh sdraviga.

Silno sim slab in ponishan ; rjòvem od bolezhine svojiga serzá.

Pred teboj , o Gospod ! so vse moje shelje ; in moje jezhanje pred teboj ni skrito.

Moje serze je shalostno , moja mozh me je sapustila ; zlo moje ozhi so otémnéle.

Moji prijatli in blishnji se mi nasproti perblishujejo , in soper mene stojé ; in kteri so szer okoli mene bili , od dalezh stojé.

In , kteri me vmoriti ishejo , silo delajo . In kteri mi hudo shelé , nizhémarno govoré , in zel dan goljsije ismishljujejo .

Jest pa , kakor glushiz ne slishi ; sim kakor mutez , kteri svojih lust ne odpré .

Poštal sim kakor zhlovek , kteri ne slishi ; in kteri nima odgovora v svojih vstih .

Ali v tebe, o Gospod! sim saupal;
ti Gospod moj Bog! me bosh vslifhal.

Sakaj rekel sim: Ne perpusti, de
bi se kdaj sovrashniki nad menoje veseli-
lili; ko so se moje noge spodtikovale,
so mozhno soper mene govorili.

Saj sim k tepenju perpravljen; in
moja bolezhina mi je vedno pred ozhmi.

Ker svojo hudojjo ozhitno spos-
nam: in sim savolj svojiga greha v
skerbi.

Moji sovrashniki pa (dobro) shivé,
in so mozhnejshi, kakor jest; in kteri
me po krivim sovrashijo, se (vsak dan)
mnoshijo.

Kteri dobro s hudim povrazhujejo,
me opravljajo, ker se dobriga dershim.

Ne sapusti me, o Gospod, moj
Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod, Bog,
moj Svelizhar.

Zhaft bedi Bogu i. t. d.

IV. Psalm 50.

(David od preroka Nátana savoljo pre-shefhtva in vbijanja posvarjén, sposná svojo hudobijo, shaluje is zeliga ferzá, ifhe vsmiljenje per Bogu do-sézhi, profi sa novo ferze in sa noviga duha, in mu obljubi sgrevano ferzé v dar pernesti. Tudi profi, de bi mu pregreha shegna ne odvernila, kteriga je Bog Sionu in Jerusalému obljubil. — Lépa molitev sa vše greshnike, kteri pokoro delajo.)

Vsmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti.

In isbrishti po obilnosti svojiga vsmiljenja mojo hudobijo.

Opéri me zhedralje bolj od moje krivize; in ozhesti me od moje pregrehe.

Ker sposnám svojo pregreho, in moj greh mi je vedno pred ozhmi.

Tebi samimu sim greshil, in pred teboj hudo storil: (vsmili se) de bosh v svojih besedah resnizhen sposnan, in premagash, kadar si sojen.

Sakaj glej ! v hudobii sim spozhèt ;
in v grehih me je moja mati spozhèla.

Glej resnizo ljubish ; nesnane
skrivnosti svoje modrosti si mi rasodél.

Pokròpi me s isopam , in bom
ozhishen ; opèri me , in bom bolj bél ,
kakor sneg .

Daj mi vesélo in prijetno besedo
slishati ; in (moje) poterte kostí bodo
od veselja poskakvale .

Oberni svoj obras od " mojih gre-
hov ; in sbrisihi vse moje krivize .

Stvári v meni , o Bog ! zhusto
serzé ; in ponôvi v mojim oserzhji pra-
viga duhá .

Nikar me ne saversi spred svojiga
oblizhja ; in ne odvsemi mi svojiga sve-
tiga duhá .

Daj mi spet veselje svojiga sveli-
zhanja ; in poterdi me s imenitnim
duham .

Uzhil bom hudobne tvoje poti ; in
greshniki se bodo k tebi spreobernili .

Réšhi me od dolgá kerví, o Bog!
Bog moj Svelizhar! in moj jesik bo
tvojo pravizo s veseljem hvalil.

Gospod! odprí moje shnable! in
moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Sakaj ako bi tí dar hotel, bi ti
ga bil rad dal; ali nad shgavnimi
darmi nimash dopadajenja.

Bogu dopadljiv dar je shalosti poln
duh; potertiga in ponishniga ferza,
o Bog! ne boš sanizhevál.

Stóri dobro, o Gospod! po svoji
dobrotljivi volji (góri) Sionu, de
bodo Jerusalemski sidovi spet fosidani.

Tedàj ti bodo daritve pravize,
darovi in shgavni dopadli; tedaj ti
bodo na altar teléta pokladali.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

V. Psalm 101.

(V tem psalmu obshaluje David svoje
velike pregrehe, in profi sa odpu-
ſhenje. Naj ga vsak greshnik po
Davidovim dubu móli.)

Gospod vslishi mojo molitev, in moje vpitje naj do tebe pride.

Ne skrivaj svojiga oblizhja pred menoj; nagni mi svoje uhó, kadarkoli bom v nadlogi.

Vslishi me hitro, kadarkoli te na pomozh klizhem.

Sakaj moji dnevi so sginili, kakor dim, in moje kosti so se kakor glavnja posušhile.

Moje serzé je pobito in suho, kakor senó ker sim svoj krùh jesti posabil.

Od veliziga sdihovanje me ni drusiga, kakor kost in kosha.

Enak sim pelikanu v pushavi; kakor sova v starim osidji.

Zhujem, de sim kakor samoten vrabez na strehi.

Zel dan me saframujejo; moji sovrashniki; in tí, kteri so me szer hvalili, so se soper mene sarotili.

Pepél namrezh kakor krùh jém, in svojo pijazho s solsami mesham;

Pred tvojo jéso in (tvojim) sferdam sakaj povsdignil si me in na tla vergel

Moji dnevi so se nagnili, kakor
senza; in kakor trava sim vlahnil.

Tí pa, o Gospod! ostaneš veko-
mej; in tvoj spomin od róda do róda.

Ti boš vstal, in se Siona vsmilil,
sakaj zhas je, de se ga vsmilish, zhas
(tvojiga vsmiljenja) je prishel.

Tvoji blapzi imajo zlo njegove
kamne sa ljubo; in zlo s njegovim pra-
ham imajo vsmiljenje.

Nevérniki se bodo tvojiga iména,
in vši kralji semlje tvoje zbastí bali.

Kadar bo Gospod Sion spet fosí-
dal; in se v svojim velizhastvo perkusal.

On se osíra na molitev réveshev;
on njih proshnje ne sanizhuje.

Letó bodi sa poslednji rod pisano;
sakaj Ijudstvo, ko bo stvarjeno, bo
hvalilo Gospoda.

Ker on is vishave svojiga svétiga
sédesha doli ozhi oberne; (ker) Go-
spod is nebes na semljo gleda.

De je slishal jezhanje jetnikov,
in reshil k smerti obsojene.

De bi imé Gospodovo na (gori)
 „Sionu; in njegovo hvalo v Jerusalemu
 osnanovali.

Kadar se bodo ljudstva in kralji
 sbrali, flushiti Gospodu.

Kadar je she per môzhi bil, mu
 je rékel: Povéj mi majhno shlevilo
 mojih dni.

Ne vsemi me v sredi mojih dní;
 tvoje léta so od róda do róda.

Tí, o Gospod! si nekdaj semljo
 vterdil; in nebó je delo tvojih rók.

Minilo bo, ti pa ostanesh'; kakor
 oblazhílo se bo poštaralo.

Tí ga bosh kakor ogrinjalo pre-
 ménil, in bo premenjeno.

Ti pa ostanesh ravno tisti, in tvo-
 jih lét ne bo konza.

Sinovi tvojih hlapzov bodo stanov-
 vanje iméli, in njih sárod bo pred teboj
 vterjen vékomej.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

VI. Psalm 129.

(Letá psalm uzhí, de so vší ljudjé greshniki, de si samí ne morejo pomagati; de naj, ako hozhejo pravizhni poftati, v boshjo milost saupajo, v svelizharja vérujejo, sa odpuschenje profijo, in pokoro delajo.)

Is globozhine vpijem k tebi, o Gospod! Gospod, vslishi moj glas.

Naj se nagejo tvoje ushésa, na glas moje proshnje.

Gospod! ako bosh savoljo pregeh rajtengo terjal; o Gospod! kdo bo obstal?

Moja dusha zhaka (spolnenja) nje-gove beséde; moja dusha v Gospoda saupa.

Od jutrajniga zhuvanja noter do nozhí naj Israel v Gospoda upa.

Sakaj per Gospodu je vsmiljenje, in per njem je obilno odreshenje.

In on bo Israel od vših [njegovih] hudobij réshil.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

VII. Psalm 142.

(Ker David pred svojim sinam Absolonom beshé tudi v pušbavi ni varin bil, je molil ta psalm in profil, de bi mu Bog ne povernil po njegovih pregrahah, temuzh de bi ga is te velike nadloge hitro reshil. Ta psalm naš uzhi, kakó ima sgrevan greshnik po Davidovim sgledu Boga sa odpuschenje grehov in sa odvernjenje saflushene štrasinge profiti.)

Gospod! vslishi mojo molitev; poslušhaj mojo proshnjo savoljo svoje sveſtobe; vslishi me po svoji pravizi.

Ne ravnaj ſodbe s svojim hlapzam; sakaj pred teboj ne bo noben shiv zblevek pravizhen obſtál.

Sakaj Sovrashnik mi pregenja duſho; moje shivljenje je do tal poterl;

V temoto me je posadil, kakor nekdanje merlizhe.

Spomnujem se starih zhasov, spremishljajem vse tvoje déla; dobro prevdarjam déla tvojih rók,

Moj duh v meni medlí, in moje
serze je v meni prestrasheno.

Proti tebi stegujem svoje rokè;
moja duša je kakor suha semlja pred
teboj.

Vslishi me hitro, o Gospod! moj
duh omaguje.

Ne skrivaj svojiga obližhja pred
menoj; sicer bom tistim enak, kteri v
grob gredó.

Daj mi sjutrej svoje vsmiljenje
saſlifhati; ker v té saupam.

Stóri mi snano pot, po ktéři naj
hodim; k tebi povsdigujem svojo dušo.

Gospod! reſhi me od mojih sov-
rashnikov; k tebi perbeshím.

Uzhi me tvojo voljo storiti; sakaj
ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vodi po
ravni poti.

Gospod! ohrani me per shivljenji
sa svojiga iména voljo; ispelji po svoji
pravizi mojo dušo is nadlog.

Pokonzháj po svojim vsmiljenje
moje sovrashnike.

In pogúbi jih vše, kterí moji duši
nadlého delajo; ker sim tvoj hlapetz.

Zhaſt bodi Boga i. t. d.

Molitev sa svete odpustike.

(Obudi serzhno shalost zhes svoje grehe, pa moli:)

O Bog! poglej s ozhmí svoje neskonzhne milosti na svojo zerkev, která se tukaj na semlji vojskuje; rasshiri jo po všim svetu; varuj, vishaj in obrani jo v edinoſti; odverni všako po-hujšanje in vše grehe od njé; daj ji mozh soper saſramovanje nevérnikov, in soper ſovrashnike tvojiga iména; ne sapuſti ovaz svoje zhéde, sa které je tvoj ljubi Sin Jefuſ Kriſtuſ ſveto kri prelil. Stori, nebeſhki Ozhe! de bodo vſi ljudjé tebe in Jefuſa Kriſtuſa, kteriga ſi poſlal, ſvetim Duham vred prav ſposnali. Amen.

Sveto Obhajilo.

Poboshno premishljevanje od
svetiga Obhajila.

(Is Tomasha Kempizhana.)

Pridite k meni vši, kteri se trádite, in ste oblosheni, in jest vas bom poshivil, pravi Gospod.

Krùh, kteriga bom jest dal, je moje mesó, sa shivljenje svetá. — Vsemite in jejte: to je moje teló, ktero bo sa vas dano: to storite k mojmu spominu.

Kdor jé moje mesó, in pije mojo kri, ostane v meni, in jest v njem. — Besede, ktere sim vam govoril, so duh in shivljenje. —

Tvoje so té besede, o Kristus, vezhna resniza! de si ne vše ob enim zhafu isrezhene, ne vše v enim kraju sapisane. Ker so tedaj tvoje besede, jih moram vše hvaleshno sprejeti, in

sveto ohraniti. Tvoje so, saj si jih ti govoril, pa so tudi moje, ker si jih k mojimu svelizhanju snane storil. Rad jih sprejmem is tvojih uſt, de se mi globokejši v serze vtisnejo.

Tvoje tolikajn vſmiljene, sladke in ljubesnjive besede me vabijo; ali moje lastne pregrehe me strashijo; in take skrivnosti prejeti, mi ne pusti nezhista vest. Vabi me sladkost tvojih besedí, ali obilnost mojih grehov me teshi.

Ti sapovésh, de moram s saupanjem k tebi perstopiti, ako hozhem s teboj del imeti, in de moram krùh nevmerjozhnosti vseti, ako shelim vezhno shivljenje in vezhno zhaſt prejeti. Pridite k meni, pravish, vſi, kteri se trudite, in ste obloſheni, in jest vas bom poshivil.

O sladka in prijasna beseda v vſhesih greshnika, de ti, moj Gospod in Bog! vabish potrebniga in vbosiga k vshivanju svojiga presvetiga telela. Ali kdo sim jest, o Gospod! de bi

se smel predersniti k tebi perstopiti? Glej! neb f neb fa te ne obf shejo; in ti pravish: Pridite k meni v si!

O prezbudna in skrivna gnada svetiga „Sakramenta! kt ro pa le verni slushabniki Kristusovi zh tijo, neverniki in greshniki je she sadobiti ne morejo. Ta sveti „Sakrament poterdi duha v m zhi, ter poverne dushi sgubljeno gnado, in v so lepoto, ktera je bila s grebam ognjusena.

Ali nashe mlazhne in saSpane ferzane morejo sadosti obshalovane in objekane biti, de s bolj gor zhimi sheljami ne hrepenimo k vshivanju Kristusa, kteri je edino upanje in saflushenje v sih, kteri shel  svelizhani biti. On je namrezh nashe posvezhenje in odreshenje: on je veselje popotnikov in vezhno svelizhanje „Svetnikov.

Kaj pa hozhem misliti, ki se perblishujem k misi svojiga Gospoda, ktriga po vrednosti zhaftiti ne morem, shelim pa ga s verno ponishnostjo v ljubesni prejeti? Kaj hozhem boljshiga

in tebi prijetnfhiga misliti, kakor de se is zeliga serza pred teboj ponisham, in tvoje neismerjeno vsmiljenje v duhu povikshujem? Hvalim te, o moj Bog! in te hozhem na vekomej povishevati.

Ti Gospod vših stvarí, kteri nobene rezhi ne potrebujesh, in si hotel v tem svetim Sakramantu med nami prebivati, ohrani moje serzè in moje teló pred všim madeshem, dej bom vredin s veselijm saupanjem, in s zhusto vestjò vezhkrat obhajati, in k svojimu vezhnemu svelizhanju vshivati te svete skrivnosti, ktere si sosebno k zhafti svojiga iména, in k vednimu spominu svoje ljubesni postavil in sapustil.

Dobrotljivi Jesuf, vezhni Pastir! sahvalim te, de naš vboge popotnike s svojim reshnim telésam, in s svojo drago kervijo shivish, in k vshivanju teh svetih skrivnost sam milostivo vabish, rekozh: Pridite k meni vši, kteri se trudite, in ste oblosheni, in jest vas bom poshivil.

Molitve pred svetim Obhajílam.

Resnizhno, duša moja! ta je sveti Sakrament Jezusa Kristusa, tvojega Svelizharja, ki je pravi Bog in pravi zklovek skupej! — Bog je všigamo-gozhen; on samore storiti, kar tvoj um preseshe, in to je tudi tukaj storil: krüh je spreménil v svoje sveto reshno teló, ino vino v svojo sveto reshno kri. Poslušhaj njegove besede: „Moje mesó je réf jed, in moja kri je réf pijazha.“ — in kdo ne bo verjél, kar Bog go-vori? — Ja, Gospod! jest vérujem — vérujem ta véliki zhudešh vših zhude-shev, de si ti, moj Svelizher! v tem Sakramantu prizhejzb, in sicer ravno tisti, ki si bil sa me rojen, in v jasli-zah leshal; ki si sa me na svetim kri-shi vmerl; — ravno tisti, ki boš s nebéf peršhel sódit shive in mertve. — Jest vérujem, in sim pripravljen, ako bi bilo treba, to resnizo s svojo kervijó poterditi.

Ker si tedaj tí, o Bog nebés in semlje, resnizhno v tem presvetim Šakramantu prizhejozh, kakó se bom jest nizhémarna švar, jest hudobni greshnik, podstopil, k tvoji sveti misi se perblishati? Kdo sim jest, in kdo si tí, de si teliko upam? — Jest sim malo prahú, is nizh vštarjen, jest sim perhnjéna, ognjušna posoda, nevkrôtna dušha, poln pregeh in hudobij; — Ti si všigamogozhni, vezbni, neismérni, véliki Gospod nebes in semlje; — in se predersnem, k tebi priti? — Sveti Janes Kerstnik je bil she pred svojim rojstvam pošvézhen, je vselej bres greha shivel, in se ni upal tvoje svete glave dotakniti, — in se bom jest podstopil ne samo te dotakniti, ampak te tudi vshiti? — Sveti Janes Apostelj, nar zhiftejšhi in tvoj nar ljubšhi uženiz, je od strahú na semljo padel, kadar je tvoje zhaftitljivo oblizhje sagledal, — in jest se bom podstopil, te ne le gledati, ampak tudi v svoje greshno ferzé prejeti?

— Oh, Gospod! trefem se per teh mislih, pogresnem se v svojo nevrednost, v svoj nizh, trepetaje pobésim svoje ozhi, in sdihujem s poboshnim flótnikam v Evangeliju: Gospod! nésim vredin — nésim vredin tolike zhaſti, de gresh pod streho mojiga ſerzá! ino s pohlevnim Petram sdihнем: Gospod! pojdi od mene, sakaj jest sim gréshin zhlovek!

Ako fe pa savoljo svoje nevrednosti s teboj ne ſklenem, o Gospod! kaj bo s mene? — Kaj bo zhlovek ſtóril, ki bres Bogá shiví? — Kakó bom bres tebe osdravil, ki ſi moje ſdravje? Kakó fe bom is greshniga ſpanja sbudil bres tebe, ki ſi moje shivljenje? Kakó bom bres tebe v nebesa priſhel, ki ſi tí pot v svéti raj? — O Gospod! moja nevrednost me plashi, — pa moja potreba in twoja milost mi ſerzé delata; — sim nevredin, pa potrebin. Sim ôtrok Bogá, ki ni perſhel pravizhne, ampak greshnike iſkat, — Bogá, ki vše revne k ſebi

vabi in klizhe: Pridite k meni vši, kteri se trudite in ste oblosheni, in jest vas bom poshivil! — Vši? — tedaj tudi jest, desi ravno od všib nar bolj nevredin. Saj si ja ta sveti Sakrament postavil posebno sa spokornike! — Saj me ti sam vabish, — ti sam mi sapovésh, — in mi shugash smert, ako ne pridem, mi obljubish vezhno shivljenje, ako te vredno prejmem. Rekel si: „Kdor je ta krúh, bo shivel vekomej!“ — O Bog! kdo si ne bo serza delal, ker našti sam teko ljubesnjivo vabish? — Glej! sim pripravljen, pridem in upam, de me bosh ne le samo ljubesnjivo sprejél, ampak mi tudi vše k svelizhanji potrebne gnade po tem prefvetim Sakramantu podelil.

Oh ja, vše gnade upam in perzhakujem, O Bog! po tem svetim Sakramantu dosézhi. Jeli mogozhe, s Bogom se skleniti, in ne vshivati vše dobrote? Ako se ognju blisham,

me sgreje; ako se k luzhi podám, me osvetí; kteri koli dobri in perjetni rezhi se perdrushim, sim njenih dobrot deléshin; ali se ne bo ravno to sgodilo, kadar se s teboj sedinim, o neskonzhna dobrota? — Zhafna jéd mi da mozh in shivošt; mána v pušhavi je imela vše sladkosti v sebi: ali ne bo ravno taka s teboj, ki si naša dušhna jéd? — jéd, ki zhloveka, kteri se s njo oshiví, zeliga spremeni? — To je de! — Ta presveti Šakramenjt je Šakrament vših gnad; — eno samo obhajilo me samore posvetiti, — v tem sv. Šakramantu najdem isvir vše svetosti. — In ker je temu takó, ali ne bom od ljubesni medlil? — ali ne bom s shivo gorezho sheljo te perzhakoval? — Ja, o moj Jefus! jest te zhakam, — moja dušha te posheli, — in hrepení te objeti. — Oh frezhni hip, ko se Štvarnik s svojo revno štvarjó sklene! Pridi kmalo, o pre-frehni hip — Pridi, o moj Jefus! in rezi moji dushi: Jest sim tvoje sveli-

zhanje; — pridi, ne odlashaj vezh,
ki od hrepenenja ves medlim. Amen.

In ker me ti, o moj preljubesnjivi Švelizhar! tako neisrezheno ljubish, kakó bi te jest is zeliga serzá ne ljubil? Kdo sim neki jest, ki mi tako ljubesin shasujesh, de me po takim zhudeshu bozhesh obiskati, — se s menoj sdrusbiti, — v mojim serzu stanovati? — O zhudesh ljubesni! Kdo samore toliki ljubesni so perstati? — O nesvesto serze, ne serze, ampak skala, ki se ne vshgé v fred tolikiga plamena! — Ne, jest nésim takofkin; — jest te ljubim, o moj dobrotljivi Jesuf! is zeliga serza te ljubim; — ljubim te, ker si nar vezhi dobrota. — In ako te sadosti ne ljubim, faj shelim — shelim te sadosti ljubiti; shelim te ljubiti, kakor te ljubijo Serafini v nebesih, — kakor si vredin. — In ker si rekел: „Jest sim pershel oginj na semljo poslat“, vshgi ta oginj sdaj v meni, ker me prideš obiskat; — vshgi v mojim serzu tak planem, de

bom ves gorel; — v tvoji ljubesni shivel, — od tvoje ljubesni tlél, — in v tvoji ljubesni vmerl. Amen.

Blisha se she, o moj predobrotljivi Svelizhar! sa mene presrezhoi hip, — klizhe me she mashnik. — Kaj bom storil, o moj preljubesniji Jesuf! — Pridem, pridem poln saupanja v tvoje vsmiljenje, — pridem, de si po tvoji volji vse dobrote in gnade perdobim, sa kterih voljo si ta prezhaftiti Sakrament postavil: — de sposnam Bogá, tvojiga vezhniga Ozheta, tebe, njegoviga edinorojeniga Sína, ino Bogá svetiga Duhá; — de spomin tvojiga britkiga terpljenja, ino sa moje svelizhanje prelite reshne kervi hvaleshno obhajam; — de tvojo sveto voljo spolnim, ki me vabi in mi sapové, ta nebeski krùh jesti; — de te sa neishtete meni skasane dobrote sahvalim; — de te sa svoje tako osudne grehe, ki sim jih storil, potolashim; — de si sastavo vezhniga shivljenja sadobim; de pozhaftim sveto nebesko drushino,

sosebno tiste Svetnike, svoje patronе, kterih spomin se danš obhaja; — de prosim sa dushe v vizah, in sosebno sa dushe svojih staršev, bratov in sester, in sa tiste, ki so nar bolj sapushene; — de všim udam naše svete zerkve, ki se še tukaj na svetu vojskuje, in zelimu zhloveshtvu, posebno pa sebi samimu ino svojim sorodnikam (shlahti) tvojo milost in vsmiljenje isprosim. Sakaj sa to si ta nar svetejšhi Sakrament altarja postavil. Sa vše to ti ga tudi darovam in pristopim ga prejét. — Oh, Gospod! poterdi mojo vero, — ispolni moje upanje, — dopolni mojo ljubesin, — sgodi naj se, kar te prosim!

K svetim Angeljem.

O nebeshki duhovi! ki stojite okoli altarja, ino svojiga Gospoda Bogá v presvetim Sakramantu altarja zhaštite, oh! ne páhnite od altarja mene revniga greshnika, ki pridem svoje svelizhanje iskat; — sprosite mi saj malo

tistiga svetiga strahú, ki storí vas trepetati, — tiste ljubesni, od ktere gorite, — tiste zhlosti, ki vas posvetí!

K svetim patronam.

O sirshti nebeshki, ki v nebesih na sedeshi velizhaſtva odkrito oblizhje Bogá gledate, ki je tukaj na altarji skrit v podobah kruha in vina, profite sa me sdaj to uro, de mi ta Angeljski kruh ne bo v smert, in de ne najdem tû svojiga pogubljenja, ker samorem svelizhanje sadobiti.

Sdihleji k Jezusu malo pred sv. Obhajilam.

Pridi, o Jezus, vir shivljenja! in od svoje obilnosti shivi me.

Pridi, o Jezus! moj mir in moje veselje! obiskaj in poshivi me.

Pridi, o Jezus! moja bramba! pod senzo svojih perut spravi in branuj me.

Pridi, o Jezus! moja krepost (mozh)! okrepzhaj me s svojim nar

drashjim telesam in kervijó, de ne bo moja zhednošt pojemala.

Pridi, o Jesuf, moja stanovitnošt! poterdi me, de ti bom vselej terdno in svesto slushil.

Pridi, o Jesuf, moja ljubesin! preſtvari moje serzé, in posvéti me.

Pridi, o Jesuf, Bog mojiga serzá! de zelo svoje serzé in svojo dušho tebi isrozhim, ki si moja tolašba, krepost, svelizhanje in vezbno shivljenje.

Kadar se altarju blishash, rezi:

K tebi, o moj Jesuf! se blisham, v tebe upam, v tebe vérujem. Ljubim te is zeliga serzá!, in zhes vše. — Pridi Jesuf! ter nasiti in poshivi, osdravi in pokrepzhaj mene, revniga greshnika s svojim nar svetejshim telesam.

Odstopaje od altarja, rezi:

Kar sim ifkal, she imam, po komur sim hrepenél, sim prejél: od ljubesni do Jēsusa koporním, in zelo serzé mi tli.

V svoje serzé sim te sprejél, vfiga
se ti isrozhím; o! naj bodem tvoj sdaj
in vekomej.

Hvala ti bodi, o moj Jесuš! hvala
in zhaſti bodi, o Jесuš! taushentkrat;

Ker si poſtál jéd in pijazha, ker
si věſ moj, v tí podobi kruha.

V tebe vérujem, v tebe upam,
ljubim tebe v reſnizi, is zeliga ſerza
in zhes vše.

K tvojim nogam se verſhem, tvoje
svete rane pozhaſtiš, tvojo sveto ſtran
kuſhujem.

Kar ti hozheſh, hozhem storiti,
kar ti nozheſh, hozhem opuſtiti, v tvojo
svetę voljo ſe zeliga vdam.

Klizhi me, kamor hozheſh; poſtavi
me v taki stan, de ti bom dopadel.

Daj de bom v sadershanji vmetin'
v ſerzu in pozhutkah zhift, in odkrito
ſerzhin;

De bom pohlevin, varzhin, zhift;
de bom mehkushnoſt ſovrashil, poter-
peſhljiv in lepiga sadershanja.

Karkoli bom govoril, mislil, delal,
terpel, vše hozhem is ljubesni do tebe,
o Bog! storiti.

Molitve po svetim obehajilu.

O moj Bog! jeli mogozhe, de mi
tako milost skashesh? — de si ti, Bog
zeliga svetá! sdaj v meni? — v mojim
serzu tí, Bog zhaftí in velizhaftva? —
Oh, sveta véra! ti me to uzhish. Sató
terdno vêrujem to veliko resnizo; —
satorej te, o Gospod! pohlevno pozha-
ftím in molim. Ti si moj Bog, moj
Stvarnik, moja dobrota, moje vše.
Oh! de bi te samogel po tvoji vred-
nosti zhaftiti! — ali saj takó, kakor te
Serafini v nebesih zhaftijo, ki ti ne-
prenehama pojejo: „Svet, svet, svet!
— De bom to samogel, pomnoshi v
meni vero; rezi s svojo vsligamogozhno
besedo, in te bom prav sposnal, in ed
svetiga strahú trepetál, te v svojim
serzu viditi, padel bom pred teboj na
tla, in te s vso pohlevshino zhaftil in
molil.

Ker si mi tedaj toliko milost ska-
sal, de si me obiskal, in se vsega meni
daroval, kakó se ti bom po vrednosti
sahvaliti mogel? — Velika dobrota je
she, de si me vstvaril, de me ohranish,
de si me v tolikih grehih terpel, —
prevelika dobrota je, de si v sveli-
zhanje moje dushe svojo reshno kri-
prelil; — ali letá dobrota je vezhi od
vsih, ker ti, kralj nebes in semlje,
pridesh v mene, revniga greshnika,
stanovat, — ker se meni, mesénimu
zhloveku, ki sim le pogubljenja vredin,
ljubesnjivo perdrushish, in me posve-
tish. O neisrezhena dobrotljivost! —
Sahvalim se ti, o moj Jesuf! karkoli
samorem, — in ker vidim, de te ne
morem sadosti sahvaliti, povabim vse
Angelje in „Svetnike, de te na mestu
mene hvalijo. — Angelji nebeskki!
hvalite sa me Bogá, — Arhangeli!
zhaftite ga, — Kerubimi! sahvalite
ga, — Serafimi! ljubite ga, — Apo-
steljni, marterniki, devize, mashniki,
sdrusheni s Angeljskimi veršami! po-

vishujte neprenehama Boga vse dobrote,
ki je mene nar vezhi greshnika obiskal,
de bi me svelizhal.

Po taki milosti, ki si mi jo skasal,
o moj Jesuf! te ne le sahvalim, ampak
te tudi ljubim. Ali ne bo ljubesin ter-
jala ljubesin? — Bog me takó ljubi,
me objemlje, se mi samiga sebe daruje,
ali ga ne bom ljubil? Ko bi bil is-
skale, ko bi bil divja svér, bi se mogel
per takó gorézhim plamenu vnéti, bi
se mogel od takó velike ljubesni ome-
zhiti. — Ja, jest te ljubim, o Gospod!
is zele svoje dushe, — te ljubim, ker
si moj Stvarnik, moj Svelizhar, moj
Konez, moja dobrota, isvir vših dobrov,
in sama milost. — Sa té te ljubím, in
szer is zeliga serzá, savoljo tvojiga
neskonzhniga velizhaſtva, — is zele
dushe, savoljo tvojih neishtetih po-
polnamoſt, — is vse misli, ker te vezh
obrajtam, kakor vse druge rezhi, —
in is vse mozhi, ker se tí vſiga pod-
vershem in isrozhím v vših rezhéh do
svoje sadnje ure.

Ja, o! Bog! do sadnje ure se všiga
 tebi isrozhim: Ti si se meni podaril,
 — jest pa tebi darujem sebe, svojo
 dušo in vše nje moži, serzé in vše
 njegove pozhutke. — Ozhesa moje!
 vidile ste svojiga Svelizharja, ne bo-
 dite sanaprej vezh takó radogledne; —
 jesik moj! na tebi je tvoj Gospod po-
 zhival, krôti svojo greshno sagevôrnost,
 in váruij se nezhistih in obrekvávnih
 beséd; — serzé moje! v tebi stanuje
 tvoj Bog, opusti vše nemarne in gerde
 misli in posheljenja; — vše mesene
 posheljenja bi te, o teló! oskrúnile,
 ker si prezhisto teló Jezusa Kristusa
 vshilo, — to bi bil boshji rop, — bi
 vergel kelh v blato, — nad takim
 oskrunjenjem telésa ftermijo nebesa in
 semlja — kratko nikar! — Nésim vezh
 sam svoj; moja volja bodi tvoja volja,
 o Bog! kar ti sapovésh, hozhem storiti,
 — kar ti prepovésh, hozhem opuštiti,
 — kar koli mi poshljesh ali vsamesh,
 s všim hozhem biti dovóljin. Vselej
 hozhem rezhi: Ne moja, ampak tvoja

sveta volja naj se sgodi. Nésim vezh
svoj, ampak tvoj sim, in hozhem in
shelim biti v shivljenji, v smerti ino
v vezhnosti. Amen.

Ali me bosh pa, o Bog! popustil
bres svojiga shegna? — Kamorkoli si
pershel, si dobrote skasaval. Pershel
si k Petru, in si merslizhno sheno
osdravil, — stopil si v Matejevo hisho,
si ga v Aposteljna sbral, — prishel
si k Marti in Magdaleni, in ste svet-
nizi postale, — v Zahejevo hisho, in
ji je svelizhanje doshlo, — k Lazarju,
in si ga k shivljenju obudil, v Jeru-
salemski tempelj, in si térszize, ki
so sveto hisho ponezbastili, ispodil, —
shel si v predpekel, in si dushe sve-
tih Ozhakov s temniz reshil, — per-
shel si k svojim uzhenzam po vstajenji,
in si jih s svojim duham navdihnil. In
moji vbogi dushi ne bosh nobene do-
brote skasal? — noben spominik svo-
jiga prihoda dal? — Oh! stori, o moj
Jesus! de bo tudi ona prizhejozhnost
Vsligamogozhniga shivo obzhutila, —

„Ne spustim te, predin me ne blago-slovish.“ Ne prosim zhasnih dobizhkov, sdravja, frezhe, bogastva, ne; ampak te prosim sa duhovne gnade. Shelesno trajzo pregresnih navad, ki me veshejo, rastergaj, o vsligamo-gozhai Bog! — Sazeli mi, o boshji Sdravnik! té greshne rane, to smertno merslizo napuha in nezhilsti; pokri, o Narsvetejshi! to neframno nagost in golost od vseh zhednosti; — vlij v moje serzé vero, upanje in ljubesin, té tri zhednosti, ki so dusha vsakiga kristjana; kés, ponishnost, mertvénje, ki so dolsnosti vsakiga spokórnika; zhilsti, bratovsko ljubesin in pohlevnost v krizah, poterpeshljivost v bolezhinah, tolashbo v fliskah, mozh v skushnjavah, poboshnost v duhovnih opravkih, bres kterih zhednosti ni she nobedin tebi dopadel. Daj mi vse k svelizhanji potrebne gnade, in sravin she dar posledne stanovitnosti. — Oh, moj Bog! ali se bom jest svelizhal? kaj bo s menoj ob strashni smertni uri? — Moj

Bog! namesti tistikrat isrozhim she sdaj svojo dusho v twoje presvete roké; — ti si jo vstvaril, in odreshil, posvéti jo tudi, o preljubesnjivi Gospod Jezus Kristus, ne pusti jo pogubiti! —

Tudi vse druge stvari ti perporozhim, o Gospod! — Ta dan je dan gnade, in vse stvari tebe potrebujejo.

— Ti perporozhim svoje starishe, brate, sestre, sorodnike, prijatle in dobrotnike, (osebno pa J. J.), troshtaj jih! — Ti priporozhim svoje soperниke, sovrashnike, preganjavze: Gospod! blagoflóvi jih, daj jim dar mirú in ljubesni.

— Ti perporozhim vse greshnike, malikvavze, krivoverze; oh! poklizhi jih s svojo sveto gnado v drushbo svete matere katolshke zerkve. — Ti perporozhim siromake, bolnike, stiskane, vmirajozhe; daj jim pomozh, potepeshljivost, mozh, stanovitnost. — Ti perporozhim vse slushabnike svete zerkve, ki sveto vero varujejo in uzhijo, osebno Papesha, Šhkosa, in spovednika; daj jim sdravje, modrost in go-

rézhnoſt v njih duhovnih opravilih. —
 Ti perporozhím vše keršanske knese,
 ki ſkerbijo sa zhaſno ſrežho dersháv;
 daj jim edinoſt, ſpravo, ſkerboſt ino
 gorezhoſt v ſveti véri in pravízi. —
 Ti perporozhím dushe v vizah, (po-
 ſebno pa J. J.) perkrajshaj jim britke
 terpljenja, ki jih terpijo, ino vpelji
 jih k ſebi v ſveti raj. — Is sadnjim ti
 perporozhím vše ſtvari; vše potrebujejo
 tebe, vše k tebi klizhejo; pokashi tedaj
 vſim, de ſi njih miloſtivi Ozha, ino
 dobrotljivi Bog. Amen.

Molitev Kardinala Bona po sv. Obhajilu.

Ljubim te, Gospod Jefu! moja
 radoſt in moj mir! ljubim te, nar vezhi
 in edino ſvojo dobroto, is zeliga ſerzá,
 is zele dushe, is zele miſli, ino is
 vše mozhi. In ako vidih, de te ſadosti
 ne ljubim, ſaj ſhelim, te zhes vše ljubi-
 ti; in zhe ſi tega ſadosti ne vofhim,
 ſaj ſhelim, de bi ſi mozhno vofhil.

Vshgi, Gospod! moje serze s ognjem svoje ljubesni, in ker le ljubesin od mene terjash, daj mi, kar sapovésh, in sapovéj mi, kar hozhesh; sakaj ako mi ti moje volje ne poterdísh, in stanovitnosti v djanji ne dash, bom v svoji slabosti peginil.

Spomni se na besede, s kterimi si meni, svojimu hlapzu, upanje dal. Ker si rekel: „Kdor je mojo mesó, in piye mojo kri, ostane v meni, in jest v njem.“ O presladka beseda: Ti v meni, in jest v Tebi! Oh! kólika ljubesin! Ti v meni, nevrednim greshniki, in jest v tebi, moj Bog, zhigar velizhaſtvo je nesapopadljivo. Edina rezh mi je potrebna, in samo to iſhem: V tebi shiveti, v tebi pozhití ſi, od tebe ſe nikoli ne lozhiti. —

Srezhen je, kdor te iſhe, freznejſhi je, kdor te ſhe ima, nar freznejſhi pa, kdor v tem poſestvi stanoviten vſtane in vmerje. O nefsrezhni dnevi, ktere ſim gerdo preſhivel v nízhémarnosti od tebe lozhen. O Gospod!

ôtmi mojo dusho, ktera se samó she na tvojo milost sanese, in spravi ji s poti vse sadershke ljubesní. Ti sam, Jezus Kristus! shivi in gospoduj vedno v meni; sakaj v tebi so vse dobrote, in glej! v prihodnje sim pripravljen, rajshi vse preterpeti, kakor od tvoje ljubesni perjenjati.

O presveto telo, na kterim se pét ran svéti! Imej v mojim serzu snaminje, in vtisni mi svojo ljubesin. Vishaj moje roké, de bom le dobre dela dopernashal; polásti se mojih misli in moje volje, de bom le na te mislil, in le to delal, kar je tvoja sveta volja.

O predraga kri! ki opêresh in ozhistish sleherniga zhloveka, opéri mojo dusho, in daj, de jo nikoli vezh s kakim graham ne omadeshvam.

O sladkost mojiga serzá, o shivljjenje moje dushe! kakor si ti v Ozhetu, in Ozhe v tebi, takó naj bom tudi jest po tvoji milosti s teboj sedinjen v ljubesni in volji, in svét naj bo meni krishan, jest pa svetu. Amen.

Sveto obhajilo v duhu.

(Kadar sam ne gresh k sv. obhajilu,
snash to molitvizo, med tem, ko se
drugi obhajajo, moliti.)

O preljubesnjivi Jесuš! kakó rad
bi po sgledu pervih kristjanov vsak dan
tvoje sveto rěshno telo ino tvojo sveto
reshno kri prejél! Sakaj kakor koperní
vpéhan jélen po mersli vôdi, takó ko-
perní moja dusha po tebi, studenu
vsiga dobriga. Tode moja nevrednost
me strashi, — in sili me s evangelj-
skim zolnarjem od dalezh stati; sgrev-
ano na svoje persi terkati in s poter-
tim ferzam, kakor evangelijski stótnik,
sdihovati: Gospod! nésim vredin, de
gresh pod streho mojiga ferzá, temuzh
rezi le s besedo, in moja dusha bo
osdrávljena. Ozbivi me, o Jесuš! s
svojim duham in navdàj me s svojo
gnado, ker se ne smém predersniti,
tvojiga telésa in tvoje kervi danf sa-
vshiti. Daj mi duhá ljubesni do Bogá
in do mojiga blishnjiga; daj mi gnado,

de se bom ferzhno soper greh bojevàl,
 ðe bom vse krishe in nedloge voljno
 nôsil, in de bom v keršanskikh zhéd-
 nostib zhedralje bolj rafel. Ne pusti
 moji dušhi pogubljeni biti, ki si ji v
 hrano svoje lastno teló in svojo kri v
 presvétim Sakramantu altarja sapustil,
 — temuzh vodi jo po poti tvojih sapo-
 ved k vezhnemu shivljenju.

Dušha Kristusova! posvéti me i. t. d.
 (stran 83.)

L i t a n i j e.

Od presvéte Trojize.

Gospod, vsmili se naš!
 Kriste, vsmili se naš!
 Gospod, vsmili se naš!
 Presvéta Trojiza, slíshi naš!
 Presvéta Trojiza, vslíshi naš!
 Ozhe nebeshki, vsmili se naš!

„Sin vſiga ſvetá rěſhni Bog, vſmili
ſe naſ!

„Sveti Duh, reſnizhni Bog, vſmili ſe
naſ!

Sveta Trojiza, en ſam Bog,
Bog, edin v natori,
Bog, trojin v perſhonah,
Bog Ozhe, „Sin in ſveti Duh,
Bog, Ozhe ſvetá, ki ſi ga ſvojo
vſigamogozhnoſtjo vſtvaril
Bog, Ozhe edinorojeniga vezhniga
„Sina,
Bog, Ozhe, ki ſi naſ ſa ſvoje otro-
ke vsél,
Bog „Sin, edinorojeni od Ozhéta,
Bog „Sin, prava podoba Ozhéta,
Bog „Sin, ſvétloba velizhaſtva
Ozhéta,
Bog „Sin, Beséda Ozhéta,
Bog „Sin, modroſt Ozhéta,
Bog „Sin, luzh od luzhi,
Bog „Sin, prav Bog od praviga
Bogá,
Bog „Sin, Beséda Ozhéta, ki ſe je
ſa naſ vzhlovézhila,

vſmili ſe naſ!

Bog Sin, Beséda Ozhéta, ki je
med nami prebivala,
Bog, sveti Duh,
Bog, sveti Duh, bíslvina ljubesin
Ozheta,
Bog, sveti Buh, kteriga je Ozhe
nad naf islil,
Trojedíni Bog,
Trikrat svéti Bog,
Trojedíni Bog, Gospod vojsknih
trum,
Trojedíni Bog, Gospod vših kraljev
Trojedíni Bog, ki sam nevmerjohz-
nost ima,
Trojedíni Bog, ki v skrivnostni
luzhi prebiva,
Trojedíni Bog, velik v svojih
sklepih,
Srojedíni Bog, nesapopadljiv na-
shimu umu,
Bódi nam milostiva! vslisi naf pre-
sveta Trojiza!

v s m i l i s e n a c !

Bódi nam milostiva! réšhi naf o pre-
sveta Trojiza!

réšhi naš o presveta Trojiza!

Prósim te,

vslíšhi naš!

Od vſiga hudiga,
Od vſiga greha,
Od svoje jese,
Od nejevére,
Od smót naſhe ſlabe pameti,
Od preděrsne miſli, tvoje ſkriv-
noſti ſapopasti hotéti,

Skos svojo vſigamogozhnoſt,
Skos svojo nefskonzhno modroſt,
Skos svojo ljubesnjivo dobroto,
Skosi svojo nesapopadljivo veli-
zhaſtvo,

Mi vbogi grefhniki,
De frezho, posnati te, vſelej
ſpodobno obrajtamo,
De véro v tebe v shivljenji in
ſmerti ſkerbno ohrániloſt,
De te kdej v nebesih vezhno
vſhívamo,

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjem-
ljesh, sanéſi nam, o Gospod!
Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjem-
ljesh, vſliſhi naš, o Gospod!
Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjem-
ljesh, vſmili ſe naš, o Gospod!

Prefvéta Tvojiza, slishi naf!
Prefvéta Trojiza, vslishi naf!

M o l i m o.

Vfigamogozhni, vezhni Bog, kteri
si dal svojim slushabnikam v prizhe-
vanji prave vére zhaft vézhne Trojize
sposnatí, in v mogozhnosti velizhaftva
edinošt moliti; prósimo, de bomo s
terdnoštjo ravno té vére vselej vših
sópernošt obvarovani. Po Gospodu na-
shim Jесusu Kristu, Sinu tvojim,
kteri s teboj shiví in kraljuje v edi-
noſti svetiga Duha Bog od vekomej do
vekomej. Amen.

Drugá Molitev k prefveti T r o j i z i.

O vfigamogozhni, trojedini Bog!
na svojim obrasi te is serza molim, in
visoko slovím. Ponishno te profsim:
Odpusti mi mojo hudobíjo, in sazéli
rane moje bolne dushe. Nerodovitno
véro, slabu upanje, mlazhno ljubesin

sim do tebe imel; moja nepokorshina
ino nehvalešnost do tebe, trojedini
Bog! ni odpuschenja, ampak pogub-
ljenja vredna; pa tvoja neskonzhna
miloſt je vezhi od moje hudobije. Kdo
preschteje dobrote trojediniga Boga?
Glej! Bog Ozhe te je vſtvaril, Bog
Sin te je na svetim krishi od vezhniga
pogubljenja odreshil, in Bog sveti Duh
te je rasvetil. Satorej moli Boga,
ediniga v natori, trojniga v perſhonah,
in bodi hvaleshin, ker ti je iſ ſoſebne
miloſti dano, ga ſposnati in moliti.
Vefeli ſe nad Bogam, ino hvali ga
vedno iſ svetim ſhivljenjem. Nozh in
dan ſ ponishnim ſerzam moli: “Svet,
svet, ſvet je Gospod, vſigamogozhni
Bog! zhaſt in hvala naj mu bo od ve-
komej do vekomej. Amen.

Molitev ob kakij sahvali.

Bog! kteriga vſmiljenje nima ſte-
víla, in kteriga dobrate bogaſtvlo je
neskonzhno, sahválimo tvoje veli-

zhaſtvo sa dodeljéne dari, in proſimo vedno twojo miloſt, de, k proſhnikam dodeliſh, kar ſhele, jih ne ſapuſtiſh, temužh pripeljeſh k prihodnjimu plazhilu.

Bog! kteři ſi vernih ſerza s rassvetljenjem ſvetiga Duha uzhil, daj nam v ravno tifim Duhu pravizo ſpoſnati, in njegovo poveſeljenje vedno vſhivati.

Bog! kteři nobeniga. ki v té ſa-
upa, ne puſtiſh prevezh ſtiskati, temužh proſhen dobrotljivo na pomozh prideſh, ſa ſvoje proſhnje in ſpolnene ſhelje ti hvalo dajemo, in te pohlevno proſimo, de bomo vſelej vſih ſopernost obvarovani. Po Gospodu naſhim Jefetu Kristuſu. Amen.

Sahvalna pesem svetiga Ambrosha.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te zhaftimo.

Tebe, vezhniga Ozhéta, zhaftij vfa semlja.

Vsi angelji, nebësa in vse mozhi,
Kerubi in Serasi tebi neprenehama pojò:

„Svet, svet, svet, Gospod! Bog Sabaot!
Polne so nebësa in semlja slave tvojiga velizhaftva.

Tebe hvali zhaftiti sbor aposteljnov,
Prerokov hvaljeno število,
Marternikov v belo oblézhena truma.
Po vesóljnim svetu te sveta zerkev zhafti:

Ozheta neismerniga velizhaftva;
Prezhaftitiga tvojiga praviga ediniga
„Sina,

Tudi svetiga Duha poterdnika.
Ti, Kriste, kralj zhafti,

„Si vezhni Ozhetov Sin.

Kér si hotel savoljo odreshenja zhlo-
veka na se vséti , se néfi bal de-
vízhniga telésa.

Smagal si shelo smerti , in odperl ver-
nikam nebefhko kraljeftvo.

Na defnizi boshji sedish v zhasti Boga
Ozhetu.

De imash sodit priti , vérujemo.

Prósimo te tedaj , pridi na pomozh svo-
jim slushabnikam , ktere si s drago
kervijo odreshil.

Daj nam v zhasti shtétim biti med tvoje
svetníke.

Svelizhaj , Gospod , svoje ljudstvo , in
poshegnaj svojo erbfshino.

Vishaj jih , in povikshuj jih vekomej.

„Slednji dan te zhastimò ,

In hválimo tvoje imé vekomej , in od
vékomej do vékomej.

Daj nas , Gospod , danashnji dan milo-
stivo bres greha ohraníti.

Vsmili se nas , o Gospod , vsmili se nas!

Dodeli nam svojo milost , Gospod , ka-
kor saúpamo v té.

V té, Gospod, upam, ne bom oframo-
ten vekomej ne.

Hvalimo Ozhéta in Sina, s svetim
Duham vred.

Zhaštimo in povikshujmo ga vékomej.

Gospod, vslisti mojo molitev,

In moje vpitje naj do tebe pride.

Gospod s vami,

In s tvojim duham,

M o l i m o .

Bog! kteriga vsmiljenje nima
shtevila, in kteriga dobrote bogastvo
je neskonzhno, sahválimo tvoje veli-
zhaštvo sa dodeljene dari, in prósimo
vedno tvojo milost, de, ki proshnikam
dodelish, kar shelé, jih ne sapustish,
temuzh perpeljesh k prihodnimu pla-
zhilu.

Gospod s vami,

In s tvojim Duham,

Hvalimo Gospoda,

Bogú bodi hvala.

Litanije.

Od sladkiga iména Jesufoviga.

Gospod, vsmili se!

Kriste, vsmili se!

Gospod, vsmili se!

Bog Ozhe nebeshki,

Bog Sin, odreshenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojiza, en sam Bog,

Jesuf, Sin shiviga Bogá,

Jesuf, Sin prezhitse Devize,

Jesuf, nar mogozhnishi,

Jesuf, nar popolnishi,

Jesus, nar zhaftitljivshi,

Jesuf, nar zhudnishi,

Jesuf, nar vesélishi,

Jesuf, nar ljubesnjivshi,

Jesuf, zhiftejshi, kakor solnze,

Jesuf, lepshi, kakor luna,

Jesuf, svetlejshi, kakor svesde,

Jesuf, vse zhasti vredin,

vsmili se naš!

v s m i l i f e n a s !

Jesuf, nar ponishnishi,
 Jesuf, nar vboshnishi,
 Jesuf, nar krotkejshi,
 Jesuf, nar poterpeshljivshi,
 Jesuf, nar pokornishi,
 Jesuf, nar zhistejshi,
 Jesuf, ki zhifost ljubish,
 Jesuf, nasha ljubesin,
 Jesuf, sgled nashiga shivljenja,
 Jesuf, podoba zhednosti,
 Jesuf, sgled svetiga sadershanja,
 Jesuf, nashe perbeshalishe,
 Jesuf, ki nashe dushe ljubish,
 Jesuf, Ozhe vseh vbogih,
 Jesuf, trosht vseh shalostnih,
 Jesuf, bogastvo vseh revnih,
 Jesuf, shlahtin kamen,
 Jesuf, bramba vse popolnamosti,
 Jesuf, dobri pastir svojih ovzhiz,
 Jesuf, svesda na morji,
 Jesuf, prava luzh,
 Jesuf, vezhna modrost,
 Jesuf, neskonzhna dobrota,
 Jesuf, veselje Angeljev,
 Jesuf, kralj patriarchov,

Jesuſ, rasvetljevaviz prerokov,
 Jesuſ, uženik aposteljnov,
 Jesuſ, uženik evangelistov,
 Jesuſ, mozh marternikov,
 Jesuſ, svetloba sposnovavzov,
 Jesuſ, shénin zhifstih duſh,
 Jesuſ, krona vſik svetnikov,

vſmili ſe naſ!

Bodi nam miloſtiv, sanesi nam, o Jesuſ!
 Bodi nam miloſtiv, vſliſhi naſ, o Jesuſ!

Od vſiga hudiga,
 Od vſiga greha,
 Od svoje jese,
 Od ſkuſbnjav hudobniga duhá,
 Od duhá nezhistroſti,
 Od vſih pregresnih perloſhnoſt,
 Od prelomljenja tvojih svetih sa-
 poved,
 Od vezhne ſmerti,
 Skos ſkrivnoſt svojiga ſvetiga
 vzhlovezhenja,
 Skos svoj prihod,
 Skos svoje rojſtvo,
 Skos svoje gajſhlanje,
 Skos svoje kronanje,

réſhi naſ, o Jesuſ!

réshi naš, o Jesuf!

„Skos svojo smert na krishi,
 „Skos svoje snotranje in sunanje
 terpljenje,
 „Skos svoje od smerti vstajenje,
 „Skos svoj vnebohod,
 „Skos svojo nebeshko zhaſt in
 veselje!

Na proſhnjo svoje preſvete Matere,
 Na proſhnjo vſih Svetnikov,

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjem-
 ljesh, sanesi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjem-
 ljesh, vſliſhi naš, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjem-
 ljesh, vſmili ſe naš, o Jesuf!

Jesu Kriſte, ſliſhi naš,

Jesu Kriſte, vſliſhi naš!

Gospod, vſmili ſe naš!

Kriſte, vſmili ſe naš!

Gospod, vſmili ſe naš!

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Mu l i m o.

Bog! kteri si svojiga edinorojeniga
 Šinú dal Odreshenika zhlovéshkiga
 rodú, in si ga Jezusa rekel imenovati,
 dodeli milostivo, de, ki njegovo sveto
 imé zhaštimo na semlji, tudi svoje
 iména v bukvah isvoljenih v nebesih
 sapísane najdemo, in ondi Jezusa vé-
 komej gledamo in vshivamo. Po ravno
 tem Gospodu nashim, Jezusu Kristusu,
 ki s teboj shiví in kraljuje v edinosti
 svetiga Duha Bog od vekomej do ve-
 komej. Amen.

Molitev sv. Bernarda od slad-
 kiga iména Jezusa.

O všigamogozhni, vezhni Bog!
 Gospod, Svelizhar Jezus Kristus! pod
 nébam ni nobeniga iména, v kterim
 bi mogli vši svelizhani biti, kakor to
 sveto sladko imé: Jezus. O Jezus!
 bodi moj Jezus, moj Svelizhar, dokler
 sim sdrav; bodi moj Jezus, kadar sim
 bolan; bodi moj Jezus, kadar bom v

frezhi; bodi moj Jesus, kadar bom vesel; bodi moj Jesus, kadar bom shalostin; bodi moj Jesus, kadar bom na smertnji postelji leshal; bodi moj Jesus, kadar se bo moja duša s tega svetá lozhila; bodi moj Jesus, kadar bom pred boshjo sodbo stal. Sdaj in vselej — posebno na moj posledni zhas, sapíši s svojo presveto reshno kervijó v moje serzé svoje sveto sladko imé Jesus, de ne bom obzhutil, ne tega svetá, ne tega mesá, temuzh de v tebi oftanem, v tebi shivim in vmerjem. — O Jesus, moje nar vezhi bogoslov! zhe tebe imam, vse imam; zhe tebe nimam, nizh nimam. Bodi zhesheno ino po-hvaljeno sladko imé Jesus! O Jesus, Marija in sveti Joshef! v vashe svete roké perporozhim jest svojo vbogo dušho sdaj in na vše vezhne zhase. Amen.

L i t a n i j e.

Od presvetiga reshniga Telésa.

Gospod, vsmili se naš!

Kriste, vsmili se naš,

Gospod, vsmili se naš!

Kriste, slíshi naš!

Kriste, vslíshi naš!

Bog Ozhe nebeshki,

Bog Sin, odreshenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojiza, en sam Bog,

Jesuf, kteri si pred sadnjo vezherjo

sam sebe užhenzam savshiti dal,

Jesuf, kteri si v presvetim Sakra-

mentu resnizhno prizhejozh s

dusho in telésam,

Jesuf, shivi krùh, kteri si is ne-

béf prishel,

Jesuf, kruh angeljev,

Jesuf, kruh isvoljenih,

Jesuf, kruh mozhnih,

Jesuf, zhesnatorni kruh,

vsmili se naš!

V s m i l i f e n a l !

Jesuf, skriti Bog in Svelizhar,
 Jesuf, vir shivljenja,
 Jesuf, studenz vseh gnad,
 Jesuf, nash uzenik,
 Jesuf, nash Gospod in kralj,
 Jesuf, nasha podoba in sgled,
 Jesuf, nash vishi mashnik in ofer,
 Jesuf, nash frednik in besednik,
 Jesuf, nash Svelizhar,
 Jesuf, nash Odreshenik,
 Jesuf, nash pastir,
 Jesuf, nash osdravnik,
 Jesuf, nash poglavar,
 Jesuf, nash perjatel in brat,
 Jesuf, nash pribodni sodnik,
 Jesuf, nekervavi dar noviga testa-
 menta,
 Jesuf, nedolshno jagnje boshje,
 Jesuf, skrita mana,
 Jesuf, nar svetejshi Sakrament,
 Jesuf, nar vezhi skrivnost boshja,
 Jesuf, spomin nar vezhih zhude-
 shev boshjih,
 Jesuf, prehudno snaminje nar
 vezhi ljubesni,

v s m i l i f e n a l !

Jesus, skrivnost svete vére,
 Jesus, dar sprave, sa shive in
 mertve,
 Jesus, nar vezhi mozh v skushnja-
 vah,
 Jesus, nar mozhnejshi oroshje so-
 per hudobniga sovrashnika,
 Jesus! dar vseh darov boshjih,
 Jesus, nar vezhi veselje pobosh-
 nih dush,
 Jesus, mozh slabih,
 Jesus, troshch shalostnih,
 Jesus, pomozh sapushenih,
 Jesus, nar slajshi hrana nashih
 dush,
 Jesus, popotniza v vezhnosti,
 Jesus, presveta vezherja, per kteri
 Angeljzi streshejo,
 Jesus, nash troshch in upanje ob
 smertni uri,
 Jesus, plazhilo isvoljenih,
 Jesus, nashe svelizhanje,
 Jesus, krona vseh marternikov,
 Jesus, vénez nedolshnih,
 Jesus, Sin boshji,

Jagnje boshje , ki grehe svetá odjem-
ljesh , sanéfi nam , o Gospod !

Jagnje boshje , ki grehe svetá odjem-
ljesh , vslíshi naš , o Gospod !

Jagnje boshje , ki grehe svetá odjem-
ljesh , vsmili se naš , o Gospod !

Kriste , slíshi naš !

Kriste , vslíshi naš !

Gospod , vsmili se naš !

Kriste , vsmili se naš !

Gospod , vsmili se naš !

Ozhe nash i. t. d.

Dobrotljivi in vsmiljeni Gospod Bog je
spomin svojih zhudeshev storil .

Shivesh je dal tem , ki se njega bojijo .

Krùh s nebèf si jim dodélil ,

Kteri ima vso sladkost v sebi .

M o l i m o .

O Bog ! kteri si nam v prehud-
nim Sakramantu spomin svojiga ter-
pljenja sapustil , daj nam , te pròsimo ,
svete skrivnosti tvojiga telésa in twoje

kervi tako zhaftiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi zhútimo. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev

k Jezusu sa srežnho smert.

O vsmiljeni Jezus, kteri si na lesu sv. krisha tri ure nar hujshi martre, in nar strashnejshi smert prestal; skosi te tvojo grenko smert na krishi te profim, o krishani Jezus! de mi pomanjshash smertne teshave, kadar se bo moja vboga dusha is tega svetá lozhila, in de mi srežnho smert dodelish. Profim te, dobrotljivi Jezus! stóri me delesh-niga tvojiga svetiga terpljenja, de bo moja dusha, kadar jo is tega svetá poklizhesh, vezhno per tebi shivéla. Dodéli mi, o Jezus, de v tvoji sveti kervi, ktero si ti na svétim krishi sa vse zhloveshtvo do sadnje kaplje prelij, svojo dusho od vseh gréhov ozhibim in tebi prijetno sterim. Oh, Jezus, moj Svelizhar! kadar v svoji sadnji urí she

vezh ne bom mogel govoriti, takrat naj goveri sa me tvoja presveta reshna kri! takrat naj sdihuje sa me tvoje prebodeno serze, de pred svojo smertjo milost pred tvojim boshjem oblizhjem dosegem. O Jesuf! tvoje britko terpljenje in tvoja grenka smert naj bo moje vezhno shivljenje. Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

Molitev

kadar se s presvetim reshnim

Telésam shegen da.

Zhaft in hvala tebi, Jesuf kralj vezhne zhafti! ki na defnizi svojiga Ozheta v nebeshkim velizhaftvi sedish, in zhes vse kraljujesh v nebesih in na semlji. Is ljubesni do svojih vernih pa tudi v presvetim reshnim tele si sakrit shivish; nashe proshnje vslisibash in naš blagoslovish. Tebe vse verste Angeljev zhaftijo, pred teboj trume nebeshkih vojsk klezhijo; naj tebe

hvalimo in molimo tudi mi v srežnji ponishnosti.

Poshegnaj, Jesuf! naš in naš domazhijo; poshegnaj našo dušo in telo, naj nam nobena sovrašna mož shkodovala ne bo, ne na premošenji, ne na dušnim shivljenji.

O Jesuf! ki si premagal pekel, smert in pregreshen svét, dodeli nam, da tudi mi srežno premagamo, in krono vezhniga shivljenja sadobimo v tvojim nebeshkim velizhaſtvim, kir shivish in kraljujesh s Bogom Ozhetam v edinosti sv. Duhá, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Sveti krishhev pot.

Perpravljanje.

O dobrotljivi Odreshenik, vsmiljeni Jesuf! grosne bridkosti in shalosti, strashne bolezchine, in grenko smert na

krishi si sa naf preterpel, in pa vse to savoljo nashih grehov. O Jesuf! daj mi gnado, de bom svoje grehe ferzhno obshalovål, ker so ti toliko terpljenja napravili. De se bom sana-prej bolj greha varoval, hozhem vezhkrat tvoje sveto terpljenje premishljevati. O Jesuf! vodi me ti sam po ker-vavim potu, po kterim si ti sa nashe svelizhanje hodil. Uzhi me, o Jesuf! po tvojim sgledu vše krishe in teshave tako poterpeshljivo prenesti, kakor si jih ti preterpel, de bom tukaj nékaj zbasa s teboj terpel, in potem se v nebesih s teboj vékomej veselil. Amen.

I. „Shtazion.

Jesuf k smerti obsojen.

Gospod Jesuf Kristus! mólimo in zhaštimó te; ker si s svojim svetim terpljenjem svét odreshil.

Premishljevanje.

Nedolshni Jесuf, kteri ni nar manjshiga greha storil, je k smerti obsojen, in k grosni strashni smerti na krishi. De se Pilatush ne sameri zesarju, da nedolshniga Jесusa nevsmiljenim judovshkim rabeljnam v roke, de ga krishajo. O strashna hudobija! Pilatush obsodi v smert nedolshniga Jесusa. Boshjiga „Sina savershe, de ljudem vstrešhe.

Molitev.

Oh, nedolshni Jесuf! jest sim greshil, jest sim savoljo greha vezhne smerti vredin; pa se ti dash v smert obsloditi, de meni vezhno shivljenje perflushish. Tebi samimu o Jесuf! hozhem sanaprej shiveti. Is ljubesni do tebe hozhem vse voljno terpeti. Tebi hozhem svest ostati, zhe se tudi vsim ljudem samerim, ker vem, de tvoj prijatel ne morem biti, zhe bom le ljudem iskal dopasti. Naj me le svet

sovrašhi, de me boš le ti moj Jesuf
ljubil.

Vſmili ſe me po tvojim velíkim
vſmiljenji o Jesuf! Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

III. Shtazion.

Jesuf vſame krish na rame.

Gospod Jesuf Kristuf! i. t. d.

Premiſhljevanje.

Kadar je nedolshni Jesuf krish sagledal, ga je s svojimi kervavimi rokami objél, ga vesélo na svoje svete ranjene rame sadél, in ga pohlevno nefsíl. Jesuf je bil ſhe tako rasgajshlan in smartran, in od veliziga prelivanja kerví ſhe takó oflabljén, de je ſhe komej ſtal, vender ga nevſmiljeni Judje filijo, de mora ſam neſti teshki krish, na kteriga ga ſkorej shelijo perbiti.

Molitev.

O nar poterpeshljivshi Jесuf! daj mi gnado, de se bom posihmal vseh grehov skerbno varoval, in de bom vse krishe in teshave, ktere mi po svoji boshji previdnosti poshiljesh, vselej s poterpeshljivostjo prenashal. O moj Jесuf! daj mi tako ljubesin, do terpljenja in do krisha, de ga bo m vselej s veseljem na rame sadel in rekel: Bodi zheshen moj krish; sakaj ti me sa Jesusam v nebesa peljesh.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zheshena si Marija.

III. „Shtazion.

Jесuf pervizh pod krishem
pade.

Gospod Jесuf Kristus! i. t. d.

Premisljevanje.

Kadar je Jесuf teshki krish nesel na svojih svetih ramah, je savoljo toliko

prelite kervi takó oflabel, de vezh ni mogel na nogah stati; on pade na semljjo pod tesho grosniga krisha. Pa Jezusovi nevsmiljeni sovrashniki mu ne pervóshijo ne pokoja ne odloga, in ga na tleh leshézhiga nevsmiljeno bijejo in s nogami sujejo. Nedolshni Jezus pa vse to voljno preterpi savoljo nashih grehov.

M o l i t e v .

O ljubesnjivi Jezus! tésha mojih velíkih pregréh in hudobij te je pod krishem vergla, sa moje ostúdnosti tóliko terpish. Vsmili se me, o Jezus! in daj mi ponishno in poterpeshljivo serzé, de bom svojo veliko nevrédnost prav sposnál, in de bom v duhu pokore vse s voljo prestal, karkoli mi ti teshavniga poshljesb.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zheshestva si Marija.

IV. Shtazion.

Jesuf frezha svojo shalostno
mater.

Gospod Jesuf Kristuf! i. t. d.

Premishljevanje.

Shalostno je bilo vidi, kadar je shalostna mati Marija svojega ljubesnjiviga Sina vidiла teshki krish nesti. Grosovitna je mogla biti shalost Jésusova, kadar je v svojim nar vezhim sanizhevanji in terpljenji svojo sveto mater frezhal, ktera je savoljo terpljenja svojega preljubesnjiviga Sina, tako grenko shalost in bolezhino v svojim serzu obzhutila, kakor bi jo bil ojster mezh presunil.

Molitev.

O moj Jesuf! ko bi jeft tvojo preljubesnjivo mater Marijo takó preserzno ljubil, kakor jo ti ljubish, in kakor

Marija tebe ljubi, potlej bi prav obzhutil tvojo in njeno nejsrežhno shalost in britkoš. Pa greh je moje serzé takó popazhil, de ne obzhutim, kar sta vidva obzhutila, kadar sta se na kervavi poti proti kalvarii frézhala. Ali ti, o Jesuf! vidish in posnash mojo slabost, de bres tebe nizh dobriga storiti ne morem; pomagaj mi na pravo pot, in daj mi resnizhno shalost zhes moje grehe, ker obljudim sanaprej nikoli vezh te ne shaliti. O shalosna mati Marija! prósi sa me Jezusa, de mi da gnado, nikdar vezh ponoviti njegove in tvoje shalosti s kakoshnim graham.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija.

V. „Shtazion.

Simon is Zirene pomaga

Jesusu krish nesti.

Gospod Jesuf Kristus! i. t. d.

Premis hlijevanje.

Jesuf je svoj krish voljno nésil,
 in takó oslabel, de pod njim pade;
 vender se je spet vsdignil, in ga na-
 prej nésil, pa kmalo je spet takó osla-
 bel, de ga ni mogel nizh vezh nesti.
 Judje so persílili „Simona is Zirene“,
 de je mogel pomagati Jesufu krish nesti,
 Judje so permorali „Simona“ Jesufu po-
 magati krish nesti, ne is vsmiljenja,
 ampak le sa té, ker so se bali, de bi
 jim Jesuf na poti ne bil vmerl, de bi
 ga potim ne bili mogli vezh martrati.
O grosovítno nevsmiljenje!

Molitev.

O moj Jesuf! tudi jest sim poklizan
 sa teboj krish nositi, in zhe ga ne bom
 poterpeshljivo nosil, ne bom sa teboj
 v nebesa prishel; pa oh! kakó bojim
 ino branim se smiraj krishev in teshav,
 in kadar se jih she vezh obraniti ne
 morem, jih le s nevoljo in s nepoter-
 shlivostjo prenasham. O Jesuf! daj mi
 gnado, de bom sanaprej terpljenje bolj
 ljubil, de se nobeniga krisha ne bom
 vezh takó bal in branil, ampak de ga
 bom vselej voljnó sa teboj nésil. Daj
 mi prav sposnati o Jesuf! de vezh ko
 bom tukej s voljo poterpel, vezhi bo
 moje plazhilo v nebefshkim kraljestvu.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zheshtena si Marija.

VI. Shtazion.

Verónika podá Jesuſu pótni pert.

Gospod Jesuſ Kristuſ! i. t. d.

Premiſhljevanje.

Verónika, bogabojezha duſha vſmiljeniga ſerzá, je vidila Jeſuſa vſiga potniga in kervaviga, in is vſmiljenja mu je ſvoj pótni pert podala, in Jeſuſ ji je prezej ljubesnjivo plazhal sa njenο dobroto, ker ji je podobø ſvojiga preſvétiga oblizhja v njenim pertu vtisnjeno sapuſtil. O ſrežna Verónika, ker je ſa ſvojo poſtreshbo tako plazhilo prejela.

M o l i t e v.

O nedolshni Jeſuſ! kralj vezhne zhaſti, vtisni tudi v moje ſerzé, in v moj ſpomin preſveto podobø ſvojiga kervaviga oblizhja, in ſvoje ſternjem kro-

nane glave; de bom védno na tvoje
britko terpljenje mislil, de bom v
skushnjavah tvojo kervavo podobo pred
ozhmi imel. V vših skushnjavah in
nevarnostih bom na tvoje sveto ker-
vavo oblizhje se spomnil, o Jesuf! de
se bom bal te kdaj s greham rasshaliti.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zheshena si Marija.

VII. Shtazion.

Jesuf drugizh pod krishem
pade.

Gospod Jesuf Kristus! i. t. d.

Premishljevanje.

Jesuf ves ranjen in smartram spet
pade pod teshkim krishem na tla, in
leshi s svojim svetim oblizhjem na sem-
iji, in vender nevsmiljeni judovski ra-
beljni nimajo s njim vsmiljenja, ampak

grosno ga sujejo in pahájo. Jesuf všiga-mogozbni Bog leší na tleh ves sani-zheván, ves savershen, pohojen in s nogami suvan. Grosa me preletí, kadar to premishljujem, ker se moram spom-niti, de nashi grehi so nedolshniga Jesusa tako nevsmiljeno na tla poderli. Takó dela s Jesusam she sdaj však hu-dobin terdovraten greshnik.

M o l i t e v.

O Jesuf, moj dobrotljivi odreshe-nik! varuj me pred terdovratnostjo, ker vém, de to je nar vezhi nesrezha. Daj mi prav sposnati, kakó grosno ne-varn je stan greshnika, kteri v tvoji gnadi ne shiví, kteri tvojo sveto gnado premishljeno sametava. Daj mi gnado o Jesuf! de tvoje sveto terpljenje ne bo nad menoj sgubljeno; daj mi po-nishno in spokorno serzé, de bom prav sposnál in se sgréval vših grebov; de bom vse sanizhevanje voljno prestal,

de le tvojo nebeshko zhaſt v nebesih
dofeshem.

Vſmili ſe me i. t. d.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

VIII. Shtazion.

Jesuſ troſhta Jeruſalemſke
ſhené.

Gospod! Jesuſ Kriſtuſ! i. t. d.

Premiſhljevanje.

Per vſim svojim neisrežhenim ter-
pljenji ni hotel Jesuſ imeti nobeniga
troſhta, ni ifkal nobene pomozhi. Sato
je Jeruſalemſkim ſhenam rekel, ktere
ſo ſa njim ſhle, jokale in ga milovale:
„Ne jokajte zhes me, ampak jokajte
ſame zhes ſe, in' zhes svoje otroke.“
Tudi nam je treba jokati zhes naſhe
hudobne pregrehe, in jih is ferza ob-

shalovati. Objokujmo tedaj svoje hudobije, ker Jесuš ni nobena rezh takó prijetna, in takó potrebna, kakor solsé, ktere is resnizhne ferzhne shalosti, nad grehi pridejo.

M o l i t e v.

O vsmiljeni Jесuš! daj mi sgrévanо ponishno ferzé, de bom spokorne solsé tozhil zhes storjene pregréhe, de bom v grenkosti svojiga ferzá vse svoje léta pred teboj premislil, in sposnal, de le greh je tebi tóliko terpljenja napravil. O Jесuš! obljudim ti skerbno sanaprej varovati se greha in vse gréshne perloshnosti, de ne bom kdaj jokal, in kervavih sols tozhil savoljo hudobíj v peklenškim bresnu, pa preposno. Osri se na me, o vsmiljeni Jесuš! kakor si se na Jerusalemske shené oserl, in potrdi me s svojo svéto gnado, de ti védno svest ostanem.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zheshena si Marija.

IX. Shtazion.

Jesus tretjizh pod krishem
pade.

Gospod Jesus Kristus! i. t. d.

Premishljevanje.

Jesus spét omaga pod veliko tesho teshkiga krisha, in tretjizh na semljo pade. O koliko grosnih bolezhín je Jesus prestal per vsakim padzu! Globoko se je njegova ternjeva krona v njegovo sveto glavo safadila; vse rane so se ponovile, obilno je tekla Jesusova presveta kri, kadar je na terdo kamnje padel. Nevsmiljeno so ga potém hudojni Judje na tleh tolkli, suvali in paháli, dokler ni s veliko tesho spet vstál. Strah naš mora biti, kadar premislimo na tleh leshézhiga Jezusa; ker sposnati moremo, de le nashi pogosti padzi v greh so urshoh, de Jesus tólikokrat pod grosovitno tesho svojiga krisha pade.

O Jesuf! s shalostnim serzam padem
 ves sgrevan k tvojim nogam, in te
 ponishno prosim, odpústi mi vse moje
 grehe, in obvaruj me pred strashno
 dushno slepoto, pred terdovratnostjo, de
 neham greshiti, predin she sadnjo
 gnado savershem, po kteri ne bo no-
 bene vezh! de te resnizhno iskatí sa-
 zhnem, dokler se she dash najti, de
 ne bom is tvojih ust tistiga strashniga
 glasú slishal: „Jest te ne posnam.“

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zheshe na si Marija.

X. Shtazion.

Jesufa slézhejo in mu grenki
 shelzh piti dajo.

Premishljenje.

Kadar so nevsmiljeni Judé Jesufa
 perpeljali na kraj mertvashkih glav, so
 oblažila is njega potegnili, de je nag

med njimi stal, in grenkiga shelzha mu piti dajo. Nedolshno Jesuovo truplo je bilo od nevsmiljeniga gajshlanja vse kervavo, njegove oblazhila so se na kervave rane persushile, sato so bile vse Jesuove rane ponovljene, kadar so Judje oblazhila is njega fiergali. O kako grosno framoto in kolike bolezchine je takrat Jesus terpel! O kako strashno shtrafingo je takrat Jesus terpel sa vse tiste, kteri pohujshljive oblazhila nosijo, in v nezhistosti, v nesmernosti in poshreshnosti shivé. Varovati in pa skerbno varovati se nam je treba takih grehov, kteri so Jesusu tolike bolezchine napravili.

M o l i t e v.

O moj Jesus! ti sam naš uzhish, de Bog le ponishnim svoje gnade deli, napuhnjenim pa se soperstavi, in de nezhistniki in nesmerniki ne bodo jebali nebeshkiga kraljestva; perferzhno te tedaj prosim, daj mi zhisto in

ponishno serzé, de se bom vši nizbémarnosti odpovédal, nad ktero se peklenška hudoba s velikim veseljem pase; in pomagaj mi, de bom vedno sam sebe satajevál in premagvál, de pridem v tvoje vezhno nebeskó kraljestvo.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zheshena si Marija.

XI. Shtazion.

Jesusa na krish perbijejo.

Gospod Jesus Kristus! i. t. d.

Premisljevanje.

Kdo samore sapopasti neisrezhene bolezhíne, ktere je Jesus mogel prestati takrat, ko so ga nevsmiljeni Judovshki rabeljini s sheblji na krish perbijali. Njegovo sveto truplo je she pred bilo vše kervavo, rastepéno in ranjeno, de ni bilo sdraviga uda na

zelim truplu. Hudobni Judje sdaj Je-susa popadejo, na krish ga snak ver-vershejo, s vlo mozhjó raspnejo nje-gove svéte roké in nogé, de shile in kite po njem pokajo, in ga na krish perbijajo, de vsak vdariz po vsih udih obzhuti. **O Jesuf!** nashi grehi so tisti sheblji, kteri so tvoje svete roké in nogé na krish perbijali; sposnamo de mi smo urshoh vsih tvojih grosnih bolezhin.

M o l i t e v.

Shal mi je o Jesuf! de sim takó hudebno ravnál, in te tako nevsmiljeno martral. O daj mi svojo svéto gnado, ponishno te prosim, de ti bom sanaprej s bogabojezhim shivljenjem in s lepimi zhednostmi toliko veselje storil, kolikor sim te pred s pregreshnim sadershanjem rasshalil. O Jesuf! daj mi mozh vselej to storiti, kar je tvoja sv. volja, de se s teboj v nebésih vekomej sklenem.

Vsmili se me i. t. d.

Ozbe nash. Zheshena si Marija.

XIII. Shtazion.

Jesuf vmerje na krishi.

Gospod Jesuf Kristus! i. t. d.

Premishljevanje.

Ljubesnjivi Jesuf! nedolshno jagnje, visí sdaj na krishi vef rastepen in nag, takó, de se vse njegove rane vidijo, ki jih je is ljubesni do nas prejél. V grosovitnih in neisrezhenih bolezhinah je Jesuf na krishi visel, in v svoji smertni britkosti móli sa svoje sovrashnike, in profi nebeshkiga Ozheta, de bi jim tega sa greh ne sarajtal. Jesuf she na krishi désnimu rasbojniku obljubi nebeshko kraljestvo, ker se je spokoril. Kakó poterpeshljivo visí Jesuf na krishi, in milo gleda svojo ljubo mater Marijo, ktero je svojimu prijatlu Janesu isrozhil. Na krishi Jesuf vso telésono mozh ljubi, ker je bil vef ranjen in rastepen, serzé mu je bilo

prebođeno, sató nagné svojo svéto glavo v snamnje svoje pokorštine do nebeskiga Ozhetja, in na kríshi vmerje. O neskonzhna je Jesušova ljubesin do naf.

M o l i t e v.

O vsmiljeni Jesuf! ponishno te prosim, osri se is krisha na me vbosiga greshnika; isrózhi me tudi svoji ljubesnjivi materi Marii, de mi ona sprosi gnado in pomozh vše obljube na tanko spolniti, ker terdno sim obljubil nizh vezh ne greha delati, ker sposnam, koliko bolezhní je greh tebi o Jesuf! napravil. Tebi hozhem biti sanaprej sveſt, tebi hozhem shivéti in tebi vmereti.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zheſhena ſi Marija.

XIII. Shtazion.

Jesusa is krisha snamejo, in
ga v narozhje njegove sha-
loftne matere poloshijo.

Gospod Jesuf Kristus! i. t. d.

Premishljevanje.

Jesusova mati Marija sedí pod kervavim krishem v morje grosne shalosti in britkosti vtopljena, in dershi v narozhji svojiga ranjeniga mertviga Jesusa; ojster mezh neisrezhene shalosti ji ferze predere. Vse te grosne Mariine shalosti je spet le nash gréh urshoh. Nashi grehi so ga na krish perbili, in ga vmorili.

Nashi grehi so nedolshne boshje matere ferze prebodli. Marija nedolshna mati ni nikoli nobeniga greba storila, vender tako milo joka in shaluje zhes Jesusovo smert; koliko bi she le mi imeli zhes grehe shalovati in jokati,

ker smo s grehi nedolshnimu Jesufu
tóliko terpljenja napravili.

M o l i t e v.

O Marija, dobrotljiva pomozhniza!
prosi sa me vsmiljeniga Jesusa, de mi
resnizhno sgrevano serzé da, de bom
vse svoje budobije vedno v serzu obsha-
lovál in objokval. O presveta deviza!
Iprosi mi gnado, de ne bom nikdar
vezh Jesusa s grehi krishal, temuzh
de ga bom s svestim spolnovanjem vseh
njegovih sapoved zhaftil in hvalil.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zheshtena si Marija.

XIV. Shtazion.

**Jesuovo truplo v grob polo-
shijo.**

Gospod Jesuf Kristus! i. t. d.

Premishljevanje.

Dobri, pravizhni moshjé Jesuovo mertvo truplo poloshé v ptuj grob. On boshji Sin, kteri v svojim shivljenji ni imel kam svoje trudne glave polosbiti, tudi ni imel svojiga groba na svetu, ker ni bil od tega svetá. Dobrotljivi v grobu leshezhi Svelizhar! poloshi se tudi v nashe serza, kakor si bil v grob poloshen, in v nashih serzih pozhivaj. Ostani vselej v nashib serzih s svojo sveto gnado in ljubesnijo.

M o l i t e v.

O moj Jesuf! vtisni svoje britko terpljenje tako globoko v moje serzé, de ga bom védno premishljevál, in de

bom is tega premisljevanja smiram bolj sposnal, kako hudobin je greh, ker si savoljo grehov toliko terpeti mogel. Dodeli mi gnado, o Jesuf! de bo moja duša v sadnji uri s teboj sklenjena, s tvojim presvetim reshnim telefam previdena, is tega svetá se ložbila. O moj Jesuf! tvoj hozbem biti shiv in mertev.

Vsmili se me i. t. d.

Ozhe nash. Zhefshena si Marija.

H v a l a.

O dobrotljivi nebeski Ozhe! sahvalimo te sa neskonzhno dobroto in milosti, de si svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa k nashimu odreshenju na svét poslal. Skosi petére Jezusove rane te prósimo, o sveti Ozhe! daj nam gnado Jezusovo sveto terpljenje na tem svétu vselej vredno zhaſiti, in sad njegove grenke smerti v nebesih vékomej vshivati. Po ravno tistimu Jezusu Kri-

stušu Gospodu nashim, kteri s teboj
shivi in kraljuje v edinosti svetiga
Duga Bog od vekomej do vekomej.
Amen.

Litanije.

Od Kristusoviga terpljenja.

Gospod, vsmili se naš!

Kriste, vsmili se naš!

Gospod, vsmili se naš!

Kriste, slíshi naš!

Kriste, vslíshi naš!

Bog, Ozhe nebeski,

Bog Sin, odreshenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojiza, en sam Bog,

Jesuf, sa trideset srebernikov
prodan,

Jesuf, v svojih nar vezhih britko-
stih na oljski gori popolnoma
v voljo bosho vdan,

} vsmili se naš!

Jesus, na oljski gori v britkosti
 kervaviga potu od angelja
 poterjen,
 Jesus, od Judesha s kushevanjem
 isdan,
 Jesus, od Judov kakor rasbojnik
 vjet ino svesan,
 Jesus, od svojih uzhenzov sapu-
 shen,
 Jesus, pred Anasa in Kajfesha pel-
 jan, in tamkej saframovan,
 Jesus, od hlapza sa uho vdarjen,
 Jesus, od sgol krivih prizn toshen,
 Jesus, po krivizi k smerti obsojen,
 Jesus, v obras pljuvan in s pesmi
 bit,
 Jesus, od svojiga uzhenza trikrat
 satajen,
 Jesus, svesan Pilatushu isdan,
 Jesus, od Herodesha saframovan,
 Jesus, hudobnimu rasbojniku in
 vbijavzu nasaj postavljen,
 Jesus, nevsmiljeno gajshlan,
 Jesus, s rudezhim plajshem ogern-
 jen,

Jesuf, s ternjem kronan in s ter-
 stam po glavi tolzhen,
 Jesuf, od Judov s velikim vpit-
 jem k smerti krisha pogirvan,
 Jesuf, od Pilatusha Judam isdán,
 in k strashni smerti obsojen,
 Jesuf, s teshkim krishem oblo-
 shen, in nevsmiljeno k smerti
 vlézen,
 Jesuf, vfiga oblazhila obropan in
 s sheblji na krish perbit,
 Jesuf, ki si vfredi dveh rasboj-
 nikov na krishi raspét visel,
 Jesuf, ki si na krishi sa svoje
 sovrašnike molil,
 Jesuf, ki si spokornimu rasbojniku
 ráj objubil,
 Jesuf, ki si svojo shalostno Mater
 Marijo sv. Janesu, in njega
 svoji Materi perporozhil,
 Jesuf, ki si bil na krishi od svo-
 jiga nebeshkiga Ozhéta sa-
 pushen,
 Jesuf, ki si bil v svoji sheji na
 krishi, s shelzhem in jésiham
 napajan,

v f m i l i f e n a f !

Jesuf, ki si na krishi vše, kar je
bilo k nashimu odreshenju po-
trebno, dopernésel,

Jesuf, ki si na krishi svojo dusho
v roké svojiga nebeshkiga
Ozhéta srozhil,

Jesuf, ki si bil s fulizo prebodèn

Jesuf, ki si savolj nashih grehov
vše to terpel,

Jesuf, ki rane nashih dush s svo-
jimi kervavimi ranami sazé-
lish,

Bódi nam milostiv, persanesi nam, o
Jesuf!

Bódi nam milostiv, vslishi naš, o Jesuf!

Od vfiga hudiga na dushi in télisu,
Od vfiga greha, savolj kteriga fi
toliko terpel,

Od obupljivosti in nejevolje v kri-
shih in terpljenji,

Od jese in sovrashtva do tistih, ki
nam hudo storé,

Od preveliziga strahu pred ter-
pljenjem in pred smertjo,

Od vezhne smerti,

vñili se naš!

réši naš, o Jesuf!

Skos svoje nevsmiljeno gajshlanje }
 in kronanje,
 Skos svojo shalost in sapushenje }
 na krishi,
 Skos svojo grosovitno martro in }
 smert,
 V dan sodbe,

rešhi naš, o Jесuš!

Mi v bogi greshniki, prosimo te, vslifi-
shi naš!

De nam sanešesh po svoji nesmr̄ni }
 milosti,
 De nam vše našhe grehe odpuštiš }
 savoljo svojiga neskonzhniga
 saflushenja,
 De naš po premishljevanji tvojiga }
 terpljenja k pravi pokori per- }
 peljesh,
 De naš v teshavah in terpljenji s }
 sgledam tvojiga terpljenja v }
 poterpeshljivosti poterdiš,
 De bi tudi mi svoje meso s shel- }
 jami in grehi vred kríshali,
 De bi po tvoji britki smerti vezhno }
 shivljenje dosegli,

prosim te, vslifiši naš!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
Ijesh; sanesi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
Ijesh; vslisbi naš, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
Ijesh; vsmili se naš, o Jesuf!

Kriste, slishi naš!

Kriste, vslisbi naš!

M o l i m o.

O Jesuf! ki si s svojim terpljenjem
in s svojo smertjo svét odreshil, in nam
nar lepshi sgled sapustil, kakó se nam
je v terpljenji in ob smertni uri sader-
shati; dodéli nam gnado, de tvoj nauk
in sgled vedno pred ozbmi imamo, se
na tanko po njem ravnamo, in se s
tem zhaftitiga sadú tvojiga odreshenja
obilno vdeléshimo; kteri s Ozhetam
in sv. Duham enaki Bog shivish in
kraljujesh vekomej. Amen.

Premišhljevanje

Jesušoviga terpljenja na oljški
gôri.

1. „Moja duša je shalostna do smerti; ostanite tukoj in zhuje s menoj,“ je djal Jesuš svojim užhenzam na oljški gori.

M o l i t e v.

Takrat, ko je ura pishla, dokonzhati delo zkloveshkiga odreshenja, si hotel, o Jesuš! svoje terpljenje v vertu Gezemani s tem sazheti, de si svoje prihodne martre tako shivó pred ozhi si postavil, de si jel po svoji zhloveshbki natori trepetati, shalovati in milo sdihovati: „Moja duša je shalostna do smerti.“ Daj mi gnado po saflushenji tvoje grenke britkosti, v kteri si na oljški gori bil, de ob zhasu shalosti in otôshnosti na te, svojiga Gospoda, pogledam, svoje terpljenje sklepam s

tvojim terpljenjem in ga is ljubesni do tebe voljno nosim, ter se spomnim, de bom takrat mozhen, kadar savolj tebe oslabim, in kdaj toliko tvojiga veselja v nebésih deléshen, kolikor sim sdaj tebi v terpljenji na semlji podoben. Amen.

Ozhe nash. Zheshena si Marija, sa gnado notrajniga miru ob zhasu britkosti.

2. „In je na kolena padel, in molil rekozh: Moj Ozhe! ako je mogozhe, vsemi ta kelik od mene, vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi.“

M o l i t e v.

Savoljo nashih grehov, ki si jih na se vsel, si nési upal, o Jesuf! v svojih budih teshavah svojih ozhi nakvishko povsdigniti, temuzh is svéte zhaſti do rasshaljeniga nebefhkiga Ozheta se na semljo vershesf, in takó

ponishan mu potóshish, ves v njegovo voljo vdán, v molitvi svojo grosovítno britkost, rekozh: „Moj Ozhe! ako je mogozhe, vsemi ta kelih od mene; vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi.“ Sgled si mi s tem dal, de naj tudi jest v terpljenji molim; daj mi pa po saflushenji te tvoje gorézhe molitve gnado, de tvoj sgled posnémam, v' nadlógi in stiski vselej s molitvijo k Bogu perbeshím, svojo revo njemu potoshim in ga, mi jo odvseti, le s tem perstavkam prosim, ako je to k zhaſti tvojiga imena in k mojimu vezbnimu svelizhanju. Saj se spôdobi in je prav, de se stvar stvarniku podvershe, in de se otrok svojimu nar boljshimu Ozhetu popolnoma isrozhi, ki ga ljubi in nar bolji vé, zhelnizhke njegove dushe tudi po valézhim morji frezhno na breg perpeljati; in njegovo kratko terpljenje v vezhno veselje spremeniti. Amen.

Ozhe nash. Zhe shena si Marija, sa gnado dobre molitve.

3. „In ko' so ga smertne teshave obshle, je preferzhnishi molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekozhe na semljo. Tedaj se mu je angelj s nebēs prikasal, in ga pokrepzhāl.“

M o l i t e v.

V vertu Gezemani je bila tvoja dušha, o Jesuf! s toliko britkostjo opadena, de ti je kervavi pot is vseh shiliz tvojiga svetiga telēsa na tla kapljāl, — in pod smertnimi teshavami si takó medlil, de te je mogel angelj s nebes priti pokrepzhat. Savolj tih tvojih tōlizih teshav te serzhno milujem, in po njih velikim susluzenji te tvoje pomozhi prosim, de se bom v tem shivljenji, kjer je všakdanja skušnjava in vedna vojska, grehu silo, tudi do kervi, zhe je treba,

vstavljal, in de ob smertni uri, pod
brambo tistiga Angelja, ki je tebe
pokrepzhal in potolashil, s mozhjo
tiste drage kervi, ki si jo na oljski
gori prelil, sadnji bôj frezhno dosto-
jim, in krono nevmerjozhnosti dose-
shem. Amen.

**Ozhe nash. Zhejhena si Marija, sa
gnado frezhne smerti.**

**Molitev Jesusovemu terpljenju
na zhaft.**

O moj vsmiljeni Jesuf! is zeliga
serzá te sahvalim sa vse tvoje groso-
vitno terpljenje, ktero si sa me pre-
stal, de si me od vezhniga pogubljenja
odreshil. **Neisrezheno veliko** si sa
me prestal sgolj is ljubesni do mene
in do vših ljudí. **Strah** in stramota
me obide, kadar pomislim, kako malo
jest storim is ljubesni do tebe. Kadar
premislijujem tvoje britko terpljenje,
in tvojo grenko smert na krishi,

Jesus! ktero si savoljo nashih grehov prestal, se mi greh takó hudobin sdi, de ne mislim nikoli vezh ga storiti. Pa kmalo spet posabim na storjeno oblubo; premalo premishljujem tvoje sveto terpljenje, in kmalo spet greshim. O ljubesnjivi Jesus! vtisni v moje serzé tvoje britko terpljenje takó globoko, de ga bom vedno premishljeval, in de bom is tega premishljevanja smeraj bolj in bolj sposnál, kakó hudobin je greh, ker si toliko savoljo nashih grehov terpéti mogel. Daj mi gnado, ljubi Jesus! de bom sklepe, ktere per premishljevanji tvojiga sv. terpljenja storim, vselej tudi v djanji spolnil, de bom tudi jest tistiga dobizhka deleshen, kteriga so vselej bogabojezhe dushe is andohtljiviga premishljevanja tvojiga svetiga terpljenja [sadobile. Amen.

Molitev v Adventu.

O kakó frezhni smo, de je oblju-bljeni Odreshenik svetá Jesus Kristus

na svét prisbel, naš od greha in od vezhniga pogubljenja odreshit. O dobrotljivi nebeshki Ozhe! daj nam spomin tistiga zhaza tako obhajati, de bodo v naših serzih sheljé po Jezusu vedno bolj gorézhe, in de se bomo sa prasnik njegoviga rojstva s pokoro in s poboljšanjem vrédno perpravili. To nam dodéli nebeshki Ozhe! po Jezusu Kristusu, svojim ljubesnjivim Sinu in Gospodu nashim. Amen.

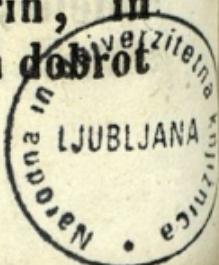
Molitev o Boshizhi.

O dobrotljivi vsmiljeni Jezus Kristus, naš Gospod! Ko bi mi angeljske jesike iméli, te vender nésmo nikoli v stanu sadosti hvaliti in zhaštiti sa to neskonzhno nesapopadljivo dobroto, ktero si nam sgolj is milosti storil, de si se naš vsmilil, se takó globoko ponishal, de si nebéša sapustil, zhloveshko natoro na se vsel, in nam gnado dodélil, de Bogá smémo s saupanjem Ozheta imenvati. Ti nebeshka luh

si vše ljudí rasvetlil, in jim ozhi odperl. Ti, o Jesuf! si nam osnanil in naš uzhil nebeshkiga Ozhetu prav posnati, kteri vše ljudí ljubi kakor svoje otroke, kterimu je pokorshina prijetna, kteri naš vše v svoje vezhno kraljestvo k sebi dobiti sheli. Sa tóliko ljubesin o Jesuf! obljbimo danš tebe vselej zhes vše ljubiti, po tvojih svetih poveljih svesto shiveti, in ti vedno hvalo prepévati. Amen.

Molitev ob novim létu.

Dozhakal sim spét noviga léta; minilo je staro léto; ne bo ga nikoli vezh. Zhe premislim svoje poprejshne léta, moram sposnati, de sim bres shtevila dobrot prejél od tebe, dobrotljivi nebeshki Ozhe! Pa sa vše te dobrote sim bil nehvaleshin. Namesti de bi bil tebe hvalil in zhaštيل, ter prejete dobrote po tvoji volji vshival, sim bil hudobin, nesmérin, in pregréshin, de sim se takó tvojih dobrot

nevredniga storil. Sram me je, de sim te pretezheno léto tolkokrat ras-shalil. Shal mi je, de sim se tebi dobrotljivimu Ozhetu tolkokrat saméril. Odpusti mi vse pregrehe in persanési mi, ponishno te prosim, kakor ozhe persane se svojimu otroku. S novim létam obljudim novo shivljenje sazhéti. Od sdaj sanaprej bom svesto skerbel vših grehov se varovati, in si bom persadeval, pravizhno in svéto shiveti. Daj mi gnado, de to obljubo vselej svesto spolnim, in se tvoje prijasnosti vredniga storim. Amen.

Molitev sa véliko nedéljo.

O dobrotljivi Svelizhar Jesuf Kristus! pred trémi dnémi so te tvoji sovrashniki k smerti obsodili, in te nakrishi vmorili, ker si v strashnih bolezbinah sklenil svoje shivljenje. Dans pa si zhaftitljiv sam is svoje mozhi is groba vstal, in sdaj shivish, de vezh ne vmerjesh. Oshivi tudi moje ferzé;

daj mi obzhutiti veselje danashniga prasnika, veselje tvojiga zhaftitljiviga od smerti vstajenja; ker to je gotova saftava, de tudi mi bomo vsi od smerti vstali, in po tem nikoli vezh ne vmerli. Terdno in nepremakljivo verujem v tvojo besedo; terdno upam, de bom tudi jest od smerti vstal, in potem sreznho vekomej shivel. Tebe zhes vse ljubim, dobrotljivi Svelizhar! v tvoji ljubesni shelim do konza stanoviten ostati. Amen.

Molitev sa prasnik Kristusoviga vnebóhada.

Dodeli nam, proximo te, vfigamogozhni Bog! de bomo, kteři verujemo, de je tvoj edinorojeni Sin, nash Odreshenik, danashni dan v nebesa shel, tudi s svojim duham v nebesih stanovali. Amen.

Molitev o Binkushtih.

O Bog! kteri si danashni dan seiza vernalih s lumbjo sv. Duba ras-

svétlil in poduzhil, daj nam s pomozhjo ravno tega Duha, kar je prav, misliti in ljubiti, in se vselej njegoviga trošta rasveseliti. Po Kristusa Gospodu nashim. Amen.

Molitev v prasnik sv. Trojize.

Vifoko zhaftena presvéta Trojíza! jest tvoja slaba stvar, vbogi greshnik, te hvalim in zhaštím is zéliga serzá in is zele mozhí; in terdno vérujem v serzu, in sposnam s ustmi, de ti o kralj nebés in semlje, Bog Ozhe, Bog Sin, Bog sv. Duh, tri persone v enim samim bitji, si pravi, sbivi, vfigamogozhni, vezhni Bog. O kako frezbin sim, ker, desiravno sim prah in pepél, vender smem s svojim Bogam govoriti, in ga imenovati svojiga Ozheta. Sahvalim te dobrotljivi nebeski Ozhe! de si me vstvaril, de si mi dal nevmerjozho dusho, naménjeno s teboj se v nebésih vekomej veseliti. Sahvalim te dobrotljivi Odreshenik,

Jesuš Kristuš! de si naš s grosnim terpljenjem in sgrenko smertjo na krishi odréshil od vezhniga pogubljenja, naš spravil s nebeshkim Ozhetam, in nam nebesa odperl. Sahvalim te o troštar sveti Duh! sa vse gnade, ktere si mi od perviga shivljenja noter do sdaj dodélil. O presveta Trojiza! daj mi gnado, de bom vse tvoje darove vselej takó obrazhal, kakor je tebi dopadljivo. Amen.

Molitev na sv. rěšhniga Telésa dan.

Vfigamogozhni vézhni Bog! tvoja sveta zerkev zhaſti danſ s velikim veseljem véliki prasnik presvéte ſkrivnosti Teléſa in kerví Jezuſa Kristuſa, ktéro je svezher pred svojim terpljenjem v vezhni ſpomin svoje neskonzhne ljubesni, in v jed in pomozh naſhih duſh poſtavil. Vezhna hvala in zhaſti bodi moj Svelizhar! Tvoji ljubesni ſhe ni bilo ſadosti, de si naš s svojo

smertjo na krishi odreshil; hotel si tudi vezhin ofer v svoji zerkvi sapustiti, in med nami saréš v „Sakramantu sv. rešniga Telésa prebivati. Daj nam to sveto skrivnost tvojega telesa in tvoje kervi tako zhaftiti, de bomo svelizhanskiga sadú tvoje smerti vrédni in deleshni. Amen.

Molitev ob zerkvénim shegnanji.

Nebésbki Ozhe! dans se pred teboj sberemo, de te spodobno sahválimo, de si to zerkev k svoji zhafti in k svoji slushbi posvétil. Sdaj je hisha boshja, kjer posebno v nji prebivasb. Vérujemo terdno, de si ti povsod prizhejozh, de nobeniga posébniga stanovanja, nobene posebne hishe ne potrebujesh; pa mi jo potrebujemo, kjer se vkupej s — hajamo tebe zhaftit in molit. Vslishi o Gospod! nashe molitve, ktere mi k tebi is te boshje hishe poshiljamo. Daj nam rasti v

véri, v upanji in v ljubésni do tebe
in do blishnjiga, de bomo po obisko-
vanji te boshje hishe smiraj boljši,
brumniši, svetejši. Amen.

Molitev ob kvatrah.

Nash dobrotljivi Svelizhar! tvoja
sv. zerkev je ob shtirih zhafih léta
ozhitne molitve in poste napravila, de
vérni posebno ob tih dnéh, ker se ma-
shniki posvezhujejo, tvojo milost pro-
sijo, de svoji zerkvi brumne in svete
mashnike dodelish. Bodi sahvaljen
dobrotljivi Svelizhar, de nam vedno
mashnike poshiljash, in njim gnado in
oblaft dodeljujesh, de nam obilno bosh-
jo besédo osnanujejo, nam grehe od-
pushhajo, in nam svete „Sakramente
delijo; de nas vodijo po poti vezhniga
shivljenja, in nam v vezhno frezho
pomagajo. Po Jezusu Kristusu Gospodu
nashim. Amen.

Lavretanske Litaniye.

Gospod, vsmili se naš!

Kriste, vsmili se naš!

Gospod, vsmili se naš!

Kriste, slishi naš!

Kriste, vslishi naš!

Ozhe nebeshki, vsligamogozhni
Bog,

Sin, vsga svetá réshni Bog,

Sveti Duh, resnizhni Bog,

Sveta Trojíza, en fami Bog,

Sveta Marija,

Sveta mati boshja,

Sveta devíz deviza,

Mati Kristusova,

Mati milosti boshje,

Mati prezhista,

Mati bres madesha,

Mati nedolshna,

Mati presveta,

Mati ljubesnjiva,

vsmili se naš!

sa naš Bogá prósí!

Mati prezbudna,
 Mati nashiga slavnika,
 Mati nashiga odreshenika,
 Deviza modra,
 Deviza zhasitljiva,
 Deviza hvale vredna,
 Deviza mogózhna,
 Deviza vsmiljena,
 Deviza vérna,
 Podoba pravize,
 Sedesh modrosti boshje,
 Sazhétik nashiga veselja,
 Posóda duhovna,
 Posóda zhashti vredna,
 Posóda vse svetosti,
 Skrivnostna rosha,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosténi,
 Hisha slata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeskhe,
 Sgodnja daniza,
 Sdravje bolníkov,
 Perbeshalishhe greshnikov,
 Tróštariza shalošnih,

sa naš Bogá prósi!

Pomozh kristjanov,
 Kraljiza Angeljev,
 Kraljiza ozhakov,
 Kraljiza prerókov,
 Kraljiza aposteljnov,
 Kraljiza marternikov,
 Kraljiza sposnovavzov,
 Kraljiza deviz,
 Kraljiza vših svetnikov,

} sa naš Bogá prósi!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjemljesh; sanéši nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjemljesh; vslíshi naš, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjemljesh; vsmili se naš, o Gospod!

Kriste, slíshi naš!

Kriste, vslíshi naš!

Ozhe naš i. t. d. Zheshena si.
 Marija, i. t. d.

Molitve.

Kruh s nebés si jim dodélil,
 Kteri ima vso sladkošt v sebi.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prezbu-dnim „Sakramantu i. t. d.

K. sv. devizi Marii.

Pod tvojo pomožb perbeshimo, o sveta boshja porodniza! ne saversi nashih proshenj v nashih potrebah, temuzh reshi naš vselej od vših nevarnosti. **O Zhaſtitljiva in shegnana deviza;** našha gospa; našha fredniza; našha besedniza; našha pomožniza. **S tvojim Šinam naš spravi;** tvojimu Šinu naš perporozbi; tvojimu Šinu naš isrôzhi.

Prosi sa naš sveta boshja porodniza! De bomo vredni obljud Kristusovih.

Molimo.

Dodéli nam, tvojim slushabnikam, prósimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na duši in telésu vshivamoj; in de bomo po zhaſtitih proshnjah pre-

svete Marije vselej devize od sidanje
shalosti rέsheni, in vézhniga veselja
deleshni.

(Od 1. adventne nedélje do boshizha.)

Vsmiljena mati Svelizharjeva, ki
ostanesh vrata nebeshke in sgodnja
daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo,
pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvar-
nika prehudno rodila, deviza pred in
potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust
prejela zheshenje, vsmili se greshni-
kov.

Angelj Gospodov je osnanil Marii,
In je spozhela od svetiga Duha.

Molimo.

Svojo milost, prósimo, Gospod!
v nashe ferza vlij, de ki smo po An-
geljevim osnanenji vzhlovezhenje Kri-
stuša tvojiga Sina sposnali, po njega
terpljenji in krishi zhaštitiljivo vstajenje
doféshemo.

(Od Boshizha do Svezhnize.)

Vsmiljena mati Svelizharjeva, i.
t. d.

Po porodu si deviza zhista ostala;
Prósi sa naš, bosnja porodniza!

Molimo.

Bog! kteři si po rodovitním devi-
shtvu svete Marije zhloveshkimu rodu
dar vezbniga svelizhanja dodélil; daj,
prósimo, de njo sa naš profiti obzhu-
timo, po kteri nam je frezha doshla
prejéti shivljenja sazbétnika, Gospoda
našhiga Jezusa Kristusa Sina tvojiga.

(Od Svezhnize do véliziga zhetertka.)

Bodi zhesheňa, neběs kraljiza,
zhesheňa Angeljev gospá; zhesheňa
korenína, zhesheňa tí, ki si svetu
pravo luh rodila! Bodi posdravljená,
deviza zhaſtíta, mémo vših lepa; bodi
posdravljená, preljubesnjiva, in prósi
sa naš Kristusa!

Naj te hvalimo, deviza presvéta,
Daj nam možh soper sovrashnike tvoje.

Molimo.

Dodéli, milostivi Bog! brambo nashi slabosti, de, ki svete boshje porodnize spomin obhajamo, s pomožjó njenih proshenj od svojih grehov vstanemo.

(Od vélike sabote do 1. nedélje po binkushtih.)

Veséli se, kraljiza nebeshka, aleluja! Ktériga si saflushila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Profi sa naš Bogá, aleluja!

Veséli in radúj se, deviza Marija, aleluja!

Kér je res vstal Gospod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Sina Gospoda nashiga Jezusa Kristusa svét rasvesélil; dodéli, prósimo, de po njegovi materi devízi Marii doséshemo vezhniga shivljenja veselje.

(Od 1. nedélje po binkushtih do 1. adventne nedélje.)

Zheshe na bodi, kraljíza, mati milosti, shivljenje, sladkost, in upanje našhe, bodi zheshe na! K tebi vpijemo sapušheni Evini otrozi; k tebi sdihujemo shaloſtni in objokani v ti dolini sols. Oh, oberní tedaj, naša pomozhniza! svoje milostive ozhi v naſ; in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jezusa, shegnami ſad tvojiga teléſa: o milostiva, o dobrótljiva, o sladka deviza Marija!

Próſi sa naſ, sveta boshja porodniza! De bomo vredni obljub Kristufovih.

Molimo.

Vſigamogozhni, vezhni Bog! ki ſi duſho in teló zhaſtíte devize matere Marije, de bi vredno prebiváliſhe tvojiga ſina biti ſaſluſhila, ſe perpozmožjo ſv. Dubá perpravil, daj, de bomo, ki ſe njeniga ſpomina veselimo,

po njenih milostivih proshnjah od prihodnjih slegov in vezhne smerti rešheni.

K svetimu Joshéfu.

Glejte, svésti in modri hlapiez,
ktériga je postavil Gospod zhes svojo
drushino.

Prósi sa naš, sveti Joshef!

De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prósimo, Gospod! saflushenje shenina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih proshnjah dodeljeno.

Sa vse potrebe.

Ponishno, Gospod! te prósimo, rasvéshi po svoji milosti naših grehov vesí, in obrani po proshnjah svoje isvoljene matere ljube devize Marije in

vsih svojih svetnikov naše svoje flushabnike, naše dobrotnike in naše po-
hishhtvo v vsi svetosti; tudi ozhití vso
našo rodovino in naše prijatle od
hudobe in grehov, in napolni jih s
lépimi zhednostimi; dodeli nam mir in
sdravje, odverni od naš vidne in ne-
vidne sovrashnike, in odsheni vse hude
shelje; daj nam sdravo vreme in dobro
létino, skashi milost našim prijatlam
in neprijatlam, in obváruj to faro s
všimi, kteri v njej prebivajo, kuge,
lakote, vojske, ognja, potresa, po-
vodnji, in dodéli milostivo všim ver-
nim keršhenikam, shívim in mertvim,
v nebefskim kraljestvu vezhno shi-
vljenje, mir in pokoj. Obváruj na-
šiga Papesha (Gregorja), našiga
(Vikshi-) skkofa (Franzishka Ksa-
verja), našiga svetliga zesarja (Fer-
dinanda), in vso našo duhovsko in
deshélsko gošpósko, in vše keršhansko
ljudstvo vših nadlog in všiga slega.
In tvoj shegen pridi s nebés doli na
naš, in bodi vselej nad nami. Po

Gospodu nashim Jesusu Kristusu, Sinu tvojim, kteri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duhá Bog vekomej. Amen.

Boshja pomezh ostani vselej per naš. Amen.

Ozhe naš. Zhešena si Marija. (petkrat.)

Roshni kranz.

I. Veséli děl.

Per veri v treh zhešena si Marija! se rezhe:

1. Ktéri nam oshiví pravo véro.

2. Kteri nam da terdno upanje.

3. Kteri nam vshgè serzhno ljubesin.

1. Kteriga si deviza spozhela.

2. Kteriga si deviza v obiskanji Eli-sabete nosila.

3. Kteriga si deviza rodila.
4. Kteriga si deviza v tempeljnu darovala.
5. Kteriga si deviza v tempeljnu nashla.

II. Shalostni dél.

Per véri v treh zheshtena si Marija! se rezhe:

1. Kteri nam poterdi spomin.
2. Kteri nam rasvetli pamet.
3. Kteri nam omezhi voljo.

1. Kteri je sa naf kervav pot potil.
2. Kteri je sa naf gajshlan bil.
3. Kteri je sa naf s ternjem kronan bil.
4. Kteri je sa naf teshki krish nesil.
5. Kteri je sa naf krishan bil.

III. Zhaftiti dél.

Per véri v treh zheshtena si, Marija!
se rezhe:

1. Kteri nam vodi nashe misli.
2. Kteri nam vodi nashe beséde.
3. Kteri nam vodi nashe djanje.

1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebesa šel.
3. Kteri je sv. Duhá poslal.
4. Kteri te je v nebesa vsel.
5. Kteri te je v nebesih kronal.

Molimo.

Bog, ki nam je tvoj Edínorojeni po svojim shivljenji, smerti, in vstanjenji vezhniga svelizhanja plazhilo perdobil; dodeli, prosimo, de ki té skrivnosti s svetim roshnim kranzam svéte Marije devize zhaštimo, tudi posnémamo, kar imajo v sebi, in kar obětajo, doseshemo. Po ravno tem Gospodu nashim Jesusu Kristusu, Sinu tvojem, kteri s teboj shiví in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog, od vekomej do vekomaj. Amen.

Priporozhenje Marii Devizi.

Premila mati, Marija Deviza! nebés in semlje kraljiza, mati zhiste ljubesni, veselje in saupanje moje,

spomni se, de she nikdar ni bilo slišati, de bi kdo sapushen bil, ki je v tvojo pomozh perbéshal, in se perporózhil tvoji proshnji. V tim saupanji k tebi perbeshím, deviz Deviza! in pred teboj, o preljubesnjiva mati! jest vbogi greshnik sdihujem. Mati Jésusa, mojiga Svelizharja! ne saversi moje proshnje, temuzh vslishi in vseh nevarnosti me réshi. O dobrotljiva, o milostiva, o ljubesnjiva deviza Marija! moja gospá, moja fredniza, moja pomozhniza! profi sa me sveta boshja porodniza, de bom vredin Jésusovih obljud! Amen.

Molitev k materi boshji sa srezhno smert.

O ljubesnjiva, milostiva, in od vekomej isvoljena deviza, mati Jésusova, Marija! mi tebe pohlevno prósimo skosi tisto tvojo in tvojiga ljubesnjiviga Sina Jésusa Kristusa britkost ino grenkost, ktero sta vidya ime-

la, ti pod krishem, on pa na svetim
krisbi, narvezh pa ob tistí sadnji urí,
kadar se je njegova sveta duša od
njegoviga telésa lozhila, de ti nam na
pomožh prideš, kadar se bodo nashe
vboge dushe od nashiga telésa jéle
lozhiti, in tiste v svoje milostive roké
prejmesh, in nashimu Svelizharju,
tvojimu ljubesnjivimu Sinu Jesusu
Kristusu isrozhish. Sdaj mi tebi svoje
dushe sa tisto sadnjo uro perporozhimo.
Ne sapústi naš, o Marija!

Molitev k shalostni Materi

boshji.

Pred tvojim krishem, o sa me
krishani Jesuf! klezhé, te ponishno
prosim: vlivaj v moje serzé ves zhas
mojiga shivljenja nekaj kapljiz svojiga
grenkiga kelha, kteriga si svojo mater,
Marijo Devízo deleshno storil, de mi
bo greshno shivljenje soperno. S te-
boj terpéti, in s twojo materjo shalo-
vati mi je potrebno, ker sim velik

greshnik. Daj mi, o krishani Jесuš! mile solse jokati, in naj do smerti obshalujem svoje pregreshne smote. Tvoj svet krish objamem, kushnem in zbaſtim; tvoj krish, o Svelizhar! naj bo moj, tvoja shaloſt naj bo moja, de ſe le potlej s teboj veselim na vekomej. — O shaloſtna mati Marija! naſhe ferze bi ne moglo oſtati terdovratno pod kriſhem tvojiga terpežhiga Šina; koliko je ſhe preſtati moglo ljubesnjivo ferzé Marije Devize? Prebodil je ojſter mezh njeni duſho ſavoljo ſmertnih bolezhin Jесuſovih; vender med njegovimi ſovrashniki ona pod kriſhem ferzhoa in nepreſtrahena ſloji! Marija ogleduje in premiſhljuje rane Jесuſove, vidi ſveto nedolshuo kri po njegovim lelēsu in krihu tezhi, ga vidi opljuvaniga, ranjeniga, ſaſramovaniga, ſternjem kroňaniga, ſhe vmirajozhiga, ſulizo po ſmerti prebodeniga; ſliſhi ſerdito ſhkripanje in nevſmiljeno vpitje njegovih ſovrashnikov; vidi temno ſolnze, ſliſhi ſkale

pokati; vse je prestrasheno in beshi,
— le Marija stanovitna stojí, in ne
gre od svojiga Sina Jezusa Kristusa. —
Oh koliko lep isgled stanovitnosti! O
shalestna mati Marija! resnizhno si
kraljiza vseh marternikov, sprosi mi
od Jezusa voljno poterpljenje v mojih
teshavah, in k temu potrebnu gnaado
in pomozh. Amen.

Litanije.

V s i h S v e t n i k o v .

Gospod, vsmili se nas!
Krište, vsmili se nas!
Gospod, vsmili se nas!
Krište, slishi nas!
Krište, slishi nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni Bog,
vsmili se nas!

„Sin všiga svetá reshni Bog, všmili se
naš!

„Sveti Duh, resnizhni Bog, všmili se
naš!

„Sveta Tropiza, en sami Bog, všmili
se naš!

„Sveta Marija,

„Sveta mati boshja,

„Sveta deviz deviza,

„Sveti Mihael,

„Sveti Gabriel,

„Sveti Rafael

„Vsi sveti Angelji in Arhangelji, sa
naš Bogá prošite!

„Vše svete verste svelizhanih duhov,
sa naš Bogá prošite!

„Sveti Janes keršnik, sa naš Bogá
proši!

„Sveti Joshef, sa naš Bogá proši!

„Vsi sveti ozhaki in preroki, sa naš
Boga prošite!

„Sveti Peter,

„Sveti Pavel,

„Sveti Andrej,

„Sveti Jakob,

} všmili se naš!

} sa naš Bogá proši!

Sveti Janes , sa dimotism ikor iIV
 Sveti Tomash , } telit.
 Sveti Jakob , } telovitič itavč.
 Sveti Filip , } rogoče itavč.
 Sveti Jernej , } daovidna itavč.
 Sveti Matevsh , } sa naf Bogá profi !
 Sveti Simon , }
 Sveti Tadej , }
 Sveti Matija , }
 Sveti Barnaba , }
 Sveti Lukesh , }
 Sveti Marka , }
 Vsi sveti aposteljni in evangeliisti , sa
 naf Bogá prosite !

Vsi sveti uženzi Gospodovi , sa naf
 Bogá prosite !

Vsi sveti nedolshni otrozi , sa naf Bogá
 prosite !

Sveti Shtefan , }
 Sveti Lavrenz , } sa naf Bogá profi !
 Sveti Vinzenz , }
 Sveti Fabjan in Sebaftjan , }
 Sveti Janes in Pavel , } sa naf
 Sveti Kosma in Damian , } Bogá
 Sveti Gervasi in Protasi , } profita !

Vsi sveti marterniki, sa naš Bogá proſite!

Sveti Silvester, }
 Sveti Gregor, }
 Sveti Ambrosh, }
 Sveti Augushtin, } sa naš Bogá proſi!

Sveti Hieronim,

Sveti Martin,

Sveti Nikolavsh,

Vsi sveti škofje in sposnovavzi, sa naš Bogá proſite!

Vsi sveti uženiki, sa naš Bogá proſite!

Sveti Anton,

Sveti Benedikt,

Sveti Bernard,

Sveti Dominik,

Sveti Franzishk,

Vsi sveti maſhniki in leviti, sa naš Bogá proſite!

Vsi sveti menihi in puſhavniki, sa naš Bogá proſite!

Sveta Marija

Magdalena,

Sveta Agata,

Sveta Luzija,

sa naš Bogá proſi!

sa naš Bogá proſi!

Sveta Nesa , }
 Sveta Zezilja , } sa naš Bogá prosi !
 Sveta Katarina , }
 Sveta Anaftásija , }

Vse svete devíze in vdove , sa naš
Boga prosite !

Vsi svetniki in svetnice boshje , sa naš
Boga prosite !

Bodi nam milostiv ; sanesi nam , o
Gospod !

Badi nam milostiv ; vslisi naš , o
Gospod !

Od všega budiga , }
 Od všega greha , } rěši naš , o Gospod !
 Od svoje jese , }
 Od řebe potréſa , }
 Od nagle in neprevidene smerti , }
 Od skufhnjav hudizhevih , }
 Od jese , sovraſhtva in vše hude
volje , }
 Od duha nezhifosti , }
 Od tréſka in budiga vreména , }
 Od vezhne smerti , }
 Skosi skrivnost svojiga svetiga
vzhlovezhenja , }

Skos svoj prihod,
 Skos svoje rojstvo,
 Skos svoj kerst in sveti post,
 Skos svoj krish in terpljenje,
 Skos svojo smert in svoj pokop,
 Skos svoje sveto vstajenje,
 Skos svoj zhudni vnebohód,
 Skos prihod Trofhtarja svetiga

Dubá,

V dan sodbe

Mi greshniki,
 De nam sanelesh,
 De nam odpuftish,
 De naš k pravi pokori perpeljesh,
 De svojo sveto zerkev vishash in
 obranish,
 De pastirja apostoljskiga, in vse
 zerkvene stanove v svoji sveti
 véri obranish,
 De sovrashnike svete zerkve po-
 nishash,
 De kershanskim kraljem in obla-
 stnikam mir in pravo eno-
 voljnóst darujesh,

refhi naš, o Gospod!

te prósimo, slíshi naš!

De vſimu kershanskimu ljudſtvu
mir in edinost dash,

De naſ vſe v svoji ſveti flushbi
poterdiſh in obdershiſh,

De naſhe miſli k nebefhkim shel-
jem povſdignesh,

De vſim naſhim dobrotnikam ve-
zhne dari dodeliſh,

De duſhe naſhe, in naſhih bra-
tov, bliſhnijh in dobrotnikov
od vezhniga pogubljenja re-
ſhiſh,

De ſad ſemlje dash in ohranish,

De vſim vernim duſhem vezhni
pokoj dodeliſh,

De naſ vſliſhiſh,

„Sin boshji!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjem-
liſh; ſaneſi nam o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjem-
liſh; vſliſhi naſ o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjem-
liſh; vſmili ſe naſ o Gospod!

Kriſte, liſhi naſ!

Kriſte, vſliſhi naſ!

te próſimo, liſhi naſ!

Gospod, vsmili se naš!

Kriste, vsmili se naš!

Gospod, vsmili se naš!

Ozhe naš i. t. d.

In naš ne vpelji v skuschnjavo:

Temuzh reshi naš od budiga. Amen.

LXIX. Psalm.

O Bog! hiti me otét;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omoténi, in oframoteni naj bodo, kteri
mi streshejo po shivljenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kteri
mi hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni,
kteri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kteri tebe ishejo, naj se veselé
in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog!
kteri ljubijo tvoje odreshenje.

Jest pa sim révesh in siromak, o Bog!
hiti k meni.

Moj pomozbnik in moj odreshenik,
Bog! nikár se ne müdi.

Zhaſt bodi Bogú i. t. d.

Pomagaj svojim slushabnikam,

Ki v té saupajo, moj Bog!

Bodi nam, Gospod! možhen tur,

Pred sovrashnikam.

Nizh naj ne opravi sovrashnik per naš,

In otrok krivize naj se ne lóti nam
shkodvati.

Gospod! ne ravnaj s nami po naših
grehih,

In ne povrazhuj nam po naših hudo-
bijah.

Molimo sa našiga papesha J.

Ohrani ga, Gospod! oshívlijaj in
osrézhi ga na semlji, in ne daj ga v
voljo njegovih sovrashnikov.

Molimo sa svoje dobrótnike.

Poverni, Gospod! milostivo sa-
voljo svojiga iména vezhno shivljenje
všim, kteři nam kaj dobriga storé.

Molimo sa vérne mertve.

Gospod! daj jim vezhni mir in
pokoj, in vezhna luzh naj jim svéti.

Naj pozhivajo v miru.

Amen.

Molimo sa svoje brate, kteříh ni
tukey.

Pomagaj svojim slushabnikam, ki
v té saupajo, moj Bog!

Poshlji jim, Gospod! pomozh is svetisba,
In váruj jih is „Siona.

Gospod vslishi mojo molitev,

In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! ki ti je lastno vsmiliti se
vselej in persanesti, vslishi nashe po-
hlevne proshnje, de naš in vše tvoje
slushabnike, ktere grehov ketina ve-
she, milost tvoje dobrote odveshe.

Vslishi, te prosimo, o Bog! nasho
pohlevno molitev, in odpusti nam grehe,
ki se ti jih obtóshimo, de nam dobro-
tljivo s odpuštenjem vred mir dodelish.

Skashi nam dobrótljivo, o Go-
spod! svojo neisrezheno milost, de naš
od vših grehov odveshes, in od štra-
feng, ktere sa-nje saflushimo, rěshish.

Bog! ki te greh rasshali, in po-kora potolashi, osri se milostivo na proshnjo k tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

Vsigamogozhni, vezbni Bog! vsmili se svojiga slushabnika J. nashiga papesha, in vodi ga po poti vezhniga shivljenja, de bo s tvojo pomozhjo, kar je tebi dopadljivo shelel, in s vso mozhjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli, in pravizhne dela, daj svojim slushabnikam tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in posatertim strahu sovrashnikov zhasi s tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! vshgi nashe serza s ognjem svojiga svetiga Duhá, de ti bomo s zhistim telesam slushili, in s ozhishenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odreshenik vseh vernih! dodeli dushem svojih slushabnikov in slushabniz od pusbenje vseh

grehov, de milostivo odpuschenje, kte-
riga so vselej sheléli, po bogabojézhih
proshnjah došeshejo.

Sazhni, prósimo, Gospod! s svo-
jim Duham našhe djanje, in sprem-
ljaj ga s svojo sveto pomozhjó, de se
vse našhe molitve in déla vselej is tebe
sazhnó in is tebe sazhéte, tudi v tebi
konzhajo.

Vsigamogozhni, vezhni Bog! ki
gospodujesh zhes shive in mertve, in
se vsmilish vših, které is vére in do-
brih dél sa svoje sposnash, prósimo te
pohlevno, de vši, sa ktere smo se
naménili moliti, kteri so she per shi-
vljenji, ali pa so se she is svetá lozhili,
po proshnjah vših tvojih svetnikov od
tvoje dobrote odpuschenje vših svojih
grehov došeshejo. Po Gospodu našim
Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s
teboj shiví in kraljuje v edinosti svetiga
Duhá, Bog vekomej. Amen.

Bog! vslishi mojo molitev.

In moje vpitje naj pride do tebe.

Vsigamogozhni in vsmiljeni Bog
naj naš vslishi.

Amen.

In vernih dushe naj po milosti
boshji pozhivajo v miru.

Amen.

Molitve po Litanijah

per

popoldanji slushbi boshji ob nedeljah in prasnikih, kteri nefo matere boshje.

K svetimu reshnemu telefu.

Kruh s neběl si jim dodělil. i. t. d.
(stran 180).

Sa odvernenje vših nadlog in nevarnosti.

Vsigamogbzhni, vezbni Bog, nebeshki Ozhe! poglej s ozhmi svoje neskonzhne milosti nashe reve in nadloge. Vsmili se vših vernih kristjanov, sa ktere se je tvoj edinorojeni Sin, nash Gospod in Svelizhar Jesus Kristus, voljno greshnikam v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga krisha prelil. Po tem Gospodu Jesusu odverni, milostivi Ozhe! saflushene shibe, sidanje in prihodne nevar-

nosti, punte, vojsko, kogo, lakoto, dragino, boléjni in shalostne revne zhase.

Vsigamogozhni, vezhni Bog! vsmili se svojiga slushabnika nashiga papesha J., in vòdi ga po poti vezhniga shivljenja, de bo s tvojo pomozhjo, kar je tebi prijetno shelel, in s vso mozhjo storil.

O Bog, pastir in vishar vseh vernikov! glej milostivo na svojiga slushabnika nashiga Vikshi-Shkosa J., ki si ga pastirja Gorishke zerkve postavil; dodeli mu, de tistim, zhes ktere je postavljen, s besedo in s djanjem k dobrimu slushi, in takó s zhedo, ki mu je srozhéna, vezhno shivljenje dozeshe.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojimu slushabniku nashimu zesarju J. tvojo mozh, s ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhaftiti, de bo, ker je is tvoje volje zesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasvetli in poterdi v všim dobrim duhovske in deshelske oblastnike in gospoške, de naš bodo na vše to napeljevali, kar samore k tvoji boshji zhaſti, k naſhimu svelizhanju in k miru in frezhi vſiga kerſhanſta per-pomôzhi.

Próſimo tudi, kakor hozheſh, de nam je proſiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, so vše ſhaloſte in revne kriftjane, sa ſhive in mertve.

Vſigamogozhni, vezhni Bog, ki goſpodujeſh zhes ſhive in mertve, in ſe vſmilish vſih, ktere is vere in dobrih děl ſa svoje ſpoſnaſh, pohlevno te próſimo, de vſi, ſa ktere ſmo ſe na-menili moliti, kteri ſo ſhe per ſhiv-ljenji, ali pa ſo ſe ſhe ſsvetá lozhili, na proſhnje vſih tvojih ſvetnikov od tvoje dobrote odpuſhenje vſih svojih grehov doſeſhejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edínoſt v veri bres vſiga rasdertja in lozhitve. Preoberni naſhe ferza k

pravi pokori in k poboljšhanju nashiga shivljenja. Vshgi v naš ogenj svoje ljubesni. Daj nam gorezhe shelje po vši pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otrozi v shivljenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozheno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše délo in opravilo, naše shivljenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukoj vshivati, in tamkej s všimi isvoljenimi došézhi, de te bomo v vezhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeshkí Ozhe! po Jezusu Kristusu tvojim ljubim Sinu, Gospodu nashim in Odresheniku, kteri s teboj shíví in kraljuje v edinosti sv. Dubá Bog vekomej. Amen.

Boshja pomozh ostani vselej per naš.
Amen.

Ozhe našh. Zheslena si, Marija!
(petkrat.)

Molitev ob fufhi.

Bog! v ktermin shivimó, se giblje-
mo in smo, dodeli nam potrebniga
deshja, de v zhafnih rezhéh potrebno
pomozh doséshemo, in s toliko vezhim
saupanjem nebeshkikh prósimo.

Dodeli, prósimo, vfigamogozhni
Bog! de, ker v svojih nadlogah v
tvojo milost saupamo, naš tvoja pomož
vedno vših nevarnost obváruje.

Daj nam, prósimo, Gospod! sdra-
viga deshja, in semlje suho oblizhje
s nebeshkimi potoki milostivo namôzhi.
Po Gospodu nashim i. t. d.

Molitev sa lepo vreme.

Bog! ki te greh rasshali, in po-
kora potolashi, osri se milostivo na
proshnje k tebi klizhejozhiga ljudstva,
in shibe svoje jese, ki jih sa svoje
grehe saflushimo, od naš odverni.

K tebi, Gospod! klizhejozhe
vflishi, in dodéli nam, te prósimo,
lepo vreme, de, ker sa svoje grehe

po pravizi terpimo, s pomozhjó tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Prosimo, vfigamogozhni **Bog!** tvojo dobroto, de nalive deshja vstanovish, in nam svoje jasno oblizhje dobrotljivo pokashefh. Po Gospodu nashim i. t. d.

Molitev ob hudi uri.

Bog! ki te greh rasshali, i. t. d.

Od svoje hishe, prósimo, Gospod! duhovno húdobo presheni, in odverni nadsémljisko, napako hudiga vreména.

Vfigamogozhni, vezhni **Bog!** sanesi, ker se bojimò; bodi milostiv, ker prósimo, de nas po shkodljivim ognji v oblakih, in po silnim vihárji shuganje hudiga vreména napelje tebe hvaliti.

Gospod Jesus! ki si vetrovam in morju sapovédal, in je bila velika tihota, vslishi proshnje svojiga ljudstva, in dodéli, de po tem snamnji svetiga + krisha prejde vse divjanje hudiga vreména.

Vsi gamogozhni in vsmiljeni Bog!
 ki nas s tepenjem sdravish, in s odpu-
 shenjem ohranujesh, dodeli, te pró-
 simo, de se miru sasheljeniga poto-
 lashenja rasveselimo, in dar tvoje
 dobrote vselej vshivamo. Po Gospodu
 nashim i. t. d.

**Molitev ob slabí létini in
 lakoti.**

Skashi nam dobrótljivo, o Go-
 spod! svojo neisrezheno milost, de
 nas od vseh grehov odveshesh, in od
 shtrafeng, ktere sa - nje saflushimo,
 reshish.

Vslishi, prósimo, Gospod! nashe
 pohlevne proshnje, in lakoto milostivo
 odverni, de vmerljivi zhlovek sposná,
 de po tvoji jesi take shibe pridejo, in
 po tvoji milosti odidejo.

Tebi podversheno ljudstvo, ki
 savoljo svojih grehov lakoto terpi,
 Gospod! milostivo k sebi spreoberni,
 ki si rekел, de bo tistim vse perver-

sheno, kteri tvojiga kraljestva ishejo.
Kteri shivish in kraljujesh. i. t. d.

Ob merjenji in kugi.

Vslishi nas, Bog, nash Svelizhar! in na proshnje svete in zahitljive boshje porodnize Marije vselej devize, in svetiga Sebastjana marternika in vseh svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jese odreshi, in po obilnosti svojega vsmiljenja otmi.

Skashi milost, Gospod! nashim ponishnim proshnjem, in osdravi duhne in telefne bolesni, de odpuschenje prejmemo, in se vedno v tvojim shegnu veselimo.

Vslishi, prósimo, Gospod! nashe pohlevne proshnje, in kugo in merjenje milostivo odverni, de vmerljivi zhlovek sposna, de po tvoji jesi take shibe pridejo, in po tvoji milosti odi-dejo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Molitev ob shivinski kugi.

O Bog! kteri si zhlovéku tudi neumno shivino per delu v pomozh dal, pohlevno profimo, de nam shival, bres kterih se zhloveshki rod ne more shiviti, per nashih potrebah ne pustish poginiti. Po Gospodu nashim i. d. d.

Molitev ob vojski.

Bog! kteri vojske potirash, in nasprótnike tistih, kteri v té saupajo, s mozhjo svoje brambe premagash, pomagaj svojim slushabnikam, ki twojo milost profijo, de svojih sovrashnikov filo sataremo, in tebe s neprenehano sahvalo zhastimó.

Bog! od kteriga pridejo svete shelje, prave misli ino pravizhne dela, daj svojim slushabnikam tak mir ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapóvedim vdane, in po sater-tim strahu sovrashnikov zhafi s twojo pomozhjo varni in mirni.

Poteri, próšimo, Gospod! napuh naših sovrashnikov, in pobij njih nevkrotnost s mozhjó svoje desnize. Po Gospodu nashim i. t. d.

Molitev ob sleherni nadlogi.

Ne saversi, vfigamogozhai Bog! svojiga ljudstva, ki v nadlogi sdihuje, temuzh savoljo slave svojiga imena ftiskanim vsmiljen pridi na pomozh.

Skashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezheno milost, de naš od vših grehov odveshesh, in od štrafeng, ktere sa-nje saflushimo, reshish.

Dedeli nam svojim flushabnikam, próšimo, Gospod Bog! de vedno sdra-vje na duši in na telesu vshivamo, in de bomo po zbaštith proshnjah svete Marije všejej devíze od fidanje sha-lofti resheni, in vezhniga veselja de-lešnji.

Poglej dobrotljivo, profimo, Gospod! našho nadlogo, in odverni ferd svoje jese, ktero po pravízi saflushimo.

Bog, naše perbeshalishé, in mozh, sazhétik dobrote! poslughaj ponishne proshnje svoje zerkve, in dodeli, de kar s saupanjem profimo, gotovo doseshemo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Molitev sa mir.

O Bog! od kteriga pridejo svete shelje, i. t. d. (stran 255)

Molitev sa srežhno isvoljo noviga papesha.

S ponishním serzam, Gospod! te profimo, de po svoji neskonzhni dobroti sveti Rimski zerkvi taziga papesha dodelish, kteri bo tebi savoljo dobrótljive skerbi do naš vselej prijetin, in nam tvojimu ljudstvu, savoljo svestiga vladanja, v slavo tvojiga imena, vselej zbastitljiv. Po Gospodu nashim i. t. d.

Molitev sa vše duhovne pastirje.

Gospod Jесuf! ki svoji zerkvi pastirje in uženike dajesh, voditi vérne po poti pravize in resnize v nebesa: dajaj tudi njim svojo gnado, de visoko imenitnost slushbe, ki so jo nastopili, shivó sposnajo, in de po sgledu aposteljnov molitev in osnanovanje sv. evangelijsa pervo in nar vezhi dolshnost imajo. — Naj bodo oni nashi mozhni besédniki per tebi, in naj s molitvijo in svetim shivljenjem twojo jesò od nas odvrazhujejo! — Rasvetluj, podpéraj jih, de nam všelevj s luhjo vših dobrih děl svétijo; nam pa gnado dodéli, na tanko posnemati njih lepe sglede. Poshegnaj, — ohrani jih; poverni njih veliki trud in delo — štotéro. — Ker zhujejo nad nashimi dushmani, kakor taki, ki bodo kdaj od njih odgovor dati mogli; nam dodéli — v njih tolashbo in k nashimu svelizhanju — tako pokórshino do njih svetih naukov, kakor bi jih is tvojih

lašnih uſt ſliſhali. — Daj nam vſim,
paſtirjem in ovzhičam ſodni dan na
twoji deſnizi ſtati. Amen.

Molitev sa ſvojiga ſpovednika.

Proſim te, o Bog! ne púſti, de
bi bil moj ſpovednik ſlép vodnik, kteři
bi me ſeboj v bresen pogubljenja po-
tegnil, ali de bi bil mutaſt paſtir,
kterí bi ſvojih uſt ne odperl, kadař
mi je treba nevarn stan moje duſhe
rasodéti, — me ſavoljo greha poſva-
riti, od perloſhnoſti greha odverniſti in
napeljati k reſnizhni pokori. Daj mo-
jimu ſpovedniku to meni biti, kar je
Ananija Šavlu bil; de vidim in ſpo-
ſnam, kaj mi je ſtoriti, in ſvetiga
Duhá prejmem. Daj mu gnado, de
ſe v vſim ſvetó dershí naukov ſv.
evangelija; de me ſe prijasno reſnizo
k tebi vodi, ſe mojimi ſlaboſtmi ljubes-
njivo poterpi, ſe mojim nerodnim na-
gngenjem ſtanovitno vſtavi, in mojo ter-
mo ſerzhno podere. — Mene pa nav-

daj do njega s všim sposhtovanjem, s poduzhljivoščjo, ponishnostjo, in potrebnim saupanjem, ki mu gré kakor tvojimu namestniku. Dodeli, de nad njim tebe samiga sposnam; de per njem drugiga ne ishem, kakor tebe; de me frezno k tebi perpelje; po Jezusu Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Molitev sakonskib.

O Bog! ki si sakonski stan postavil, in k Sakramantu povsdignil; dodeli nama gnado, de v sveti ljubesni sklenje na vselej po tvojim svetim naménu shivivà, tebi dopadeva, svojim lep sgled dajeva, in sebi in njim k vezhnemu shivljenju pomágava; po Jezusu Kristusu, Gospodu nashim Amen.

Molitev starshev sa svoje otroke.

O moj Bog! ti si Ozhe mojih otrok, si njih stvarnik in njih Gospod.

Tebi jih isdám, tvoji so; tvoji ljubesnjivi ozhetovski skerbi jih srožhim. Pred všim sa-nje prosim tvoje kraljestvo in twojo pravizbnošt; vše drugo jim po svojim dopadajenji naversi. Daj jim pravo modróšt in serzé, ki tebe, in is ljubesni do tebe blishnjiga ljubi. Napolni jih s sovrashtvam do sleherniga greha; váruj jih sapeljivih ljudí, slabih naukov in sgledov; isuri jih popopolnoma po uku sv. evangelija. — Dodéli pa tudi meni gnado, de s kakim napzhinim svétam ali naukam, ali s lašnim slabim sgledam tega ne poderem, zhesar sim te ravno profil. — Poshegnaj me, o Bog! v mojih otrozib, zhuj ti nad menoј, de tudi jest nad njimi zhujem; pomagaj mi jih v strahu boshjim in v vši kreposti le sa te isrediti; po Jezusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev otrok sa svoje starishe.

O Bog! namest sebe si mi dal starshe, in sapovedujesh mi, jih spo-

shtovati, vbogati in jim pomagati. Daj mi gnado, de jih vselej prav spostujem; de njih svete nauke takó svestó poslušham, njih povelja takó na tanko spolnim, kakor bi mi jih sam tí dajal. — Poverni jim ti, ker jest ne morem, vše dobro, kar so mi od sažhetka mojiga shivljenja dosléj storili; plazhaj jim vso skerb ino ves trud, ki so ga s menoj imeli. Daj jim dolgo, frezhno shiveti, v lépih zhednostih zhalje bolj rasti, v dobrim bogatéti in kdaj k tebi priti, po Jezusu Kristusu i. t. d.

Molitev sa brate, sestre in shlahto.

Ljubi Ozhe nebeshki! ki nas vse svoje otroke ljubиш, ino shelish, de bi se tudi mi med seboj ljubili in lepo imeli, daj mojim bratam in sestrám, in vši moji shlahti lepo sastopnosti in pravo ljubesin, de se bomo hudiga varovali, eden drugimu k dobrimu pomagali,

in tebi svesto slushili. Varuj nas prepíra in sovrashtva, de se tebi ne samérimo, ki si Bog mirú in sprave. Vishaj nashe misli in shelje, de bomo ène pravizhne volje, kakor smo ene kerví, tvoji dobri otrozi, ti pa nash vsmiljeni Ozhe. Amen.

Molitev sa uženike.

Sahvalim te, nebeski Ozhe! de si mi takó dobre uženike dal, ki me takó lepó uzhé, mi s lepimi sgledi svétijo in me prijasno na pravo pot napeljujejo. Ni mi mogozhe, dobriga poverniti, kar mi storijo. Poshegnaj, nebeski Ozhe! moje uženike; daj jim frezho in dolgo shivljenje; varuj jih všiga hudiga, in v vezhno veselje jih k sebi vsemi, po tem ko bodo skonzhali zhasno popotvanje. Dodeli mi gnado, o Bog! de svesto in pridno njih nauke posluham, in po njih shivím. Po Jezusu Kristusu i. t. d.

Molitev Gospodarja.

O Gospod ! gospodarja in vikshiga zhes druge si me postavil. Daj mi svojo gnado, de gledam pred vsim drugim, — kadar jih v flushbo jemljem in med njih flushbo, — na njih lepo sadershanje; de s njimi ravnam kakor s svojimi otrozi in svojimi brati ali sestrami; de skerbim sa njih zhasno, she bolj pa sa njih vezhno frezho; de jih s besedo in s lastnim sgledam opominjam k molitvi, k flushbi boshji in vrednimu prejemanju svetih Sakramentov; de jih, kadar je treba, s resnizo in s ljubesnijo shtrafujem. Daj pa tudi njim gnado, de me bodo radi poslushali in vbogali. Tega te prosim po Jezusu Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Molitev posla.

Ti, o Bog ! hozhesh, de naj sluhim, in v flushbi svojo dusho posve-

tím. Tvoja volja se sgôdi! S stanam, v kteriga si me poklizal, sim prav sadovoljin; sej vém, de tebi samimu flushim, ako ljudém délam, in de tí ne gledash stanú, ampak serzé. Sam tvoj Sin je podobo hlapza na se vsel. Dodéli mi gnado, de dolshnosti svojiga stanú svesto dopolnim in vše nje-gove teshave bres godernanja nosim, de se obvárujem nesvestobe, nepotrebniga postajenja in sgovarjenja per délu, nevoshljivosti do svojih ravno-poslov, opravljenja, rasnašenja svojih domazhih, lashí in vfiga, kar je tebi, o moj Bog! in mojim dolshnostim nasproti. Daj se mi v vših rezhéh do mojih vikshih takó sadershati, kakor se sadershí dober otròk do svojih lju-bih starshev. Prosim te tega po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa prijatle in dobrót-nike.

O vfigamogozhni Bog! sahvalim te sa vše dobrote, ktere mi moji pri-

jatli in dobrotniki skasujejo. Sarajtaj jim o Gospod! vše ravno takó, kakor de bi jih tebi storili; poverni jim s vezhnim plazhilam vše dobrote, ktere mi na dushi in na telesu skasujejo; skashi jim milost, kakor jo tudi oni meni skasujejo, daj jim sa to vezhno plazhilo v nebesih. Amen.

Molitev sa sovrashnike.

O Jesuf! ti sam si nam sapovedal ljubiti sovrashnike, in dobro storiti tistim, kteri nas preganjajo; prosim te, vsmili se vših mojih sovrashnikov, in odpústi všim, kteri mi hudo shelijo; daj jim pravo sposnanje, de bodo svoje hudobno djanje sposnali, se ga is serza sgrévali, se s menoj spet v prijasnost in ljubésin podali, in od tebe odpušcenje sadobili. Prosim te pa tudi, dobrotljivi Jesus! daj mi pravo keršansko poterpeshljivost.

Molitev sa dušhe v vizah.

O Bog, kteri odpuschenje delish,
in nashe svelizhanje ljubish! tvojo
milost prosimo, de nashim bratam,
sestram, shlahti, dobrotnikam, in všim
vernim kriftjanam, kteri so is tega
svetá shli, po proshnjah Marije deví-
ze, in vših svetnikov, dodelish v
drúshino vezhno svelizhanih priti.

Vsmili se vših vernal dush v vi-
zah, ktere veliko terpé, ker so od
tvojiga ljubesnjiviga boshjiga oblizhja
odlozhene. Ozhisti jih, o Jesuf! od
vših madeshev, od vših grehov, ktere
so na sebi iméle, kadar so se is tega
svetá lozhile, in perpelji jih skorej v
svoje nebeshko kraljestvo, vezhno luzh
gledat in vshivat.

O Gospod! daj všim vernim du-
šham v vizah vezhni mir in pokoj, in
vezhna luzh naj jim svéti. Perkrajshaj
vsmiljeni nebeshki Ozhe! njih terp-
ljenje, vsemi jih skorej k sebi v tovar-
sijo tvojih svoljenih svetnikov. Daj

Jim o Gospod! vezhni mir in pokoj,
in nebeshka luh naj jim sveti veko-
mej. Amen.

Molitev sa nar boljshii blagó.

Moj Jesuf! ki me toliko ljubish,
de v mojim serzu prebivati shelish, sa
eno milost te pred vsimi drugimi pro-
sim, sa eno dobroto se tebi ponishno
perporozhim. Ne shelim posvetne zba-
sti, ne zhasniga blagá, ne sapeljivih
dobrot, le zhifto, nedolshno, prav
ljubesnjivo serzé do tebe mi ohraniti
daj! Jesuf, moj svesti tovarsh! varuj
me perviga greha; ako bi enkrat gre-
shil, sgubil sveto nedolshnost, bi
shiroko zesto pregrehe nastopil, in se
lohma vezhno pogubil. Jesuf! poma-
gaj mi mojo zhifto skerbno varovati,
pa tudi varuj me koga drusiga v greh
napeljati, de ne bom ne v djanji ne
v besedi duzhni obijaviz, ampak svesti
varh svete nedolsnosti.

Podáj mi v hudi skufhnjavi svojo
mogozhno roko, de v greh ne padem;
pomni me vedno, de ne posabim, de
me vidi tvoje vſigavidejozhe okó, ako
me ravno temà sakriva. „Sveta grossa
me naj obide, kadar se v greshni ne-
varnosti snajdem, naj hitro sbeshim,
de ne sgubim sa kratko hodobno slast
vezhniga shivljenja.

O Jesuf, moj vſmiljeni Sveli-
zhar! daj mi vſelej pametne misli in
poshtene shelje, de med sapeljive hu-
dobneshe hodil ne bom. Ti mene vi-
shaj, ti me podpérat, de frezhno k
tebi v nebesa pridem, kjér bosh meni
krono vezhniga svelizhanja dal. Amen.

Molitev kerfhangskiga spokor- nika.

Ljubi nebeshki Ozhe! ki nozhesh
smerti greshnika, ampak shelish, de
se spokori in vezhno shivi; ponishno
te prosim, poglej milostivo na me,
svojiga sgubljeniga fina! — Tebe

svojiga nar boljiga Ozbeta sim nehval-
leshno sapuštil, in sim se v pregreshno
shivljenje podal. Jesusu, svojimu Go-
spodu, sim bil nesvest, ter sim sapra-
vil angeljsko oblaznilo svete zhlosti,
ki sim ga per svetim kerst prijel.
Svoje teló, posvezhen tempelj sv.
Duba, sim gerdó oskrunil, in ga pre-
bivalishe nesramnosti storil. Moje serzé
me bolí, in moja vest me strashnó
pezhe, kadar premislim, kaj sim sgu-
bil! — Sgubil sim frezhno pot lepe
nedolishnosti, ki proti nebesam pelje;
— o ne daj, de bi tudi terdo feso
ojstre pokore samudil, ki je sadnje
upanje mojiga svelizhanja!

O vsmiljeni Jesuf! ki ozhitne gres-
hniče nési savergel, si Petra milo
pogledal, in rasbojniku na krishi sveti
ràj obljubil, poglej tudi na moje sjo-
kano serzé, vslishi svoje nevredne ov-
zhize slabi glas, in vsemi me spet sa
svojiga slushabnika, de tebi svesto slu-
shim, in se ne lozhim vezh od tebe
skos greshno shivljenje, ki shivish in

kraljujesh s Bogam Ozhetam, v edinosti sv. Duhá Bog vekomej. Amen.

Molitev sa dobro létino.

O všmiljeni, dobrotljivi nebeshki Ozhe! odpri svojo ozhetovsko roko, in napolni semljo s svojo dobroto, de bo obilno rodila. Daj nam gorkoto in hlad, desh in solnze po svoji modrosti. Ti vesh, o Gospod! de potrebujemo tudi telesnih darov, de shivljenje ohránilimo; prósimo te, de nam jih obilno podelísh. S twojo pomozhjo jih bomo s vesélím in hvaleshnim serzam vshivali, in te sraven vedno hvalili. Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa tjubesin boshjo.

Kaj hozhem bolj gorézhe sheleti, zhesar bolj sheljno te profíti, o moj Bog! kakor gnade, ljubiti te? — Dovólish mi, de te smém ljubiti; sa-

povedujesh mi, de naj te ljubim, zlo
shugash mi s neisrezhenim terpljen-
jem, zhe te ne ljubim. **O Gospod!**
nar vezhi nesrezha, ki si jo le misliti
morem, je gotovo, te ne ljubiti. —
Hozhem te ljubiti, Gospod! ki si moja
mozh, moje perbeshalishe, moj odre-
shenik. **O** ti smiraj stara in smiraj
nova — vézhna lepota! o ti neskonz-
zhne ljubesni vrédni Bog! sakaj te
takó posno sazhenjam ljubiti? Pa oh!
zhe mi sam svoje ljubesni ne dash; zhe
tvoj svéti Duh v moje serzé ne stopi:
te she sdaj ne bom takó, kakor bi
imel, ljubil. Podéli mi tedaj to ljubesin,
o moj Bog! daj mi gnado, te
is vfiga serza, is vse dushe in s vso
mozhjó, — in le is té tvoje ljubesni,
blishnjiga kakor sebe ljubiti. Dodéli
mi tako ljubesin, ki tebe le savoljo
tebe samiga, prijatle le v tebi in so-
vrashnike is ljubesni do tebe ljubi.
Dodéli mi ljubesin, ki le tebe memo
vfiga zhislá, le na te vse obrazha, le
tebe v vfigi ishe. Daj mi, o moj Bog!

poterpesljivo, krotko, ponishno in modro ljubesin, ki nizh slabiga ne misli in ne pozhnè, ki se nikoli hudiga ne veselí; veseli se pa resnize in pravize. Dodéli mi tako ljubesin, bres ktere nizh nésim, in bres ktere mi vse drugo nizh ne pomaga; — tako ljubesin, ki nikoli ne néha in je mozhneji, kakor smert; ljubesin, ki je v tem shivljenji edini saflushik pravizhni, in ki mu v prihodnjim vezhno svelizhanje pernese.

Molitev sa ponishnost.

Vezhni Sin boshji, svojimu Ozhetu v všim enak! takó si se ponishal, de si zhloveshko natoro, podoobo hlapza na se vsel, in do smerti na krishi pokorn bil, — úzhi me ponishnosti; daj mi rasuméti, kakó krotak si in is serzá ponishen. Vtisni míta nauk, ki vso zhlovekovo užhenost obseshe, globoko v serze, de sam is sebe nizh nésim in nizh nimam, kar

pa sim in kar imam, sim in imam od tebe. Ponishuj me pod svojo vfigamogezhno roko. Daj mi moje slabosti, moje grehe posnati in zhutiti. Ne pusti, de bi se kdaj sam pred teboj, ali zhes druge povsdigoval, in sam sebi perlastoval, kar je tvojiga. Ne pusti, de bi ljudske hvale iskal; zhe jo pa najdem, desi je ne ishem, ne pusti, de bi se savoljo nje prevsel, in daj mi veliko vezh sdihovati, de nesim she tako dober, kakor ljudje mislijo. — Stori me, o moj Bog! isserza ponishniga, in sadovoljniga, deslih svetu nesnan ofstanem; stori me mirniga in krotkiga, deslih me drugi ponishujejo in sanizhujejo, in povsdigni me v prihodnjim shivljenji, ker sim v tem ponishan, k vezhni zhafti.

Molitev sa zhistrost.

Vem, o moj Bog! de mi ni mogozhe zhisto shiveti bres tvoje gnade. Sato k tebi pritezhem, in te sa-njo

is vſiga serza proſim. Dodéli mi, kar ſapovedujeſh, in ſapovéj, kar ho-
zheſh. Zhiftoſt mi ſapovedujeſh, do-
déli mi jo. Daj mi nedolſhen jesik,
zhife ūſheſa, in ſramoſhljive oži.
Ozbiſti moj um, in ga ſe reſnizami ſvoje
ſvete beſéde napolni, ozbiſti moje
ſerzé, in vlij va - nj ſkos ſvetiga Duhá
tifo ljubesiń, ktere zhift plamen le ſa-
te gori. Štvári v meni zhift ſerze,
in ponovi v mojim oſerzhji praviga
duhá. Nikoli mi ne daj posabiti, de-
ſo moji udje — udje Jefuſa Kriſtuſa,
in de ſim jest ſam tvoj tempelj, —
de tvoj Duh v' meni prebiva, in de
ſim bil ſhe per ſv. obhajilu ſe boshjim
jagnjetam, ki je hrana zhiftih devíz,
poſvezhen. Nikar ne púſti mojiga ſerza
in mojiga teleſa ſe nobenim tudi nar-
manjim greham ognjuſiti. — Tiſim,
ki ſo zhiftiga ſerza, ſi, moj Bog! ob-
ljubil, de te bodo tamkej v neſkon-
zhnim veſelji gledali; perdaž k ti
obljubi tudi guado, ktera naj me od-

vsih dušnih in telesnih madeshev opere
in té lépe obljube deleshniga flori.

Molitev sa poterpeshljivost.

Uzhil si naš, o Gospod! de nam
je poterpeshljivost potrebna, tvojo voljo
spolniti, in nam storjenih obljud se
vdeléshiti. Daj mi tedaj poterpe-
shljivost, in podpéradj me v malih in
velikih nadlogah, de mi serzá ne po-
deró, in me v mermranje ne sapel-
jejo. Jesuf je toliko terpel sa naš in
nam sgled sapustil, de po njegovih
stopinjah hodimo. Prejetih krivíz ni
povrazhevál s krivizami, in ni protíl
njim ki so takó nevsmiljeno in nezhlo-
veshko s njim délali. O de bi pazh
tudi jest s tvojo pomozhjó, o moj
Bog! prav po tem sgledu ravnál!
De bi posnemal poterpeshljivost pre-
rokov, ki so v Gospodovim imenu go-
vorili, Jobovo terpljenje, bolezvine
Svelizharjeve, in konz njegovih apo-
steljnov ino vših svetnikov, ki jih sato

toliko zbaštimo, ker so toliko preterpeli. Daj mi vse krishe, ki mi jih ti poshiljash, ali ki mi jih drugi s tvojim perpuštenjem nakladajo, is ljubesni do tebe voljno nositi in, v vših tvoji sveti volji se podvrezhi; saj sim preprizhan, de me le tepesh, ker me ljubish; in de me ranish na telefu, sazéliti me na dushi. Poterdi me tedaj, te prosim, v poterpeshljivosti, de bom kdaj popolnoma najden pred teboj.

Molitev sa spreobernenje greshnikov.

Vsmili se me, o Bog! greshin zhlovek sim. — Pa naj te tudi poprosim vsmiljenja drugim greshnikam; ker ne shelish greshnikove smerti, in nozhesh, de bi bil kdo pogubljen, temuzh de naj se slehern spokori in shivi. Vslishal si Mojsefa, ki je sa puntarsko ljudstvo odpuschenja profil; sapovedujesh nam po svojim apostelj-

nu, de molimo eden sa drusiga, de
 bomo, svelizhani, in sagotovish naš,
 de, ako greshnika od njegove krive
 poti vernemo, réshimo tudi njegovo
 dušho od smerti in pokrijemo veliko
 število svojih grehov. To me per-
 sdiguje, tudi drugim greshnikam milo-
 sti prošiti, deslih je sam takó možno
 potrebujem. Odpústi jim, Gospod!
 saj ne vedó, kaj delajo. Odpri jim
 ozhí, de spregledajo, nevarni stan
 svoje dušhe sposnajo, se savoljo njega
 prestrashijo in zbutijo, kakó strashno
 je, od te se lozhiti. Odpri jim
 ushesa, de slíshijo tisti možni glas,
 kteri zlo merlizhe obuditi samore.
 Omézhi njih kamnitno serzé, de se
 bodo dali poduzhiti in po tvojih sv.
 sapovedih voditi. Híti nam na po-
 mož, o Bog! s svojim neskonzhnim
 vsmiljenjem, pomagaj nam savoljo
 kerví Jezusa Kristusa in otmi duše,
 ki so s njo odkupljene bile. Vslíshi
 našho molitev, ki naš tvoja ljubesin k

nji perganja, in ki jo opravljamo, de smo tebi pokorni in dopadljivi.

Molitev sa frezhno pót.

O Bog! ki si svojiga slushabnika Abrahama is Urja ispeljal, in vef zhas njegove poti v vših nevarnostih pozhetovsko vároval; ki si Israelove otroke s fuho nogo skos fredo morja spravil; in ki si modrim is jutroviga po svesdi pot k svojimu Sinu pokasal: bódi tudi nam varh in pomozhnik na nashi potí; poshegnaj naš; daj nam svojiga svetiga Angelja tovarsha, de pridemo od tebe vójeni tje, kamor gremo, frezhni, — spet od tam domú sdravi, — in kdaj — po dokonzhanim vélikim popotvanji na semlji, — v svoj pravi dom, v nebésa; po Jесusu Kristusa Gospodu nashim. Amen.

Molitev k svojimu sv. patronu.

Sveti J., slushabnik in prijatel bosbji! per sv. kerstu si mi bil od zerkve

dan varh in posebin pomozhnik, s vsemi
 saupanjem se tedaj k tebi obernem.
 Le pod tvojim imenam me hozhe zerkov
 posnati, in med svoje otroke shteti.
 Torej mi je to ime drajshi in ljubshi
 od vseh posvetnih imen; ker me opomni,
 de sim kristjan in k vezhnemu sve-
 lizhanju poklizan. — Svoje shivljenje
 shelim po tvojim shivljenji ravnati,
 kakor si ti tvoje po Kristusovim ravnati;
 shiveti shelim po sgledih, ki si
 mi jih sapustil; pravi uzhenz Jezusa
 Kristusa shelim biti, ne pa sovrashnik
 njegoviga krisha. Sató hozhem sam
 sebe satajiti, svoj krish voljno nositi,
 svet sanizhevati, tudi pred senzo greha
 beshati, v ljubesni ostati, s ljubesnijo
 Bogu pokorn biti, in s Jesusom Kri-
 stusom terpeti, de bom kdaj s njim vred
 kraljeval. — Prösi pa sa me sveti J.,
 in sadobi mi gnado per Bogu, de vse
 svesto spolnim, kar sim per sv. keršu
 po botrih obljudil, de prav po ker-
 shansko shivim, se k smerti skerbro
 perpravim, in s nobeno rezhjo ne

o gerdim svetiga imena, ki ga po tebi
imam, in ki je sapisano v nebésih.
Amen.

Molitev na svojiga godú dan.

Danashni dan je sa me vesél dan.
O dobrotljivi Bog! komej sim bil na
svét rojen, she si me ozhiftil per sv.
kerstu od isvirniga (pojerbaniga) gre-
ha, posvetil in opravizhil si me; vsel
si me v svojo sveto zerkov, sa svojiga
otroka in deleshniga vezhniga shiv-
ljenja si me sprejél.

O Bog! sposnam, de je neskon-
zhna tvoja ljubesin, in dobrotljivost
do mene. Nikdar te ne morem sadosti
sahvaliti sa gnado sv. kersta. V gre-
bih sim bil rojen, tvoj sovrashnik, v
tvoji sameri sim she na svet prishel,
pa ti dobrotljivi Ozhe! si me per sv.
kerstu ozhiftil, mi svojo gnado in pra-
vizo do vezhniga svelizbanja dodélil.
Neisbrisljivo snamnje take frezhe imam
na duši. Mogozhe mi je sdaj sveto,
bogabojezhe shiveti, in nebesa dosézhi.

Vém, o nebeski Ozhe! in sposnam, de nésim tolike frezhe vredin, ker pre malo délam s tvojo gnado sa svoje svelizhanje. Ali Ozhe nebeski! ne dopústi, de bi ješt bil kdaj svoji kerstni obljubi, ktero danš ponovím, nesvet; ne dopústi, de bi kdaj omadeshval oblazhilo nedolshnosti, kteriga sim per sv. kerstu prejél; snamnje tvoje svete gnade hozhem svesto ohraniti. Danš ponovím obljubo, Jesuove nauke terdno verovati in jih vselej s veseljem spolnovati. Odpo-vém se všim hudim mislim, sheljem in délam. Grehu hozhem odmreti in stanovitno sveto shiveti. Svéti patron mojiga iména! tvoje imé, ktero sim per sv. kerstu dobil, me opominja, po tvojim sgledu shiveti. Posebno danš se spomnim tvoje bogabojeznoſti; skerbno si bom persadéval jo posnemat. Profi sa me per Bogu, de po tvojim sgledu kakor ud Jesuove zerkve shivim in vmerjem. Amen.

Molitev k svetim Angeljem
Varham.

Velik trošht je sa naf, ker vémo,
de si ti, dobrotljivi Bog! Angelze
zhiste duhove nam sa varhe in pomo-
zhnike dal. Ti, dobrotljivi Ozhe! si
sapovédal, de morajo Angelji naf vo-
diti in spremljati po nevarnih potih
sapeljiviga svetá. Sahvalim te, o
Bog! is zeliga ferzá sa to dobroto, de
si mojo dusho Angeljem varham isro-
zhil; sposnam, koliko je vredna moja
dusha v tvojih ozhéh. Rad bom poslu-
shal in vbogal opominvanje svojiga
Angelza varha. Vse si bom persadel,
de Angeljev ne bom nikoli rasshalil.
Prosim te, moj Angelj varh! váruj me
she sanaprej v vših hudih nevarnostih.
Sbúdi me is greshniga spanja, de ne-
frezhoo konza ne vsamem. Pelji me
frezhno v nashe pravo vezhno domo-
vánje, v nebeshko kraljestvo. Amen.

Molitev sv. Mihaelu na zhaſt.

Bog! kteri ſi takó dobrotljiv, de po neisrežheni previdnosti, svoje ſvete Angelje nam poſhiljaſh, de ſa naſ ſkerbijo, in naſ várujejo; dodéli nam, ſvojim fluſhabnikam, ponishno te proſimo, de tvoj Vélkangelj sv. Mihael naſ váruje pred peklenškim ſovrashnikam, in nam pomaga v nebefhko kraljeſtvo. Po Jeſuſu Kriſtuſu Gospodu naſhim. Amen.

Molitev k ſv. Joshefu.

O vſigamogozhni, vezhni Bog! naſh Gospod in Svelizhar Jeſuſ Kriſtuſ! kteri ſi ſv. Joshefa ſvoji ljubesnji-vi materi, Devizi Marii ſa ſhénina previdil, in ſa ſvojiga ſvetiga varha isvóljil; ponisbno proſimo, dodeli nam, de bomo po njegovi proſhnji in njego-vim ſaſluſhenji tukej v pravim miru ſhiveli, in potem ſhivljenji k vezhnim

gledanji tvojiga boshjiga oblizhja v nebesih perpeljani. Ki shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev k sv. Petru.

O Bog! kteri si sv. Petru aposteljnu svojimu dal kljuzhe nebeskiga kraljestva, in oblast savesati in rasvesati srozhil: dodeli, de bomo s pomozhjo njegove proshnje od svés svojih grehov rέsheni. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev k sv. Pavlu.

Bog! kteri si ves svet po uku svetiga Pavla aposteljna poduzhil; daj nam, te prosimo, de ki njegov spomin zhaстimo, mozh njegove proshnje per tebi obzhútimo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu. Amen.

Molitev k sv. Janesju Nepomu-zhanu.

Bog! kteri si savoljo nepremágniga spovednika samolzhanja svetiga

Janesa svojo zerkov s novo krono marteftva pozhaftil, daj de po njega sgledu in proshnji svojim ustam strasho postavimo, in smo svetim, kteri s jesikam neso greshili, pershteti. Po Gospodu nashim Jezusu Kristusu. Amen.

Molitev k sv. Alojsiju.

Bog! deliviz nebeskih darov, kteri si v angeljskim mladenzhu Alojsiju prezhudno nedolshnost shivljenja s enako pokoro sdrushil; dodeli po njega saflushenji in proshnjah, de, ki ga nedolshniga nesmo naflédovali, ga spokorniga posnemamo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Molitev k sv. Ani.

Bog! kteri si sveti Ani toliko milost skasal, de je bila vredna mati biti matere tvojiga edinorojeniga Sinu; dodeli milostivo, de, ki njen spomin obhajamo, se nam po njenim perporozhevanji per tebi pomaga. Po ravno tem Gospodu i. t. d.

Molitev k sv. Marii Magdaleni.

Naj nam, prosimo, Gospod! svete Marije Magdalene perporozhenje pomaga, ki si po njenih proshnjah shtir-dnevniga brata Lazarja od mertvih v shivljenje obudil. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev k sv. Shtefanu.

Daj nam, prosimo te, o Gospod! posnemati svetiga Shtefana, ki ga zhaftimo, de bomo tudi mi savrashnike ljubili, ker njegov prasnik obhajamo, kteri je tudi sa svoje preganjavze profil Gospoda nashiga Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, kteri s teboj shivi in kraljuje i. t. d.

Molitev k sv. Blashu.

Poglej, vfigamogozhni Bog! nashe slabosti; pod butaro teshav in britkoš sdihujemo; daj de nam zhaftita proshnja tvojiga svestiga slushabnika svetiga

**Blasba, shkosa in marternika, pomaga.
Po Jесusu Kristusu Gospodu nashim.
Amen.**

Molitev k sv. Janesu kerstniku.

O Bog! kteri si nam dal današnji dan veséliga dneva doshivéti, kteri je savoljo rojstva svetiga Janesa zhaftiljiv; daj nam gnado duhovniga veselja in ravnaj naš svoje slushabnike po poti vezhniga svelizhanja. **Po Jесusu Kristusu Gospodu nashim.** Amen.

Molitev per prozesii na sv.

Marka dan.

Dobrotljivi nebéshki Ozhe! ozhitno te hvalimo sa shivljenje, ktero si nam is sgolj dobrote dal. V tebe stavimo zelo svoje saupanje, ker le ti nam lohka dash, kar nobedin zhlovek dati ne more, ker si vfigamogozhin. S otrozhjim saupanjem te tedaj prsimo, daj nam roso, desh in gorko

solnze. Odverni po svoji ljubesnjivi modrosti vsako nevarnost od nashiga polja, in od nashih nogradov, de obilno rodijo. Vse, kar nam bosh dodelil, bomo hvaleshno s mero vshivali, radi svojim révnim bratam podélili, in tebi s lepim shivljenjem vso hvaleshnošť skasovali. Po Jezusu Kristusu i. t. d.

Molitev per prozeſii kriſhev tedin.

O Bog in Ozbe! ti nar bolje vesh, kaj nam je treba, ſhe prédin te profimo. S ozhitnimi molitvami te ta tedin profimo sa døbro rast poljskih perdelkov, sa lepo vreme, in de nam odvernesh pomanjkanje, dragino in lakoto. Sprejmi proſhnje svojih otrok, kteri v tebe is zeliga ferza saupajo, in daj, de ſe tvojih dobrot, sa ktere te profimo, nevredni ne storimó. Tega te profimo po Jezusu Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa kakiga bolnika.

Glej, Gospod! kateriga ljubish,
je bolan! — in jest se predersnem sa-
nj profiti in moliti. — Ne bodi mu
ta bolesin k smerti, temuzh k tvoji
zhasti in njegovimu svelizhanju. Toliko
bolnikam si njih poprejshno sdravje,
zlo merlizhem si spet shivljenje dode-
lil; ohrani tudi tega bolnika in osdravi
ga. Vsigamogozhin si in neskonzhno
dobrotljiv; le s besedo rezi, in bolnik
bo sdrav. — Ker pa ne vém, kaj je
saréš dobro sa-nj, storí po svoji svéti
volji. Dodeli mu poterpeshljivošt,
meni pa pravo ljubesin do njega, de
te bom spet s njim vred tukaj v tem-
peljnu, kdaj pa v nebesih vekomej
hvalil. Amen.

Molitev v bolesni.

Moj Ozhe! odvsemi mi ta kélih
terpljenja; pa ne moja, temuzh tvoja
volja naj se sgodi.

Vše bolezvine svoje bolesni, tudi
smert vsamem sa ljubo, O Bog! de-
so mi le isbrisani moji grehi.

Gospod! réši, shgi me tukej,
nikar ne sanesi; samó grehe mi od-
pústi, in daj vezhno shivljenje.

Ne saversi me, o Gospod! v svoji
jesi, in ne tepi me v svojim serdu.

Vsmili se me, ker sim slab; osdra-
vi me, ker so moje kosti polne strahu.

Bres tebe me ne bodo osdravile
sdravila, ki mi jih sdravnik dajé; pa
zhe ti rezhesh bom sdrav. Osdravi
me, o Gospod! zhe je twoja volja, in
sdrav bom; reshi me is bolesni, in
sopet bom dober.

To trohljivo teló mi dusho teshí.
Kdo me bo od tega vmerjozhiga telefa
reshil? Twoja gnada, o Bog! po Go-
spodu nashim Jezusu Kristusu.

Jesuš, Sin Davidov! vsmili se
me, in pridi she k meni, prédin vmer-
jem.

Gospod! bude bolezvine terpim.
Daj mi v mojim sdihovanji vsmiljeno

besedo od tebe slishati. Kaj ti hozhem rezhi, in kaj mi bosh odgovoril? Ti si me s to bolesnijo obiskal.

Pretezhene léta svojiga shivljenja bom v britkosti svoje dushe pred teboj premishljevál.

Gospod! pravizhen si, in pravizhne so tvoje sodbe; tvoje pôta so polne milosti, pravîze in resnize. Nikar se ne masluj nad menoj savoljo mojih grehov, in nikar se ne spomni mojih prelómov.

Delaj s menoj, o Gospod! po svoji sveti volji, in daj moji duši v miru is tega svetâ se lozhit; boljshi mi je vrnjeti, kakor dalje shiveti.

Vém, de moj odreshenik shiví; spet bom sodni dan vstál, in v tem shivotu vidil svojiga Svelizharja, to upanje je globoko hrnjeno v mojim serzu.

Ker she došti něsim perpravljen sa smert, se bojím vrnjeti; pa tudi shivéti se bojim, ker je toliko nevarnost na svetu, in ker v dobrim tako

malo rafem. Tvoji milosti, o Bog! se tedaj popolnoma isrozhim.

Molitev po sadobljenim sdravji.

O Bog! is ferzá se ti sahvalim sa sdravje, s kterim si me rasvesélil. Spet si se mi toliko milostíviga škasal. Smert sim saflushil, pa shivljenje si mi she perdaljšhal. Sato te hvalim, in shelim vse dni svojiga shivljenja svestò ti slushiti. Vdaril si me, in spet sazelil; pokasal si mi, de je moje shivljenje v tvojih rokah, in de naj se s zhujeznošjo in pokoro vsak dan k smerti perpravljam. To bom s twojo pomozhjo tudi storil. — Kakor evangelijski mosh, ki je poln hvalesnosti, de je bil od gobe ozhišen, pred Jesušove nogé na obras padel, tudi jest pred te, o moj Bog! pridem, sa sdravje se ti sahvalit, in te prosim: Osri se milostivo na grevingo, s ktero svoje grehe objokujem, in poterdi šklep, ki sim ga v bolesni storil, de se bom

refnizhno poboljšhal. Nikar mi ne daj nikoli te smertne nevarnosti, deslih sim jo sdaj prebil, posabiti! Daj mi kakor takimu shiveti, kterimu je smert she napovedana, de si tvoje shibe in skušnjave ki pridu storim, to perhljivo shivljenje sanizhujem, in s vso mozhjo po vezhnim brepenim; po Jесusу Kriſtusu Gospodu nashim. Amen.

Molitev, kadar kdo vmíra.

Vsigamogozhni Bog! poterdi véro tega, ki sdaj vmíra, de v té véruje, kakor bi te vidil; podpri njegovo upanje, de popolnoma v té saupa, kakor bi te slishal; unémi njegovo ljubesin, de ga nizh ne bo moglo od tebe lozhit, dokler te ne vshiva. O Jесus! tudi ti si nekdaj v smernih teshavah na semlji bil, in vesh, kaj zhlovek vmiraje terpi. Poshlji tému vmirajozhimu pomozh is nebes, de se stanovitno vojskuje in frezchno premaga; ti si na krishi dokonzhal, bodi sdaj

per njem, de bo tudi on vezhno per tebi! — Merlifški svon pa tudi mene spomni, de bom vmerl. Smert je gotova, ura pa nesnana. Dodeli mi, o Bog! svojo gnado, de sdaj takó shivim, kakor bom ob smertni uri shelel, de bi bil shivel, de smiraj v tvoji prijasnosti oftanem. Amen.

Molit'ev per pogrebu trupla rajkiga (rajnke).

Hvala Bogú, ki tudi nad nashim pokopalishi zhuje! Tudi po grobéh je on prizhejozh, kakor v nashih hibbah! — Duh trohljivosti pride od mertviga trupla; duša pa ne gnije, — vezhno shivi. — Truplo tudi ne bo vekomej mertvo oftalo; boshja mozh ga bo spet oshivéla. Kakor pogrébiz sdaj s lopato tamkej stojí, takó bo kdaj Angelj s trobento tukaj stal. — Hvala Bogu! de je soſédu (soſédi) po keršansko dal vmereti; obudil ga [(jo) bo spet kdaj is deshele mertvih. — Hvala

Jesusu Kristusu! de ga (jo) v smertnim boji ni sponsil; — sodni dan ga (jo) bo sodil. — Svelizhan (svelizbana), ki je v Gospodu saspal (saspala)! Snami je jedel (jedla) Gospodovo telo. — Kruh Angelzov ga (jo) je pokrepzhâl na poti v vezhnošč. — Kakor béli krish na mertvashkim pertu, takó je stalo upanje prihodniga vstajenja na obrasu rajnkiga, (rajnke). Ne vsamemo nè — sa vselej slovësa od tebe! Kmalo, kmalo bomo tudi mi sem k tebi djani. Véliki dan Gospodov pa bojo nashe košhize spet oshivljene! — Zhaſt Bogú po vishavah! — Mir in pokoj v grobu, — v globozhini — tebi in vsim, kteri tukej s teboj pozhvajo! —

Molitev sa dushe, kterih trupla
 na britofu pozhivajo.

O Bog! is zhigar vsmiljenja dushe vernih v miru pozhivajo, daj svojim flushabnikam in flushabnizam, kteri

tujej in drugje v Kristusu pozhivajo, milostivo odpuschenje grehov, de se bodo, od vseh grehov odvesani, steboj bres konza veselili. Po ravno tem Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Svete pefmi.

Pefem per sveti Mash.

Sazhétik.

Pred Bogam pokleknímo,

Povsdignimo serzé,

V nebesa [sdaj poshljímo

Vse misli in sheljé.

Ta dar presvete mashe

Sprejmí od naf, o Bog!

Naj sbrishe grehe nafhe,

Naj varje naf nadlog.

Mi greshniki sposnamo,

Shalili smo Bogá;

O teshko vést imámo,

Pokoja nam ne da.

Marija, vši svetníki!

Pomozhi prof'mo val;

Smo greshniki veliki,

O Kriste, vsmil' se naf!

Gloria.

Bogú bod' zhaſt in hvala!
 Na semlji mir ljudém;
 K' je miloſt boshja dala
 Reshenje vſím ſtvarém.
 Bog! hvalo ti pojémo;
 Prishél ſi greh odvſét;
 Ti vezhno zhaſt dajèmo;
 Ti ſam, o Bog! ſi ſvét.

Evangeli.

Bag ſam nam osnanúje
 V ſhivljenje ſrežhno pot;
 Temoto rasvetljúje,
 Naſ varje grefnih ſmót.
 Kristjani! poſluſhájmo,
 Kaj Jefuſ naſ uzhí;
 Po njem ſe vſi ravnájmo,
 De vſak ſvetó ſhiví.

Kredo.

To verjem, Bog nebefhki!
 De tí ſi ſtvarnik moj;

Tvoj Sin je rod zhloveshki
 Sam spravil spet s tebój.
 Svet Duh per naš prebiva,
 Od Jezusa poslán;
 Od njega možh dobíva
 Na semlji však kristjan.

Kar si, o Bog! osnanil,
 Kar je tvoj Sin uzhíl,
 V katolshki zerkvi hranił,
 K' je sa-njo krí prelíl,
 To verjem vše refnízhno;
 Le, Bog! pomózh mi daj,
 Shivéti tud' pravízhno,
 De pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Ozhe vezhni!
 Od naš prezhisti dar,
 K' ga greshniki nesrezhni
 Damò na tvoj altár;
 Sa svoje hudobije,
 In zéliga svetá,
 Naj nam jih zhistó smíje,
 Nam tvojo milost da.

Ponishno vſi poſhljímo
 Ta ſveti dar v nebó,
 Gospod Bogá proſímo,
 De mu prijetin bo!
 De naj mu bo zheſhenje,
 Spodobna vezhna zhaſt,
 De duſham da shivljenje,
 Vſi zerkvi boshjo raſt.

Sanktus.

Svét, svét, ſvet Bog nebefbki!
 Oblaſt imáſh zhes vſe,
 Ves ſvét, ves ród zhloveshkì
 Ti hvalo, zhaſt dajé.
 Naj vſelej hvaljen bóde,
 Zheſhén in povikfhán,
 Svelizhat vſe naróde
 Nam od Bogá poſlán.

Po povsdigovanji.

O angelzzi! hitíte,
 In prídite s nebéſ,
 S nam' ſveti krúh molíte,
 Ni vezh krúh, Bog je réf.

Pozhutkam všim teléfa

Je Jesuf tukej skrit.

Deb' skorej shli v nebesa

Ga gledat in zhasti!

Ti, Jesuf! se usmíli,

Dush bratov in sestríz;

De bodo mir dobíli,

Odreshi jih is viz.

De gremo k teb' prebivat,

Nam greshnikam tud' daj,

Nebešhko luzh ushívat

S svetníki vekomáj.

Nash duh, o Bog! ti poje:

Zheſhén bód' Ozhe ti;

Kraljestvo pridi tvoje;

Naj se, kar 'zheſh, sgodí;

Daj nam nash krùh, jed sdravo;

Dolgé odpuſti nam;

Ne vpeljaj naſ v ſkuſhnjavo;

Otmí ſovrashnikam.

Med ,sv obhajílam.

Moj Jesuf! tebe vshíti

Is ferza réf shelím;

Pa k teb' ne morem priti,
Ker toljkokrat greshim.

Opéri dusho mojo ,
Slabosti njene vesh ;
Pokashi milost svojo ,
De v duhu v mene gresh.

O Jesuf! k meni pridi ,
Preshéni grehov nozh ,
De dusha moja vidi
Dobrote tvoje mozhd .
Oftáni vedno v meni ,
De dusho mi shivish ;
S menój se terdno skleni ,
Me srežniga storish.

Per konzu svete mašhe.

Svet dar smo dokonzhali ,
Odpéli zhaſt Bogú ;
Ozhetu darovali
Njegoviga Sinú .
Mertvim in shivim sprava
Sa grehe naj bo to ;
Naj nam bo všim saštava ,
De pridemo v nebó .

Druga pesem per sveti mashi.

Sazhétik.

Pred stolam tvoje milosti

Tvoj verni ljud klezhí:

In tebe, Bog! v ponishnosti

Svojiga Bogá zhaſtí!

Stór' milost tem, kater' shelé

V solsah oprat' laſtnè dolge.

Odpúſti, Ozhe! greshnikam,

In ſkashi fe dobrótljiv nam,

Dobrot-ljiv-nam

Dobrotljiv ſkashi fe nam.

Ob dari tvoje smo perſhlí,

Kakor sgubljeni ſin;

In kakor ovze smo ſashli,

Sgubili tvoj ſpomín.

Al', Ozhe vſiga vſmiljenja!

Na ferza polne grevanja

S dopadajenjem dol' poglej,

In svojo gnado ſopet dej,

In gna-do-dej

In gnado ſopet dej.

Smo delo saj vši tvojih rók,
 In twoja lastna stvar,
 Oprí slabosti svoj'h otrok,
 Nar vishi gospodar!
 Sa spravo sdaj darújemo
 Tvoj'ga Sinu srozhújemo,
 O Bog! skos njega sveto kri
 Vše nashe grehe nam odmí,
 Vše nam - od - mí,
 Vše grehe nam odmí.

Gloria.

Zhaſt bod' na vifokosti
 Bogú na vekomej,
 In mir po ſhirokosti
 Na semlji bod' vſelej.
 V ponishnosti pojémo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe mi prejmémo
 Reſhenje is nadlog.

Evangeli.

Is tvojih uſt isíde
 Svet evangelium,

Na dno letó se snide
 Vsih kríštjanov um ;
 Modrost naša sama visha ,
 Resniza naša uzhí ,
 Kdar se pod njo ponisha ,
 Ta frezhno , prav shiví .

Kredo.

Gospod ! pred téboj s trepetanjem
 Te tvoja revna stvar sposná ,
 In verje s shivim sposhtovanjem
 Na tebe , praviga Bogá .
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina ,
 Spozhet'ga od svet'ga Duhá ,
 Kater'ga Jese korenina
 V devíshkim zvetji je szvetlá .

De je prišel is sgolj ljubesni
 Ljudí naš spravit , Bog ! s tebó ,
 De na se vsel je vših bolesni ,
 Prelil na krishi kri svojó ;
 De spet je vstál , pekel premagal ;
 Na desním tebi sdaj sedí .
 De naš bo enkrat vše prevagal
 Sodnik prayizhni vših stvari .

De sveti Duh nam zerkev visha,
 De bo do konza vedno s njo;
 De kdor se k njem v solsah perblisha,
 Od grehov spet ozhishen bo:
 Sopét de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih drushba, sprôsi nam,
 De bomo skupej ushivali
 Shiviljenje vezhno s Jesusam.

Darovanje.

Tvoj mašnik sdaj ofruje,
 Gospod! leté darí,
 S njim tud' tvoj ljud sdihuje,
 In s ferzam kvishk' puhtí.
 Zhist krùh je ino vino
 Sa grehe nashe dar;
 K tvoj'ga Sinú spomino
 Je oblošhen altár.
 Vsemi, Bog! letó dar'vanje,
 Dobrotljiv Ozhe nash!
 Omêzhi to sdih'yanje,
 De nam spet gnado dash.
 Le smert in kri presveta
 Tvoj'ga ljub'ga Sinú

Nam daje trošht, de vseta
Ta proshnja bo vnebú

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
Je Bog in nash Gospod,

S Angeljzi pojte: Sveti
Si ti, Bog Šabaót!

V nebefih in na semlji
Vso hvalo, zhaſt vſelej

Stvari od svojih jemlji
Sdaj in na vekomej.

Vefeli vkuþ pojemo
Is ferza zeliga,

In njega vſi sprejmemo
Kot svojiga Bogá,

Kater' v imenu pride
Gospoda nashiga,

Vef svet se k zhaſti snide
Sinú njegoviga.

Po povsdigovanji.

Poglej, o Ozhe! s viſokosti
Milostivo na ta altár!

Kjèr pernesémo po dolshnosti

Sdaj tebi dopadljivi dar;
Ta dar je sam tvoj Sin edíni,

Is sgolj ljubesni darovan;
Sa naš persójen umorníni

„Strašhnó na krish' je bil saklán.

Slabosti on vše naſhe nóſi,

De naš perpravi v sveti raj;
On per Ozhetu sa naš profi,

De b' snjim shiveli vekomaj.

Naj te ljubesin ta ognjena

„Skos proſhnjo, Jesuf! omezhi,
De ſe ta tvoja ſmerti zena

Nad nami nikdar ne sgubi.

Jagnje boshje.

Poglejte boshje jagnje,

Kak' tózhi svojo kri,

Kakó sdaj glavo nagne,

Kakó sa naš medlí.

On grehe nam odjemlje,

On nóſi vše dolgé;

Pokrajne zele semlje

Po njemu mir dobé.

Duhovno obhajilo.

Gospod! jest nésim vredin,
 De' b' tebe danf savshil,
 Al' rezi, de bom vredin,
 In bodem sopet shiv.
 V duhu te prejeti
 Is serza jest shelím,
 Daj shénin nash presvéti!
 De gnado sadobím.

Per konzu svete mašhe.

Daritev smo konzhali,
 Ta dar je Bog! tvój Sin;
 Mi smo vši skup sposnali
 Tvojih darov spomin.
 Skos njega smo prejeli
 Reshenje s nashih vés.
 Sdaj sadnjizh nam dodeli
 Svoj shegin is nebes.

Adventna pelem.

Poslan je Angelj Gabriel
 Od Boga na ta svet
 K neki zhistí Devizi
 Noter v mesto Nazaret.

K Devizi sarozeni
 So svetim Joshefam
 Od Davidove hishe,
 Marija s imenam.

Angelj noter k nji pride,
 In tako govorí:
 Zheshena si Marija!
 Gnade vše si polna ti.

Marija se prestrashi,
 T'ga boshjiga glasú,
 Ter misli si pozhasi,
 Kaj b' moglo bit' letú.

Angelj Marii rezhe;
 Nikár se nizh ne boj,

Ker gnado si dobila, —
Vsim' svetu bo porod twoj.

Poglej! ti bosh spozhela
Is svetiga Duhá,
In bosh „Sinú rodila
S imenam: „Jesusa!“

Bosh bres mosha spozhela,
Bres vfiga madesha,
Kter'ga nebó in semlja
Oblezhi ne moreta.

Marija zhista Dviza
Se perkloní niskó,
In pravi: Naj se 'side
Boshja volja nad menó.

Poglej, pokorna dekla
Sim svojiga Bogá,
In v' njega milost upam
Is zeliga ferzá.

Angelj, ko je to pesem
Tako lepó sapel,

Je sletel gor v nebesa
Od Marije flovo vsel.

Marija, matí boshja,
Prosi Boga sa naš,
De njega milost, gnada
Ostane vselej per naš.

Boshizhna pefem.

Poglejte, zhudo se godí!
Kaj mora nek' to biti?
Nebeshki dan o polnozhi;
To mora kaj pom'niti.
Lej Angelja pred nami stat',
Luzh svetla ga obsegá,
Od grose moram trepetat',
Povejte, kaj bo s tega?

Takó pastirji govoré;
Pa Angelj se oglási:

Veselje osnanujem le,
 O frezhni, frezhni zhafi!
 Svelízhar se nezoj rodí,
 Ni treba nizh se bati.
 Je vboshin, v jafelzah leshí;
 Lohka ga je posnatí.

Saflishijo nebefshkih trum
 Zhaſtit Boga na nébi,
 Veséli mu shenéjo ſhum,
 De ſvet otmè v potrebi.
 Njih petja glaf rasléga fe
 Veselo po ſhirjavah;
 Mir vam, ki ſvete volje ſte,
 Bogu zhaſt po višavah.

Paſtírji ſe rasveſelé,
 Ko flifh'jo to novízo;
 Do Betlehema koperné,
 Šposnat' shelé reſnizo.

Pogledat pojmo, pravijo,
 Kar Angelji ſo rekli;
 Tekó in ſe ne vſtavijo,
 In k jaſlam ſo pertekli.

Tam Dete vgledajo lepo,
 De ni se mozh nagledat',
 Tak' ljubo, in takó svetó.
 Shelé mu dopovedat',
 De ljubijo ga is ferza,
 De vse bi radi dali;
 Naúke vse, katere da,
 De bodo spolnovali.

Tud' mi sdaj k jaflizam pojmo,
 In bod'mo ga veséli;
 Sahvalo, zhaft Bogu dajmò,
 De smo pomozh prejeli!
 Posdravljen bod', Svelizhar moj!
 Vsak rezi sam per sebi,
 De bi prishel do nas nezoj,
 De bomo mi per tebi.

Pesem od Kristufoviga terpljenja.

Lej o Greshnik! grehi tvoji,
 Prav premisli, kaj storé;

Jesuf v britkosti svoji
 Ves otoshen molit gre.
 Oh! kak' milo on sdihuje,
 Vidi, kaj mu bo terpét',
 De prepaden omaguje,
 Vezh mu skorej ni shivét'.

Le poslushaj ga, ko moli,
 Ozhe! kakor ti shelish,
 Umerjem po twoji volji,
 De svetá ne pogubish.
 To je Jesusa ljubesin
 Do pregreshniga svetá,
 De osdravi vso bolesin,
 Se v terpljenje, v smert poda.

Judje so ga sdaj dobili
 V roke svoje in oblast;
 Misli, zhlovek! kaj so st'rili,
 Oh! velika je nezhaft.
 K stebru so ga pervesáli,
 Tepli so ga do kerví,
 Ino néso pred neháli,
 De na truplu sdrav'ga ni.

Kaj si smislijo tirani,
 Lejte! krono mu spetó;
 Ternje mu oblizhje rani,
 In prebode mu glavó.
 Sdaj sazhnéjo poklekvati,
 Po kraljévo ga zhasté,
 V svet obras sazhnó pljuvati,
 Nashi grehi to storé.

Jesuf, o lepota vezhna!
 Kak'shen je sdaj tvoj obras,
 Greshna stvar sim in nesrezhna;
 Ti pa toljk' terpísh sa nas.
 Ješt, le ješt sim sam krivizhen,
 Ker sim toljkokrat greshil;
 Ti nedolshen in pravízhen
 Si se sa me pokoril.

Kaj se bode sdaj sgodilo?
 Judje krish pervlezhejo;
 Oh! kak' Jesuf gleda milo,
 Udje mu trepezhejo.
 Lej ljubesni prenesnane!
 Rad ga je na rame vsel,
 De osdravi nashe rane,
 Je s veseljem ga objél.

Ker so ga takó pervlekli
 Na Kalvarijo goró,
 So mu oblazhila flekli,
 In po krishi ga raspnó.
 Sveté ude rastegnili,
 De mu greshnik shile shtej.
 Na svet krish so ga perbili,
 Pridi, greshnik! sem in glej!
 Pridi, zhlovek! lej ga tukaj
 Krishan'ga Svelizharja;
 Pojdi in v preghah ukaj
 Hozhesh she bolj shalit' ga?
 Skale se dajò drobiti,
 Tudi ti se ginit' daj;
 Ne preněhaj sols tozhiti,
 Ljubi ga na vekomej.

Pesem o Veliki nozhi.

Svelizhar gre is groba,
 Ob mozh je smert, trohnoba;
 Velikanozhno jagnje bil,
 Je sa me drago kri prelil. Ale-
 luja.

Takó je zhlovek reshen,
V bresin satan treshen;

Smert nima svoj'ga sela vezh,
Odpert je grob , in kamen prezh.

Aleluja.

Odreshil je ozhéte
Velíko zhafa vjete;

Is tmè jih sdaj peljá s zhaftjó,
V saperto s graham prej nebó.

Aleluja.

Kakó se svet'jo rane,
Nevsmiljeno mu dane;

Veselje Angeljsko verfhí,
De smert je mertva , naš uzhí.

Aleluja.

Je terdna nashá véra,
Resniza jo podpéra;

Svelizhar je svoj grob prestal ,
Tud' nam bo vstat' is groba dal.

Aleluja.

Le kratka nozh bo v grobi,
Ko Angelj nam satrobi ;

Teló tud' potlej popelja
 Svelizhar v raj, in smert nehá.
 Aleluja.

Dopolnit' nashe shelje,
 Perpravit gre veselje:

Ti gresh, Svelizhar! pred menoij,
 Prishel bom, upam, sa teboj.
 Aleluja.

Shivljenje spreberniti,
 Takó daj, k tebi priti;

Na desni per Ozhet' sedísh,
 Od tam plazhila všim delísh.
 Aleluja.

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen;

S kerv'jo pa jagnjeta opran,
 Med njega svate svat bom djan.
 Aleluja.

Aleluja, Aleluja,
 Aleluja, Aleluja!

Po tvoje Jesuf, bratam brat,
 Daj nam všim od smerti vstat'.
 Aleluja.

Pesem od vnebóhoda Jesusa Kristufa.

Prasnik svet se dans obhaja,
Jesus gre v sveto nebó,
Nam gre sam perpravljal kraja,
Kamor naš poklizal bo.

Kaj ſhe delamo na sveti,
Glava je v nebesa ſhla;
Le v nebó nam je sheléti,
Skorej vezhno vshivat' ga.

Rasodel je vše reſnize,
Je odreſhil zeli svet,
Dal aposteljnam ovzhize,
In je bil v nebesa vset.
Bel oblak jim ga sakrije,
O nizh vezh ga vidit' ni,
Njih ferzé sa njim upije
Gledajo sa njim ozhi.

Kakor blisk ſta perſtopila,
Dva ſvitla mosha pred nje,
Jih lepo ogovorila:
Kaj pa gledate moshje?

Jesuf, ki je shel v nebesa,
 Bo prishel spet sodni dan,
 Sodit dushe in telefa,
 Vsim odlozhit vezhni stan.

Ti si Jesuf shel pred nami,
 Ino pridešh sodit naš;
 Naj naš greshne to predrami,
 De skerb'mò sa tišti zhaf.
 Zhe ne bomo prav shiveli,
 Vekomej nam bo gorjé;
 Jesuf! tukej nam dodéli,
 De prelivamo solsé.

Oh! nikar ne navesujmo
 Na posvetni prah serza,
 Stanovitno sanizhujmo,
 Sanizhvanje t'ga svetá.
 Kar je tukej, sovrashimó,
 Svet apostelj govorí:
 Kar je gori, le ljubimo,
 Kjer Svelizhar nash shivi.

Kristus mogel je terpeti,
 De je prishel v svojo zhaſt;

Naj nam sgled njegov všim sveti,
 De sovrash'mo všako slast,
 Sgolj veselja ne ljubiti,
 Krish prenašhati voljno,
 Sa svelizharjam hoditi
 To naš pelje v nebó.

Pesem sa binkushtne prasnike.

Prid' sveti Duh, aposteljnam dan,
 Ker' si bil daneš va-nje poslan,
 De zhuda boshje pravijo;
 Sovrashnikam se vstavijo;
 Prid' sveti Duh, te prosi kristjan.

Prid' sveti Duh, daj svoje dari,
 In jih med svoje verne raslí,
 Resnizo de posflushajo,
 In nje sladkost okushajo;
 Prid' sveti Duh, rasvetli naš ti.

Prid' sveti Duh, omezhi ferzé,
 Sashgi v kristjanih svete sheljé,

Ljubit' , kar je pravizhniga ,
 „Se varvati krivizhniga ;
 Prid' sveti Duh , ljubesni svete.

Prid' sveti Duh , podpéraj slabost ,
 Poterdi v ferzih pravo svetost ;
 Daj , de se ne spotaknemo ,
 Is pota ne premaknemo ,
 Prid' sveti Duh , ti našha terdnost .

Prid' sveti Duh , ti svesti vodník ,
 Veselje našhe našh pomozhnik ,
 O vodi naš do vezhnosti ,
 Perpelji naš do frezhnosti ;
 Prid' sveti Duh , ti našh poterdnik .

Pesem sa prasnik ivete Trojize.

Prerok je mozhno sdihvàl ,
 K' boshji tron sagleda ,
 „Se nesrežniga imenàl ,
 De njega beseda
 Ni vredna se skleniti
 Med Serafinov šhum ,

K' jih slishi sveto opiti:
 „Svet, svet, Bog vojsknih trum.

Mati zerkev tudi nam
 Dansf nebó odpíra,
 Kaj okó sagleda tam,
 Zhe se gor osira.
 Trepézh' tedaj sklenímo
 „Svoj glaf med unih shum,
 In sveto pojmo, vpimo:
 „Svet, svet, Bog vojsknih trum.

Danef velik prasnik je,
 God svete Trojize,
 Svét se ves pred njo majè,
 Mi smo vši srotíze.
 Pred tronam nje trepézhi
 Sdaj poshenímo shum,
 Sapojmo vši gorézhi:
 „Svet, svet, Bog vojsknih trum.

„Sto in shtir' in shtirdeset
 Taushent mu jih poje,
 Kter' premagali so svét,
 Var'val' d'vishtvo svoje,

Njih péſmi ni mozh péti,
 Kot glaf vodá je ſhum,
 Sa njimi pojmo ſveti,
 „Svet, ſvet, Bog vojſknih trum.

„Svét, ſvét, ſvét Gospod in Bog,
 Vſigamogozhni, vezhni,
 To pojé po neb' okrog,
 O kako smo frezhni,
 Zhe zhaſt Bogú dajémo,
 S njimi ſhenemo ſhum,
 Zhe ſtvarniku pojemo:
 „Svet, ſvet, Bog vojſknih trum.

Bojmo le Gospoda ſe,
 Angelj klizhe ſe néba,
 Ker je ſtvaril ſvét in vſe,
 Kar nam je potréba,
 Le njemu prav ſluſhímo,
 Šhenímo ſveti ſhum,
 Ga ſ Angeljzi zhaſtimo:
 „Svet, ſvet, Bog vojſknih trum.

Pesem na svetiga refhni- ga teléfa dan.

Prasnika svetiga

Danf veselímo se,

Prav is unétiga

Serza naj hvala gre,

Staro preide naj,

Vše novo bôdi sdaj,

Misli, djanje vsak ponovljâj.

Danef prasnújemo

Sadnje nozhí spomin,

Ker se spomnújemo,

Kako je boshji Sin

Svoje prijatle sbral,

Jagnje jim jesti dal,

Tak' sapoved Judov dostal.

Jogri savshivajo

Velikanozhno jéd,

Sadnjizh dobivajo

Refhno teló prejét.

Jesti ga jim dajé,

Pa rasdelí se ne,

Vsak posebej zel'ga prejmè.

Kadar prejamejo
 Slabi njegov' teló,
 Se ga navsamejo,
 Mozh jím je prava to;
 Kélih jím tud' srozhlí,
 Da jím ga in velí:
 Vsi ga pite, moja je krí.

 Tak' je postavljen
 Njega teló v dar,
 Dushem perpravljen,
 De ga savshiva švar.

 Mashniki to storé,
 De od njega shivé,
 In ga vrednim vernim delé.

 Sdaj od nebeshkiga
 Kruha nam duh shiví;
 S kruha zhloveshkiga
 Se nam prav Bog storí.
 Zhudi se o kristjan,
 Jesuf je všim jed dan,
 Bod' si réven in sanizhván.

 Danes te prosimo
 Trojni edini Bog!

V ferzih te nōsimo,
 Váruj naš vših nadlog.
 Shívi naš slabe sdaj,
 K tebi nam priti daj,
 In te vshivat' na vekomaj.

KASALO.

Stran

• Jntrajne molitve	7
Vezherne molitve	14
Molitev sa gnado andohti ali po-	
boshnosti	21
— sa dar modrosti	23
— pred delam	24
— po delu	24
Kadar ura bije	24
Molitev ob skufhnjavi	25
— po storjenim grehu . . .	25
— pred branjem sv. pisma	26
Krajshi molitev pred branjem sv.	
pisma, ali kakih drugih sv.	
bukev	28
Molitev po branji	28
Angeljevo zheshenje ob svonilu	29
Molitev pred jedjo	30
— po jedi	31
Premishljevanje in molitve v vsak	
dan zeliga tedna	31
	29

Molitev zhetertik vezher	53
Molitev v petik v spomin Kristu- sove smerti	54
Tri boshje zhednosti	55
Kershanska ozhitna spoved	58
Molitev sa stanovitnost v zhed- nosti	60
Mili sdihleji k Bogu sa kershan- sko zhednost	61
Molitev, kadar v zerkev pridezh .	64
— predin is zerkve gresh .	64
Molitve per sv. Mash	65
Druge molitve per sv. Mash	87
Molitev pred pridigo	101
— po pridigi	102
— kadar ne moresh k ozhit- ni Boshji slushbi iti	102
Molitve k sakramentu sv. pokore:	
Pred sprashevanjem vesti	104
Shalost ali grevinga	107
Sklep ali naprejvsetje	108
Pred spovedjo	110
Sahvala po spovedi	114
Sedem psalmov pokore	118
Molitev sa svete odpustike	134

Sveto Obhajilo :

Poboshno premishljevanje od sv.

Obhajila	135
Molitve pred sv. Obhajilam . .	139
— po sv. Obhajilu . . .	150
Molitev Kard. Bona po sv. Obhajilu	157
Sveto Obhajilo v duhu . . .	160
Litanije od presvete Trojize . .	161
Molitev ob kaki sahvali . . .	167
Sahvalna pesem sv. Ambrosha .	168
Litanije od sladkiga imena Jesu- soviga	171
Molitev sv. Bernarda od sladkiga imena Jezusa	175
Litanije od presvetiga reshniga Telefa	177
Molitev k Jezusa sa sreznho smert	181
— kadar se' s sv. preshnim Telesam shegen da . .	182
Sveti krishev pot	183
Litanije od Kristusoviga terpljenja	209
Premishljevanje Jesusoviga ter- pljenja na oljski gori . . .	215
Molitev Jesusovimu terpljenju na zhaft	219

Stran

Molitev v Adventu	220
— o Boshizhi	221
— ob novim letu	222
— sa veliko nedeljo	223
— sa prasnik Kristusoviga vnebohoda	224
— o Binkushtih	224
— v prasnik sv. Trojize .	225
— na sv. reshniga Telefa dan	226
— ob zerkvenim shegnanji	227
— ob kvatrah	228
Lavretanske Litanije	229
Roshni kranz	239
Priporozhenje Marii Divizi . .	241
Molitev k materi boshji sa frezhno smert	242
— k shalostni materi boshji	243
Litanije vseh svetnikov	245
Molitve po Litanijah	252
Molitev ob fufhi	262
— sa lepo vreme	262
— ob hudi	263
— ob slabih letnih in lakotih	264
— ob merjenjih in kugi . .	265

Molitev ob shivinski kugi	266
— ob vojski	266
— ob sleherni nadlogi	267
— sa mir	268
— sa frezhno isvoljo noviga papesha	268
— sa vse duhovne pastirje	269
— sa svojiga spovednika .	270
— sakonskih	271
— starshev sa svoje otroke	271
— otrok sa svoje starshe .	272
— sa brate, sestre in shlahto	273
— sa uzenike	274
— Gospodarja	275
— posla	275
— sa prijatle in dobrotnike	276
— sa sovrashnike	277
— sa dushe v vizah	278
— sa nar boljshi blago .	279
— kershanskiga spokornika	280
— sa dobro letino	282
— sa ljubesin boshjo	282
— sa ponishnost	284
— sa zhiflost	285
— sa poterpeshljivost	287

Molitev sa spreobernenje greshni-	
kov	288
— sa frezhno pot	290
— k svojimu sv. patronu .	290
— na svojiga godu dan .	292
— k svetim Angeljem Var-	
ham	294
— sv. Mihaelu na zhaft .	295
— k sv. Joshefu	295
— k sv. Petru	296
— k sv. Pavlu	296
— k sv. Janesu Nepomu-	
zhanu	296
— k sv. Alojsiju	297
— k sv. Ani	297
— k sv. Marii Magdaleni .	298
— k sv. Shtefanu	298
— k sv. Blashu	298
— k sv. Janesu kerstniku .	299
— per prozesii na sv. Marka	
dan	299
— per prozesii krishev tedin	300
— sa kakiga bolnika . .	301
— v bolesni	301
— po sadobljenim sdravju	304

Molitev kadar kdo umira . . .	305
— per pogrebu trupla rajn- kiga (rajnke)	306
— sa dushe, kterih trupla na britofu pozhivajo .	307
Svete Pesmi :	
Pesem per sveti Mash	309
Druga pesem per sveti Mash .	315
Adventa pesem	322
Boshizhna pesem	324
Pesem od Kristusoviga terpljenja	326
— o Veliki nozhi	329
— od vnebohoda Jezusa Kri- stuza	332
— sa binkushtne prasnike .	334
— sa prasnik svete Trojize	335
— na svetiga reshniga Telesa dan	338

602

613

626

626

626

626

626

626

626

626

626

626

626

626

626

626

626

626

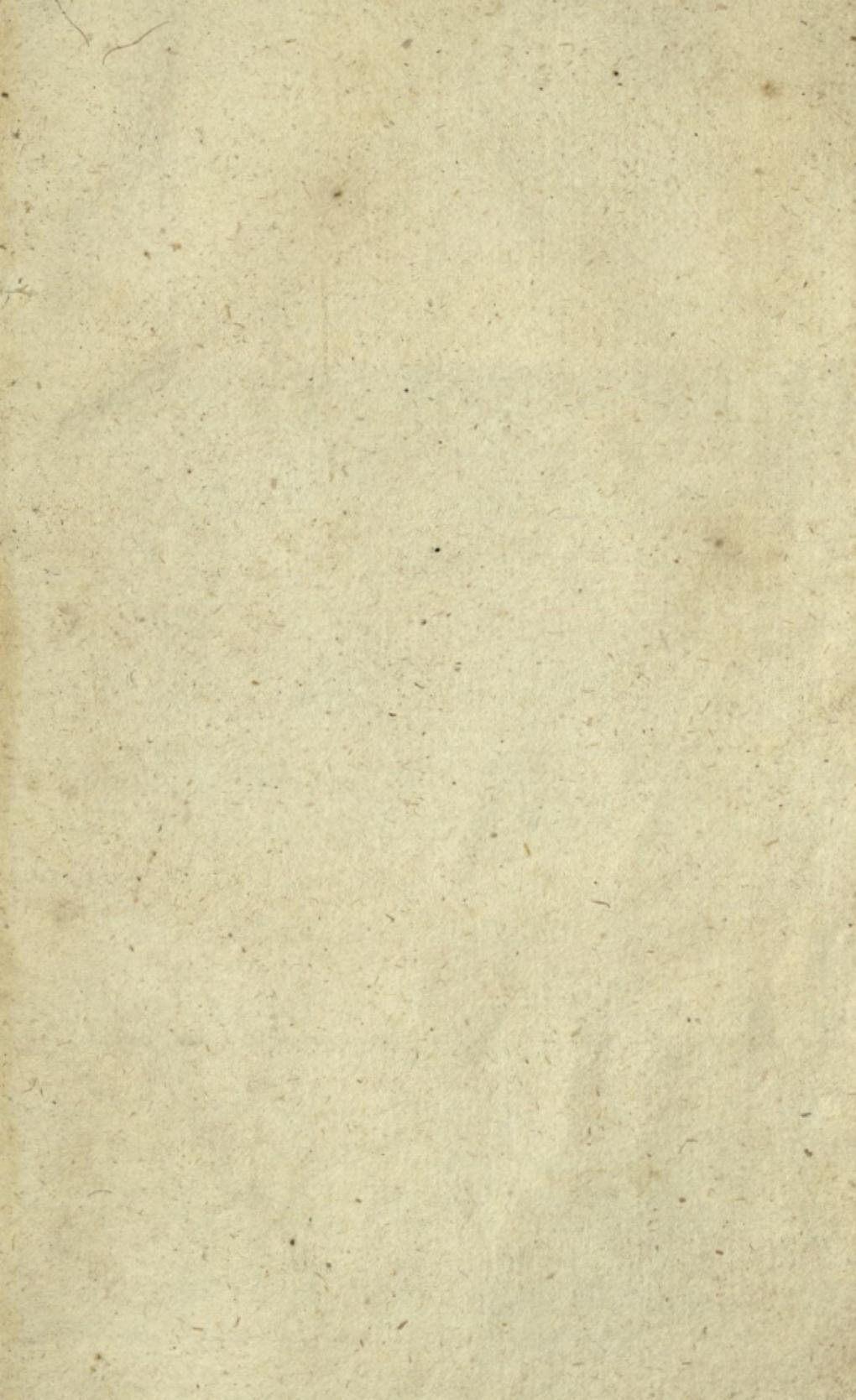
626

626

626

626

COBISS eE284

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000337045

Ab 8% 9 5 4

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

0 601 165

COB165 8